

Pavel Kroupa: Umělá inteligence změní právní služby,
ale nesmíme zapomínat na lidský přístup

str. 10

&

Konkludentní uznání dluhu částečným plněním

str. 37

&

Jak bude vypadat online soud za 10 let?

str. 50

4

2024

BANG & OLUFSEN

Beovision Harmony Beolab 28

ZAŽIJTE KOUZLO
DOMÁČÍHO KINA

Dušní 10, Praha 1
Bostore.cz

OBSAH

EDITORIAL

PROFIL

4 KROUPALIDÉ advokátní kancelář s.r.o.

ROZHOVOR

10 Pavel Kroupa

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU

14 Právníká firma roku 2024

Z PRÁVNÍ PRAXE

- 17 Vybrané otázky z praxe plánovacích smluv
- 20 Uplatnění obchodních zvyklostí v podnikatelských vztazích
- 21 Průtahy v trestním řízení způsobené nezapůjčením soudního spisu a právo na zadostiučinění s tím spojené
- 25 Práce a rodina v rovnováze: Jak principy ESG mění pravidla hry
- 27 Praktické dopady benevolentní úpravy registru vozidel
- 31 Rizika statutárních orgánů při nerespektování principu tržního odstupu v oblasti převodních cen
- 32 Změna judikatury ke způsobu určování výše přiměřené slevy z ceny
- 37 Konkludentní uznání dluhu částečným plněním
- 41 Přístup k nemovitosti z veřejné komunikace
- 44 Paříž 2024: Letní olympijské hry z pohledu práva
- 47 Požadavky na postup poskytovatele při nevyplacení dotace či její části
- 50 Jak bude vypadat online soud za 10 let?
- 53 Dlouho očekávané rozhodnutí SDEU ohledně Balíčku mobility a návratových pravidel
- 56 Velká novela DPH: Co všechno se změní?

- 59 Vstupujeme do českého vakua veřejných nabídek cenných papírů?
- 62 Korporátní rizika nesrovnalosti v zápisu skutečného majitele
- 67 Stavba občanského vybavení jako požadavek na prokázání technické kvalifikace?
- 69 Akcionářské dohody: Klíč k úspěšnému řízení společnosti
- 73 Užívání a nadužívání znaleckých posudků v rámci civilního řízení
- 75 Zrušení a vypořádání spoluvlastnictví pozemku rozhodnutím soudu
- 79 Konec kolků v Čechách aneb soumrak kolkových známek Ministerstva financí
- 81 Nové povinnosti pro influencery a další tvůrce dle Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

JUDIKATURA

87 Z aktuální judikatury

LIFESTYLE

- 97 Wilo a Passerinvest Group radí, jak zvýšit energetickou efektivitu administrativních budov
- 100 ČEZ Distribuce investovala do sítírekordních 19,7 mld. korun
- 101 „Bráníme slušné lidi před nespravedlností,“ říká Jitka Chizzola, průkopnice právní ochrany, o poslání D.A.S. a budoucnosti oboru.
- 106 Schneider Electric v ostravském vědeckém centru CEETe instaloval technologii, která mění budoucnost energetiky
- 107 Jan Kotala: Jak se daňové změny roku 2025 dotknou podnikatelů?
- 109 YIT expanduje do regionů: v Brně a na Kladně postaví stovky bytů
- 112 Nový zákon o zdanění nad 40 milionů: Klíčové změny, výzvy a praktické dopady

- 113 Vícepodlažní bytové dřevostavby začínají pronikat do regionů: jednu z prvních staví Linkcity v Pardubicích
- 116 Wellness & spa hotel Villa Regenhart
- 119 Jak se za poslední čtvrtstoletí proměnil trh komerčních realit? A kam směřuje?
- 121 Změny na Rozhodčím soudu od 1. 1. 2025
- 125 Největší česká síť veřejných dobíjecích stanic pro elektroauta má 100 ultrarychlých stanic

**sokol
novák
tdpA**

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

v aktuálním čísle EPRAVO.CZ Magazine vám přinášíme exkluzivní rozhovor s Pavlem Kroupou, zakladatelem advokátní kanceláře KROUPALIDÉ a členem představenstva České advokátní komory. V obsáhlém rozhovoru otevřeně hovoří nejen o své vizi moderní advokacie, ale také o digitalizaci právních služeb a nástupu umělé inteligence do advokátní praxe. Kancelář KROUPALIDÉ, která si loni prošla rebrandingem, ukazuje, že i v tradičním právním prostředí lze úspěšně kombinovat vysokou odbornost s lidským přístupem a inovacemi.

Z odborných článků bych rád upozornil na několik aktuálních témat. Příspěvek o užívání znaleckých posudků v civilním řízení přináší cenný vhled do problematiky nadužívání tohoto institutu ze strany soudů. Neméně zajímavý je text věnující se novým povinnostem pro influencery dle Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, který reflektuje měnící se mediální prostředí. Za pozornost stojí i analýza přístupu k nemovitosti z veřejné komunikace či článek o velké novele DPH účinné od roku 2025.

V tomto čísle se také ohlížíme za výsledky prestižního žebříčku Právnická firma roku 2024. Galavečer v Paláci Žofín nabídl nejen ocenění těch nejlepších, ale i příležitost k setkání předních osobností české justice a právního byznysu. Hlavní cenu pro domácí kancelář získala HAVEL & PARTNERS, zatímco mezi mezinárodními kancelářemi zvítězila Dentons.

Inspirativní je i příspěvek o akcionářských dohodách jako klíčovém nástroji pro úspěšné řízení společnosti. Text prakticky popisuje hlavní oblasti, které by měla kvalitní akcionářská dohoda pokrývat, včetně tag-along a drag-along klauzulí či put a call opcí. Zajímavý vhled přináší také článek o plánovaných změnách v evidenci skutečných majitelů a jejich dopadech na korporátní praxi.

Věřím, že i v tomto čísle najdete řadu podnětných textů a užitečných informací pro vaši právní praxi. Přeji vám inspirativní čtení a úspěšný rok 2025.

Přeji vám vše dobré!

Mgr. Miroslav Chochola, LL.M., MBA,
ředitel mediální a vzdělávací skupiny epravo.cz

epravo.cz
MAGAZINE

Vydává

epravo.cz, a.s.
IČ: 26170761

Sídlo redakce

Dušní 907/10
Praha 1
110 00

Kontakt

Tel. +420 606 761 303
E-mail: info@epravo.cz

Šéfredaktor

Mgr. Miroslav Chochola, LL.M., MBA
miroslav.chochola@epravogroup.com

Šéfreditor

Lucie Chocholová
lucie.chocholova@epravogroup.com

Grafický design a zpracování

Ondřej Netrh
ondrej.netrh@epravogroup.com

Registrace

MK ČR E 17011 pod č. j. 11769/2006 ze dne 31. 8. 2006, ISSN 1802-1492

Fotografie na obálce

Jan Kolman

Vydavatelství využívá fotografického servisu Shutterstock.com a redakce.

Vychází 4x ročně, přetisk povolen jen se souhlasem redakce.

KROUPALIDÉ advokátní kancelář s.r.o.

Již 13 let KROUPALIDÉ dělají takovou advokacii, která v první řadě pomáhá klientovi, ale zároveň je baví a vidí v ní smysl. Tato filosofie je patrná z osobního setkání s nimi i jejich inovátorské prezentace na sociálních sítích. Jak sami říkají, právo je pro ně o příbězích a lidech. Najdete je v Brně, Praze nebo online odkudkoliv. Díky své odbornosti se pravidelně umísťují v žebříčku Právnická firma roku.

Vybrané oblasti služeb

Duševní vlastnictví

V dnešní kreativní době je ochrana duševního vlastnictví nezbytná. KROUPALIDÉ s nadsázkou říkají, že duši od kola neochrání, ale na duševní vlastnictví jsou ras. Jejich služby zahrnují komplexní právní pomoc při budování a ochraně brandu, registraci ochranných známek a průmyslových vzorů, tvorbu licenčních smluv nebo řešení sporů z nekalé soutěže. KROUPALIDÉ pomáhají chránit autorská práva, know-how i dobré jméno klientů, čímž zajišťují bezpečné právní prostředí pro jejich tvorbu a podnikání. Právem patří mezi špičky ve svém oboru. Pravidelně jsou doporučovanou kancelář v soutěži Právnická firma roku a jejich partner Pavel Kroupa vede Sekci pro právo duševního vlastnictví při České advokátní komoře.

IT & e-commerce

V digitálním světě jsou jako doma. KROUPALIDÉ spojují hluboké právní znalosti s porozuměním IT a e-commerce prostředí. Pomáhají firmám i veřejným subjektům s IT smlouvami, zaváděním umělé inteligence, doménovými spory či využíváním nebo poskytováním cloud computingových služeb. Klienty provádí právními nástrahami při provozu e-shopů, nastavují marketingové kampaně či vytvářejí obchodní podmínky.

Korporace a start-upy

Každá firma stojí před klíčovými rozhodnutími, která formují její budoucnost. KROUPALIDÉ jsou spolehlivým partnerem ve všech fázích podnikání – od založení společnosti, přes vyjednávání s investory, až po restrukturalizaci či exit. Nabízí široké spektrum služeb, jako jsou příprava smluv mezi společníky, tvorba motivačních programů pro zaměstnance

(ESOP), právní audity, strukturování holdingů nebo příprava a realizace přeměn.

Veřejné investice

Veřejné zakázky a dotace jsou složitou oblastí, ve které je klíčová preciznost a právní jistota. KROUPALIDÉ poskytují komplexní podporu jak zadavatelům, tak dodavatelům. Zastupují zadavatele při administraci všech druhů zadávacích řízení v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek i mimo něj, připravují zadávací podmínky i kompletní smluvní dokumentaci a vyřizují námítky. Jsou specialisté na řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže i správními soudy. Jejich zkušenosti zahrnují i poradenství při vyřizování žádosti o dotace a při zadávání veřejných zakázek agilním způsobem.

Transakce a investice

Transakce a investice jsou zásadními milníky v růstu a rozvoji každého podnikání. KROUPALIDÉ poskytují komplexní právní podporu při zajištění všech typů přeměn obchodních společností, včetně daňových a ekonomických aspektů transakce. Poskytují také poradenství při akvizicích, převodech podílů, financování start-upů či vnitroskupinových transakcích. Zajišťují právní audity (due diligence), posuzují transakce z hlediska soutěžního práva či připravují a projednávají investiční smlouvy. Díky jejich zkušenostem, jazykové vybavenosti a znalosti lokálního i mezinárodního prostředí nabízí klientům jistotu a podporu v každém kroku.

Firemní compliance

Firemní compliance je základem úspěšného a bezpečného podnikání. KROUPALIDÉ pomáhají firmám zajistit, že jejich interní procesy budou odpovídat právním předpisům a minimalizovat rizika.

Zpracovávají vnitřní předpisy k whistleblowingu, pravidla pro užívání AI nástrojů či dokumentaci týkající se ochrany osobních údajů. Navíc pomáhají psaná pravidla zavést do praxe. Pomáhají kontrolovat rizika ve společnosti spojená se švarcsystémem, zajišťují soulad online byznysu s právními normami a poskytují poradenství v oblasti vyhodnocování compliance rizik v rámci uzavírání obchodních smluv a M&A transakcí.

Nemovitosti

Advokátní kancelář KROUPALIDÉ se v oblasti nemovitostí pohybuje od svého založení. Nabízí komplexní podporu při nákupu, prodeji či pronájmu nemovitostí. Pomáhá s přípravou a kontrolou smluvní dokumentace, vypořádáním spoluvlastnických podílů i bezpečným uložením kupní ceny v advokátní úschově. KROUPALIDÉ zastupují klienty při jednáních před katastrálním úřadem i v soudních sporech. Díky svým zkušenostem chrání zájmy klientů a zajišťují hladký průběh každé nemovitostní transakce.

Pracovní právo

Pracovní právo je klíčové pro hladké fungování každé firmy. Advokátní kancelář KROUPALIDÉ poskytuje komplexní právní podporu při nábore zaměstnanců, přípravě pracovních smluv či dohod o výkonu práce na dálku (home office) a jejich změn. Pomáhá s řešením pracovních sporů, propouštěním i hromadným propouštěním, nahrazováním škody a také s ochranou autorských práv u zaměstnaneckých děl. V neposlední řadě zajišťuje, aby zpracování osobních údajů zaměstnanců bylo v souladu s GDPR.

Osobní údaje

Ochrana osobních údajů je nezbytná pro každé podnikání i veřejnou správu. Ad-

vokátní kancelář KROUPALIDĚ nabízí komplexní řešení, která zajišťují soulad s GDPR a minimalizují rizika. Mezi klíčové služby patří audity nakládání s osobními údaji, vytváření interních směrnic, nastavení cookie lišt a poradenství při zpracování osobních údajů, včetně fotografií a videí. KROUPALIDĚ pomáhají také s právním nastavením zasílání newsletterů a řešením incidentů, jako jsou datové úniky. Zastupují klienty při kontrolách úřadů a poskytují právní pomoc při řešení sporů souvisejících s ochranou osobních údajů.

Svoje know-how netají, ale sdílí

KROUPALIDĚ se neustále zaměřují na rozšiřování svých znalostí, aby mohli reagovat na aktuální vývoj a už více než 13 let poskytovat kvalitní právní poradenství. Pro své klienty organizují školení, sdílí informace o novinkách prostřednictvím blogu, sociálních sítí i newsletteru a zpracovávají aktuální témata do praktických handbooků. Podívejte se, o čem psali naposledy na www.kroupalide.cz.

Jak pracují

Redakce epravo.cz mohla strávit s KROUPALIDMI den a dívat se jim pod ruce. Čím se jejich práce vyznačuje?

Zaměřují se na rozvoj

Aby mohli klientům poskytovat ty nejlepší služby, neustále se vzdělávají. Studium zdaleka nekončí u povinné právní četby, absolvování školení nebo návštěvy konference. Advokáti i koncipienti se pravidelně setkávají na Knowledge Sharingu, během kterého může kdokoli z kanceláře obohatit ostatní o právní novinku, kterou se dozvěděl – ať už na konferenci, workshopu nebo ve své praxi. Díky sdílení znalostí zdokonalují své komunikační dovednosti a zároveň prohlubují znalosti celého týmu

Zakládají si na rychlosti a efektivitě

Systematicky si plánují práci. Přesunou, co nespěchá, a akutní požadavky klienta řeší přednostně. S tím jim pomáhají chyt-

ré nástroje pro organizaci práce, interní wiki, předpřipravené vzory i pravidelný přísun kvalitní kávy a čaje.

Sdílí své kontakty

KROUPALIDĚ si budují síť kontaktů, kterou klientovi předají, ať už jde o investory, daňové poradce nebo další odborníky, jejichž služby jsou potřeba. Pokud požadovaná služba přesahuje jejich specializaci, doporučí profesionála z jiné advokátní kanceláře.

Představení advokátů a advokátek KROUPALIDÉ

Mgr. Pavel Kroupa
advokát a partner

Pavel je zakládajícím partnerem kanceláře KROUPALIDÉ a odborníkem na duševní vlastnictví, IT, e-commerce a veřejné investice, zejména v městské dopravě. Řeší také právní aspekty umělé inteligence a její dopady na byznys. Má mnohaletou praxi s uzavíráním smluv a s projekty veřejných zakázek v hodnotě desítek miliard korun. Je členem představenstva České advokátní komory, kde vede Sekci pro právo duševního vlastnictví, a aktivně podporuje digitalizaci právních služeb. Vedle toho je členem rady České parkovací asociace a podílí se na agilních veřejných zakázkách v Asociaci softwarových agentur.

Mgr. Oldřich Kozumplík
advokát

Oldřich je součástí kanceláře KROUPALIDÉ od roku 2012. Specializuje se na transakce a investice, start-upy, venture kapitálové financování, vytváření podnikatelských struktur a nastavování vztahů mezi společníky. Díky znalosti daňových a ekonomických aspektů podnikání nabízí komplexní řešení byznysového poradenství. Proslul svou schopností předvídat potenciální rizika a tvorbou řešení na míru. Oldřich dbá na to, aby se na něj klienti mohli spolehnout a rád se k němu a kanceláři KROUPALIDÉ vraceli i s dalšími projekty.

Mgr. Tomáš Páleníček
advokát

Tomáš je odborníkem na duševní vlastnictví, veřejné investice, ICT právo a rovněž na korporace, start-upy, transakce, investice a firemní compliance. Je takovým právně renesančním člověkem. Podílel se na tvorbě zón placeného stání a je spoluautorem několika právních předpisů včetně novelizací zákona o silničním provozu. V oblasti IT hledá inovativní způsoby, jak zajistit, aby právo podporovalo nové technologie. Kromě práva vystudoval psychologii, což mu pomáhá lépe porozumět klientům. Ti oceňují zejména jeho trpělivost, preciznost a rychlost.

Mgr. Matuš Švanda
advokát

Matuš se specializuje na obchodní smlouvy, právo nemovitostí a duševní vlastnictví. Klientům pomáhá tvořit srozumitelné a efektivní smlouvy, které vyřeší vše potřebné, a to bez zbytečně komplikovaných formulací. Díky znalosti angličtiny a němčiny se věnuje i případům s mezinárodním přesahem. Matuš také zastupuje klienty v soudních sporech. Umí profesionálně vyhodnotit situaci a doporučit nejlepší strategii. Pokud je výsledek nejistý, spor bude trvat dlouho nebo bude nákladově neefektivní, Matuš umí klienta včas varovat a pomoci mu najít alternativní řešení.

Mgr. Kristýna Gembalová advokátka

Kristýna se zaměřuje na ochranu osobních údajů, IT právo, e-commerce, firemní compliance a nemovitosti. Pomáhá podnikatelům i veřejným institucím s GDPR audit, přípravou GDPR dokumentace, tvorbou webů a aplikací a také s nastavením či revizí smluv a obchodních podmínek. Díky mezinárodnímu přesahu své práce se plynule pohybuje mezi češtinou a angličtinou a efektivně komunikuje v obou jazycích. Své bohaté zkušenosti pravidelně sdílí na firemním blogu a na odborných portálech, kde přibližuje právní novinky a nabízí praktické tipy, jak si jednoduše poradit s právními otázkami.

JUDr. Svatava Veverková, Ph.D. advokátka

Svatava je specialistkou na pracovní právo, firemní compliance a e-commerce. Vedla právní poradnu největší české spotřebitelské organizace a pomáhala nastavovat firemní procesy v souladu s právem na ochranu spotřebitele. Klienti oceňují zejména její osobní přístup a trpělivost. Je autorkou řady odborných publikací a oceněná titulem FLAMMA pro inspirativní právničky. Svatava také přednáší na právnických fakultách i klientům. Mimo to je spoluzakladatelkou a šéfredaktorkou právně-mediální platformy Právo21, která přibližuje právo veřejnosti srozumitelně a jednoduše.

Mgr. Markéta Zerdalglu advokátka of counsel

Markéta je odbornicí na pracovní a rodinné právo se zkušenostmi v oblasti mediace a vyjednávání. Jako of-counsel přispívá ke komplexní právní podpoře kanceláře. Pomáhá při pracovněprávních sporech, revizi dokumentace a rodinné problematice, jako jsou rozvody, majetková vypořádání a péče o děti. Díky svému zaměření na mediaci a vyjednávací techniky dokáže citlivě a konstruktivně vést dialog mezi stranami s cílem nalézt oboustranně přijatelnou dohodu. S ohledem na dlouholeté zkušenosti s trestním právem se zároveň specializuje na vyhodnocování rizikových situací ve společnostech klientů. 📞

KROUPALIDÉ

Právo je pro nás

o příbězích a lidech

www.kroupalide.cz

Pavel Kroupa

Pavel Kroupa, zakladatel advokátní kanceláře KROUPALIDÉ a člen představenstva České advokátní komory, je jedním z těch, kteří určují směr moderní advokacie v České republice. V exkluzivním rozhovoru pro EPRAVO.CZ Magazine hovoří o tom, jak skloubit profesionalitu s lidským přístupem, proč je důležité sdílet znalosti v rámci kanceláře a jaký dopad bude mít umělá inteligence na budoucnost právních služeb.

Brněnská advokátní kancelář KROUPALIDÉ, která působí i v Praze, je známá svým důrazem na lidský rozměr právních služeb. Jejich netradiční název není náhodný – odráží filozofii kanceláře, kde vedle odbornosti hraje klíčovou roli právě lidský přístup. Pavel Kroupa v rozhovoru objasňuje, jak jeho kancelář využívá moderní technologie pro sdílení znalostí, proč je důležitá geografická diverzita a jak podporují své zaměstnance v osobním rozvoji. Jako člen představenstva ČAK se také věnuje digitalizaci advokacie a modernizaci právních služeb. Jeho vize budoucnosti právních služeb je jasná: advokátní profese se bude muset adaptovat na nástup umělé inteligence, ale zároveň si musí zachovat to nejdůležitější – lidský rozměr.

Můžete nám představit advokátní kancelář KROUPALIDÉ? Co vás vedlo k výběru tohoto názvu?

Naše kancelář je na trhu od roku 2012, a patří tak k již zavedeným. Zároveň jsme kancelář, kde byl vždy výrazný akcent na lidskou stránku věci. Proto jsme při loňském rebrandingu k mému příjmení jako zakladatele přidali právě slovo lidé. Je mi jasné, že je název neobvyklý a může budit různé emoce, ale i to byl jeden ze záměrů. Ostatně vždy jsme šli vlastní cestou.

Vaše kancelář působí jak v Brně, tak

v Praze. Jak ovlivňuje tato geografická diverzita váš přístup ke klientům a styl práce?

Vnímám to jako velkou výhodu, bereme si z obou měst to nejlepší. Kořeny máme v Brně, kde jsme etablovaní na trhu právních služeb a zároveň považováni za atraktivního zaměstnavatele. Část týmu působí v Praze, takže někteří klienti nás vnímají jako pražskou kancelář. A já oba světy spojuji a pohybuji se mezi nimi na týdenní bázi. Na styl práce to nemá vliv, respektive naši lidé mají možnost pracovat prakticky odkudkoliv, ať už je to kan-

celář nebo formou home/remote office. Takže je to spíš o tom, koho má člověk v týmu, aby to všem vyhovovalo.

V čem podle vás spočívá klíč k tomu, aby zaměstnanci chodili do práce rádi? Jak konkrétně podporujete jejich osobní rozvoj a flexibilitu?

Obecně je to o vytvoření takových podmínek pro práci, které jak firmě, tak danému člověku maximálně vyhovují. To zahrnuje několik složek. Za prvé, pokud je zadaná práce odvedena v požadované kvalitě a v dohodnutém čase, pak je mi

v zásadě lhostejné, kde vznikla. Za druhé je třeba dát lidem prostor pro odbornou realizaci, což zahrnuje podporu studia a možnost vytvářet články a další výstupy v rámci našich specializací. Pak je tu smysluplnost toho, co a pro koho děláme – snažíme se okolí skrze naši práci zbytečně neškodit a zároveň vracet něco zpátky. Nejdůležitější složkou je pak ta lidská, tedy zajímat se, bavit se, nepřehlížet a ke každému přistupovat stejně.

Vaše kancelář je známá svým přístupem k „knowledge sharing“. Můžete přiblížit, jak funguje váš systém na platformě Notion?

Na Notionu máme interní wikipedii, což jsou zjednodušeně všechny možné informace a znalosti, které jsme v rámci firmy nashromáždili. Týká se to odborných záležitostí, informací o členech týmu, onboardingu, vzdělávání, návodů, interních směrnic a naší knihovny, vše je přehledně přístupné na jednom místě. Jednou za kvartál se pak celá kancelář potkává na zmiňovaném knowledge sharingu, kde formou prezentací sdílíme zajímavé nejen právní informace a většinou to zakončíme malým večírkem. Tipy si ale dáváme častěji, každý týden máme společnou poradou a každé dva týdny vycházejí Kroupoviny, které jsou přehledem toho, na čem kdo pracoval, co se komu povedlo a jaké má doporučení pro ostatní.

Jaké principy považujete za nejdůležitější při spolupráci s univerzitami a při podpoře dalších studií vašich zaměstnanců?

Spolupracujeme zejména s Právnickou fakultou Masarykovy univerzity a zdejší studenti jsou po léta pevnou součástí našeho týmu. Na odbornou praxi k nám bereme studenty primárně od třetího ročníku. Pokud se osvědčí, a to se stává jen těm nejlepším, zůstávají jako koncipienti. Máme v týmu i advokátky a advokáty, kteří se k nám přidali právě už při studiu

práv. Na fakultě máme mimochodem pověst kanceláře, kam se téměř není možné dostat, takže už jen získat u nás praxi je známka kvalit daného člověka. Aktuálně také spolupracujeme se studentkami a studenty už od prvního ročníku, kdy v prvních letech studia získávají zkušenosti v našem back office a seznamují se s fungováním advokátní kanceláře. Od třetího ročníku pak mají možnost zapojit se i do odborné praxe.

Pro bono práce je nedílnou součástí vaší činnosti. Co vás motivuje k této formě právní pomoci a jaké projekty v této oblasti považujete za klíčové?

Rádi v rámci našich možností pomáháme projektům, které nám dávají smysl z hlediska jejich dopadu skrze jejich činnost nebo osobu zakladatele. Může to znít jako klišé, ale jsem přesvědčený, že pokud je to možné, měli bychom něco vracet společnosti, která nám umožnila žít a podnikat v tak skvělé době a zemi. Nedávno jsme pomohli třeba Institutu cirkulární ekonomiky, iniciativě AI dětem nebo sdružení DoToho! UA, které pomáhá ukrajinským podnikatelům začít a rozjet své podnikání v ČR. Velkou radost máme také z bezplatné práce pro spolek Dhammáráma, který buduje meditační centrum, nebo pro nadační fond Cesta Talentu, který podporuje děti z Trutnovska.

Vaši klienti vás často chválí za kontaktní přístup a dodržování slibů i termínů. Jak se vám daří udržovat tento standard i při komplexních projektech?

Máme interní desatero, jak klienta učinit šťastným. Je to soubor pravidel, která se mohou jevit jako notoriety, ale ne vždy tomu tak v praxi je. Patří sem třeba včasná reakce, vyjasnění si zadání, udržování klienta informovaného o průběhu prací a termínech dodání nebo transparentní cena. Komplexnější projekty rozděluje-

me na menší celky a zároveň zajišťujeme kontrolu průběhu plnění ze strany seniorních právníků.

Co je podle vás nejdůležitější při výběru nových koncipientů nebo advokátů do vašeho týmu?

Na stejné úrovni jsou vynikající odborné znalosti, komunikační dovednosti, praktické a organizační schopnosti a osobnostní vlastnosti. Když to zjednoduším, člověk by měl být skvělý (budoucí) advokát a zároveň lidsky zapadnout k nám do týmu.

Jaký dopad má podle vás nástup umělé inteligence na advokacii a kde vidíte její místo v budoucnosti právních služeb?

Měl jsem na toto téma úvodník v Bulletinu advokacie v říjnu 2023. V té době jsem si myslel, že dnes budeme v používání nástrojů AI v advokacii možná o něco dál. Stále jsem však přesvědčený, že naše profese bude za pár let vypadat výrazně jinak. Změny zasáhnou jak poskytování právních služeb, tak chod a procesy advokátních kanceláří. Umělá inteligence bude prostě přítomna všude, budeme s ní pracovat na denní bázi a jednou možná nostalgicky vzpomínat na současnost jako na dřevní doby AI.

Jste členem představenstva České advokátní komory. Jak hodnotíte své dosavadní působení a jaké byly hlavní výzvy na této pozici?

Do představenstva ČAK jsem byl zvolen jako zástupce platformy Komora 2.0, která si ve svém programu předsevzala komoru šikovnější, chytřejší a dostupnější. A to vše se, myslím, podařilo. Férově je třeba uvést, že zejména díky tomu, že se v současném představenstvu sešla sestava, která bez ohledu na „stranickou“ příslušnost v některých ohledech vnímá správu advokacie podobně. Již na počát-

ku funkčního období jsme se shodli na programovém prohlášení, které mimo jiné zahrnovalo i řadu bodů z našeho programu. I proto pak bylo jeho naplnění realizovatelné, za což jsem rád. Na druhou stranu jsme se museli potýkat s celou řadou problémů, z nichž nejviditelnější byla velmi smutná kauza advokátních úschov, která bohužel postihla životy řady lidí a negativně ovlivnila vnímání institutu úschov i advokacie jako celku.

Co považujete za svůj největší úspěch v rámci své činnosti v představenstvu ČAK?

Jak už jsem říkal, představenstvo ČAK je kolektivní orgán, takže bych si nerad něco přivlastňoval. Rád jsem pomohl třeba s novým webem, na který se dlouho čekalo. Ten kromě jiného umožňuje advokátům dálkový přístup, díky čemuž si můžou vygenerovat dokumenty jako výpis a osvědčení související se seznamem advokátů, stáhnout neveřejné dokumenty a pravděpodobně přes něj budou moci hlasovat i na letošním sněmu. Ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti se také za komoru podílím na digitalizaci advokacie. S místopředsedy Michalou Plachkou, která celý projekt iniciovala, a Ondřejem Trubačem, který zprostředkoval klíčové propojení s Nadací Tereza Maxová dětem, jsem pomáhal rozjet projekt Advokáti do dětských domovů. Jeho cílem je pomoci dětem z dětských domovů připravit se na svět tam venku po dosažení dospělosti. Za představenstvo jsem dále dostal na starost oživení projektu Advokáti do škol, který již běží několik let a nyní potřebuje nový impuls.

Jak jste vnímal začátky své práce v představenstvu? S jakými obtížemi jste se potýkal?

Byl jsem za Komoru 2.0 zvolen společně s Michalou Plachkou a Lucií Dolanskou Bányaiovou, která je dnes k mé velké radosti ústavní soudkyní, já tehdy ještě jako takzvaný náhradník. Nejprve jsem se musel zorientovat v tom, jaké jsou vzájemné vazby, a seznámit se se zaměstnanci ČAK, kteří mimochodem v drtivé většině odvádějí skvělou práci, což bych tady chtěl zdůraznit. Na druhou stranu bylo zejména na počátku třeba překonat jistou nedůvěru, kterou k nám někteří kolegové pociťovali. Navíc jsme v před-

stavenstvu neměli nikoho blízkého se zkušenostmi z předchozích funkčních období, na všechno jsme si museli přijít sami. Adaptovali jsme se, myslím, docela rychle a pak už bylo možné se plně věnovat práci pro Českou advokátní komoru.

V příštím volebním období plánujete kandidovat. Můžete přiblížit, na co byste se chtěl zaměřit, pokud uspějete?

Dost věcí se podařilo, ale ještě víc je jich před námi. Proto bych rád pokračoval v práci pro komoru, pokud letos v říjnu na sněmu dostanu důvěru. V první řadě bych se chtěl dále věnovat digitalizaci advokacie, to je za mě do dalších let stěžejní téma. Rád bych také zůstal jedním z mála zástupců regionálních advokátů v dnes hodně pragocentrickém složení představenstva. Zlepšit by se podle mého názoru měla komunikace mezi komorou a zákonodárci, případně pro nás důležitými orgány veřejné správy a soudy. Třeba pomocí akcí pořádaných nebo zaštitěných ČAK, jako je setkání advokátů se soudci Nejvyššího správního soudu, které proběhne v Brně 6. 2. 2025 a kde budu moderovat blok věnující se formalismu v právu. Stejně tak bych rád zlepšoval obraz advokacie navenek skrze projekty Advokáti do škol a Advokáti do dětských domovů. A v neposlední řadě budu určitě pokračovat v pořádání setkání advokátů navzájem a v předávání cenných zkušeností z vedení advokátních kanceláří, ideálně pod hlavičkou ČAK.

Zmiňujete důležitost digitalizace právních služeb. Jaké konkrétní kroky by podle vás měla ČAK podniknout, aby podpořila modernizaci advokacie?

Průběžně doplňovat portfolio on-line služeb pro advokáty v zabezpečené části nového webu. Pokračovat v elektronizaci vzdělávání koncipientů a advokátů. Spolupracovat na digitalizaci justice, kde za komoru dlouhodobě skvělou práci odvádí Jiří Novák ml., aktuálně jde třeba o elektronický spis. Zde máme velkou výhodu, že na Ministerstvu spravedlnosti tato problematika spadá pod ředitele odboru eJustice Přemysla Sezemského, který je pro mě příkladem moderního úředníka 21. století v tom nejlepší smyslu slova. Komora by také, obrazně řečeno, měla držet prst na tepu doby v oblasti nástrojů umělé inteligence a legal tech, sledovat zde nejnovější trendy a pružně na

ně reagovat. Neméně důležitou kapitolou je pak kybernetická bezpečnost.

Věnujete se mimo jiné oblasti práva duševního vlastnictví a IT. Jakým způsobem může ČAK lépe reagovat na rychlé technologické změny v těchto oblastech?

Je zřejmé, že ve vámi zmíněných oblastech může dojít k zásadním proměnám. Kromě členství v představenstvu jsem také předsedou sekce pro právo duševního vlastnictví. Podobných odborných sekcí existuje v rámci ČAK celkem patnáct. Jednou z cest, jak reagovat na probíhající popisované změny, může být efektivnější využití těchto a dalších poradních orgánů. Jejich členové patří mezi špičky ve svých oborech, a tedy nositele informací o nejnovějších trendech, ne vždy se však daří informace o činnosti sekcí využít i v rámci vedení ČAK. I na to bych se chtěl v případném dalším funkčním období zaměřit. ☺

Autor: Mgr. Miroslav Chochola, LL.M., MBA
Fotografie: Jan Kolman

Právnická firma roku 2024

Nejprestižnější český žebříček v oblasti práva – Právnická firma roku – vyvrcholil v pondělí 4. listopadu 2024 slavnostním galavečerem v pražském Paláci Žofín. Sedmnáctý ročník této výjimečné události, která se konala pod záštitou Ministerstva spravedlnosti ČR a za podpory České advokátní komory, představil své vítěze.

Galavečer v Paláci Žofín přivítal více než 400 hostů z řad předních představitelů justice, státní správy a významných advokátních kanceláří. Ocenění byla udělena v odborných kategoriích pokrývajících klíčové oblasti právní praxe i v hlavních

kategoriích Právnická firma roku pro domácí kancelář, kterou se stala advokátní kancelář HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář a Právnická firma roku pro mezinárodní kancelář, kterou je Dentons Europe CS LLP, organizační složka.

Slavnostním večerem provázela moderátorka Daniela Brzobohatá a o hudební program se postarala Česká filharmonie. Kromě samotného ocenění právnických firem nabídl galavečer také jedinečnou příležitost k setkání předních osobností české justice a právního byznysu.

Výsledky 17. ročníku firemního žebříčku Právnická firma roku

Hlavní cena / Odborné kategorie / Zvláštní kategorie

HLAVNÍ CENA

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

VÍTĚZ KATEGORIE: DENTONS EUROPE CS LLP, ORGANIZAČNÍ SLOŽKA

DENTONS

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ

VÍTĚZ KATEGORIE: HAVEL & PARTNERS S.R.O., ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

Výsledky odborných a zvláštních kategorií:

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

Vítěz kategorie: PORTOS,
advokátní kancelář s.r.o.

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Vítěz kategorie: ROWAN LEGAL,
advokátní kancelář s.r.o.DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ
PROJEKTYVítěz kategorie: Dentons Europe CS LLP,
organizační složka

FÚZE A AKVIZICE

Vítěz kategorie: HAVEL & PARTNERS
s.r.o., advokátní kancelář

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

Vítěz kategorie: ŽIŽLAVSKÝ,
advokátní kancelář s.r.o.

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

Vítěz kategorie: PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Vítěz kategorie: PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář

KAPITÁLOVÉ TRHY

Vítěz kategorie: KLB Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA

Vítěz kategorie: MELKUS KEJLA
& PARTNERS advokátní kancelář s.r.o.

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

Vítěz kategorie: HAVEL & PARTNERS
s.r.o., advokátní kancelářPRÁVO INFORMAČNÍCH
TECHNOLOGIÍVítěz kategorie: ROWAN LEGAL,
advokátní kancelář s.r.o.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Vítěz kategorie: Chrenek, Toman, Kotrba
advokátní kancelář spol. s r.o.

PRACOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: Aegis Law,
advokátní kancelář, s.r.o.

TRESTNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: Sokol, Novák, Trojan,
Doleček a partneři,
advokátní kancelář s.r.o.

FIREMNÍ COMPLIANCE

Vítěz kategorie: ROWAN LEGAL,
advokátní kancelář s.r.o.

DAŇOVÉ PRÁVO

Vítěz kategorie: Rödl & Partner,
advokáti, s.r.o.ENERGETIKA A ENERGETICKÉ
PROJEKTYVítěz kategorie: DBK PARTNERS,
advokátní kancelář, s.r.o.LOGISTIKA A DOPRAVNÍ
STAVBYVítěz kategorie: Advokátní kancelář
Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.ZDRAVOTNICKÉ
PRÁVOVítěz kategorie: Chrenek, Toman, Kotrba
advokátní kancelář spol. s r.o.

PRÁVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Vítěz kategorie: act Řanda Havel Legal
advokátní kancelář s.r.o.

SPRÁVA MAJETKU

Vítěz kategorie: PORTOS,
advokátní kancelář s.r.o.REGIONÁLNÍ PRÁVNICKÁ FIRMA
ROKUVítěz kategorie: Doležal & Partners s.r.o.,
advokátní kancelářČESKÁ FIRMA NA MEZINÁRODNÍCH
TRŽÍCHVítěz kategorie: DBK PARTNERS,
advokátní kancelář, s.r.o.

INOVATIVNÍ FIRMA ROKU

Vítěz kategorie: ARROWS
advokátní kancelář, s.r.o.

PRO BONO / CSR

Vítěz kategorie: PORTOS,
advokátní kancelář s.r.o.PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2024 ZA
NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBYVítěz kategorie: HAVEL & PARTNERS
s.r.o., advokátní kancelář

Kompletní výsledková listina

20 let jste nás znali jako Z/C/H Legal.
Od teď jsme NIRRIS.

Vybrané otázky z praxe plánovacích smluv

S rekodifikací stavebního práva se v českém právním řádu objevil relativně nový institut, kterým je plánovací smlouva. Dle účinné právní úpravy jde o veřejnoprávní smlouvu, kterou může uzavřít stavebník s některými veřejnoprávními korporacemi. Cílem plánovacích smluv je zjednodušení procesu provedení záměru stavebníka, zejména s ohledem na předvídatelnost územně plánovací dokumentace. Zajímavým prvkem plánovací smlouvy je možnost sjednat si vzájemná práva a povinnosti plynoucí ze soukromého práva.

Dne 1. 7. 2024 skončilo přechodné období, kdy zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů („nový stavební zákon“) již plně nahradil zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů („starý stavební zákon“). V důsledku této změny začalo docházet i k aplikaci § 130 a násl. nového stavebního zákona, který tento institut upravuje.

Plánovací smlouva má za cíl upravit vzájemná práva a povinnosti stavebníka, typicky investora v oblasti developmentu, a veřejnoprávní korporace, typicky obce, na jejímž území má dojít k realizaci projektu investora.

Tento zvláštní druh smlouvy v sobě obsahuje veřejnoprávní závazky obce nebo jiné veřejnoprávní korporace učinit kroky k vydání či změně územně plánovací dokumentace, jakož i se zdržet takové změny územně plánovací dokumentace, která by byla způsobilá záměr investora zmařit nebo ztížit. Dále je možné se zavázat procesně nekomplikovat provedení záměru např. podáváním námitek či opravných prostředků. Kromě veřejnoprávních závazků lze sjednat i závazky soukromoprávního charakteru, které jsou v zákoně uvedeny demonstrativně. Celý rozsah možných práv a povinností stanoví § 131 nového stavebního zákona.

Dosavadní praxe byla taková, že se namísto veřejnoprávní smlouvy uzavřela inominátní smlouva dle občanského zákoníku s obcí nazvaná např. smlouva o spolupráci, kde byl upravený obdobný rozsah práv a povinností jako v dnešní plánovací smlouvě.

V praxi vyvstala řada otázek, co se týče používání plánovacích smluv. Např. je

sporné, jestli se právní úprava plánovacích smluv uplatní i v přechodném období ve smyslu § 334a nového stavebního zákona. Dále vyvstala otázka, jestli lze vedle plánovacích smluv uzavírat nadále inominátní smlouvy s podobným obsahem. Rovněž je otázka, jak bude docházet k přezkumu a vymáhání soukromoprávní složky plánovací smlouvy. Na tyto otázky bychom se v článku chtěli zaměřit. Dále stručně nastíníme i vybraná rizika pojící se s tímto relativně novým institutem.

Citované ustanovení § 334a nového stavebního zákona nám ve svém odst. 2 říká, že se v otázkách územního plánování s výjimkou územního řízení ve věci vyhrazené stavby postupuje dle dosavadních právních předpisů.

Plánovací smlouva je legislativně zasazena do dílu 7 hlavy III, části třetí nového stavebního zákona, tedy do územního plánování. Tato skutečnost by mohla vést k závěru, že smlouvy s obcemi, jejichž obsah se shoduje s § 131 nového stavebního zákona, uzavřené v období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024, nejsou veřejnoprávní plánovací smlouvou, ale inominátní smlouvou ve smyslu občanského zákoníku. Takový závěr má své logické opodstatnění,

protože plyne z § 334a odst. 2 nového stavebního zákona. I přes uvedené takový závěr není správný.

Zákonodárce celkem nepochopitelně a nestandardně provedl zákonem č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů („novela“) novelizaci starého stavebního zákona s účinností ke dni 30. 12. 2023. Touto novelou přidal do starého stavebního zákona § 43a až § 43c, které obsahovaly ustanovení týkající se plánovacích smluv.

Z uvedeného tak plyne, že i v přechodném období dle § 334a nového stavebního zákona smlouvy, které svým charakterem naplní hlediska plánovací smlouvy dle nového stavebního zákona, jsou uzavřené jako plánovací smlouvy, byť podle ustanovení jiného předpisu.

Je otázkou, proč zákonodárce namísto tohoto postupu prostě neaplikoval úpravu plánovacích smluv dle § 130 a násl. nového stavebního zákona v přechodném

TŘINÁCT VÍTĚZSTVÍ V ŘADĚ

13

Právnická firma
roku 2012–2024

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU V OBORU DAŇOVÉHO PRÁVA

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ:

- Zdravotnické právo

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ:

- Právo obchodních společností
- Developerské a nemovitostní projekty
- Fúze a akvizice
- Logistika a dopravní stavby

Děkujeme za Vaši důvěru.

období, jak učinil u jiných ustanovení tohoto zákona. Zvolený postup je za nás poněkud nešťastný, neboť tato skutečnost v praxi není obecně známa.

Některé velké a hojně užívané informační systémy tuto skutečnost vůbec nezachytily. Rovněž není ke dni psaní tohoto článku zachycena ani v elektronické sbírce Ministerstva spravedlnosti.¹ To však nic nemění na skutečnosti, že smlouvy uzavřené v období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024, jejichž obsah je totožný s § 130 a násl. nového stavebního zákona, resp. § 43a a násl. starého stavebního zákona, je třeba posoudit jako veřejnoprávní smlouvy dle úpravy provedené novelou.

Další otázkou je, jestli lze nadále uzavírat inominátní smlouvy dle občanského zákoníku s obdobným obsahem, jako má plánovací smlouva.

V rámci odborné veřejnosti se objevily oba názory, tedy že inominátní smlouvy uzavírat lze i nelze.² My se přikláníme k názoru, že není možné uzavírat inominátní soukromoprávní smlouvy se stejným obsahem, kdy zákon za účelem úpravy vzájemných práv a povinností předpokládá uzavření veřejnoprávní smlouvy.

Dle našeho názoru by bylo takové jednání obcházením práva. Kromě toho dle § 159 odst. 4 správního řádu se veřejnoprávní smlouva posuzuje dle svého skutečného obsahu. Pakliže by tedy došlo, ať už v přechodném období nebo v současnosti, k uzavření inominátní smlouvy s obsahem obdobným obsahu plánovací smlouvy, tak by se měla posoudit jako veřejnoprávní smlouva.

Správní řád navíc pro kontraktační proces stanoví obdobná pravidla, která zná občanský zákoník (srov. § 163 a násl. správního řádu). Tato pravidla nejsou stejně formální, jako je správní řízení. Pakliže tedy dojde ke kontraktačnímu procesu, který svým charakterem dostojí tomu popsanému ve správním řádu, je třeba ho posoudit jako kontraktační proces vedoucí k přijetí veřejnoprávní smlouvy. Tento postup ostatně potvrzuje i judikatura.³

Kromě toho judikatura říká, že v případech, kdy zákon předvídá pro určitou

formu právního jednání, resp. veřejnoprávního úkonu formu veřejnoprávní smlouvy, nelze tento způsob obejít jiným smluvním typem.⁴

S uzavíráním veřejnoprávních smluv jsou spojena určitá rizika. Zákon pro veřejnoprávní smlouvy např. stanoví, že nesmí být v rozporu s veřejným zájmem. Pro nedostatek jejich souladu s veřejným zájmem je lze zrušit na návrh (srov. § 167 odst. 1 písm. d) správního řádu). Dále při jejich uzavření musí být striktně dodrženy zákonné kontraktační procesy. V důsledku jeho nedodržení by mělo dojít ke zrušení veřejnoprávní smlouvy (srov. § 165 odst. 2 správního řádu). Pro přezkum veřejnoprávních smluv neplatí lhůty uvedené v § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 správního řádu (srov. § 167 odst. 7 správního řádu).

Konkrétně u plánovací smlouvy navíc existuje i riziko změny nadřazené územně plánovací dokumentace, v jejímž důsledku by muselo i přes existenci plánovací smlouvy dojít ke změně územního plánu.⁵ Proto doporučujeme sjednávat plánovací smlouvy tak, aby bylo pamatováno na lhůtu pro náhradu za změnu zastavenosti dle § 133 nového stavebního zákona.

Nový institut tak má řadu výhod i nevýhod. Plánovací smlouva přináší možnost veřejnoprávně platně zavázat obec k veřejnoprávním úkonům dle § 131 odst. 1 nového stavebního zákona a současně i k soukromoprávním jednáním dle § 131 odst. 2 nového stavebního zákona. Zároveň však je plánovací smlouva o něco slabším titulem než soukromoprávním, protože ji lze napadnout i v rámci přezkumného řízení. Je tedy třeba pamatovat na správním řádem stanovený kontraktační proces nebo na nadřazenou územně plánovací dokumentaci.

Dále je třeba pamatovat i na řešení sporů. U veřejnoprávních smluv spory přezkoumává orgán uvedený v § 169 správního řádu. Obecně platí, že rozhodnutí orgánů veřejné moci se následně přezkoumávají ve správním soudnictví postupem dle soudního řádu správního. Otázkou zůstává, jestli to platí i pro soukromoprávní složku plánovací smlouvy.

Dle našeho názoru se pro soukromoprávní složku veřejnoprávní smlouvy přezkum správním soudem neuplatní.

Vzhledem k tomu, že nový stavební zákon výslovně práva a povinnosti veřejnoprávní korporace dle § 131 odst. 2 označuje za soukromoprávní, měl by se na rozhodnutí orgánů dle § 169 správního řádu týkající se soukromoprávní složky plánovací smlouvy uplatnit režim přezkumu dle části páté občanského soudního řádu, nikoliv dle soudního řádu správního.

Ačkoliv je plánovací smlouva relativně nový institut a zatím k němu chybí relevantní judikatura, jistě se jedná o zajímavý institut se silným potenciálem zvýšit právní jistotu developerům ve vztahu k obcím a krajům, na jejichž území plánují provádět výstavbu.

JUDr. Filip Crnčević
Michaela Holubová
Bříza & Trubač, s.r.o., advokátní kancelář

BŘÍZA & TRUBAČ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ – ATTORNEYS AT LAW

Poznámky:

- Internetové stránky elektronické sbírky zákonů, 2024, zákon č. 183/2006 Sb., e-sbirka.cz (online), cit. dne 18. 12. 2024. Dostupné na: <https://www.e-sbirka.cz/sb/2006/183/2023-12-31?f=183%2F2006&zalozka=text>.
- Oskar Blažek: Jak napsat plánovací smlouvu dnes a po 1. 7. 2024, www.epravo.cz, dostupné na: <https://www.epravo.cz/top/clanky/jak-napsat-planovaci-smlouvu-dnes-a-po-172024-118053.html> a David Záhumenský: Plánovací smlouvy podle nového stavebního zákona: jak na aktuální výzvy pro spolupráci obcí a investorů – část I., www.davidzahumensky.cz, dostupné na: <https://www.davidzahumensky.cz/2024/09/01/planovaci-smlouvy-podle-noveho-stavebniho-zakona-jak-na-aktualni-vyzvy-pro-spolupraci-obci-a-investoru-cast-i/>.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 1 As 292/2016-28.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008 č. j. 2 Afs 49/2007-96 nebo také Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013 č. j. 9 Afs 38/2013-53.
- Důvodová zpráva k § 131 nového stavebního zákona.

Uplatnění obchodních zvyklostí v podnikatelských vztazích

Obchodní zvyklost je neurčitý právní pojem, který se v českém právním prostředí často uplatňuje. I když může být na první pohled obtížně uchopitelný, pravidelně se na něj odkazuje v civilním právu, zejména v zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Pojďme si jeho význam v tomto článku objasnit.

Co jsou obchodní zvyklosti?

Obchodní zvyklosti slouží především jako výkladový nástroj. To znamená, že pokud význam právního jednání není mezi stranami zcela jasný, mohou být obchodní zvyklosti v určitých případech použity k jeho objasnění. Jedná se o ustálená pravidla chování, která jsou akceptována a dodržována účastníky obchodních vztahů, a to buď všeobecně, v konkrétním odvětví (například ve farmaceutickém průmyslu), nebo v jiných specifických oblastech.

Na druhou stranu, ne každé pravidlo, které se v obchodních vztazích rozšíří, může být považováno za obchodní zvyklost. Například ustálená praxe, která je v rozporu se zákonem nebo smluvním ujednáním stran, nemůže nikdy nabýt charakteru obchodní zvyklosti. Jak uvedl Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku sp. zn. 32 Cdo 4932/2009, „je pojmově vyloučeno, aby pravidlo chování, které je v rozporu se zákonem či smluvní úpravou, bylo způsobilé nabýt formu obchodní zvyklosti. Porušování povinnosti splnit řádně a včas závazek, i kdyby šlo o jev děletrvající a rozšířený v celém odvětví (zde zdravotnictví), nelze považovat za obchodní zvyklost.“

Působnost obchodních zvyklostí

Obchodní zvyklosti mají vždy určitou osobní, věcnou a místní působnost. Z hlediska věcné působnosti mohou vznikat ve vztazích mezi podnikateli obecně, mohou se týkat určitého oboru podnikání, nebo se vztahovat jen na specifický typ obchodu či smlouvy. Z místního hlediska mohou být obchodní zvyklosti uznávány na lokální, národní nebo dokonce i mezinárodní úrovni. Aby se však nějaké pravidlo stalo obchodní zvyklostí, musí splňovat dvě podmínky: (i) musí být široce a pravidelně dodržováno relevantními subjekty, a to (ii) po dostatečně dlouhou dobu.

Cílem obchodních zvyklostí není nahradit zákonná ustanovení, ale spíše je doplňovat. V případě soudního sporu je tak vždy nutné obchodní zvyklosti a jejich rozsah (osobní, věcný nebo místní) prokázat, pokud se nejedná o tzv. notoriety, tedy skutečnosti obecně známé nebo známé soudy z jeho činnosti. Obchodní zvyklosti, které jsou dodržovány v podnikatelském prostředí obecně nebo v určitém odvětví, se použijí na vztahy mezi podnikateli vždy, kromě případů, kdy to výslovně vylučuje zákon či smluvní ujednání stran.

Obchodní zvyklosti vs. zákon

V případech, kdy se obchodní zvyklosti aplikují na podnikatelské vztahy, mají přednost před dispozitivními ustanoveními zákona, pokud se strany nedohodnou jinak (například smluvně). Strany mají možnost si samy určit, zda obchodní zvyklosti budou mít přednost před dispozitivními ustanoveními zákona pouze v určitých situacích, nebo si dokonce mohou zvolit i pořadí, ve kterém budou dispozitivní ustanovení zákona a obchodní zvyklosti aplikovány. Obchodní zvyklosti ovšem nikdy nemohou převážit nad kogentními ustanoveními zákona, i kdyby se na tom strany dohodly.

S obchodními zvyklostmi v praxi souvisí také výklad určitých pojmů a výrazů, který může být v konkrétním podnikatelském odvětví odlišný od jeho všeobecně uznávaného významu (např. ve finančním sektoru může mít slovo „injekce“ odlišný význam, než který je mu obecně přikládán). Ve vztazích mezi podnikateli se nicméně předpokládá, že obě strany jsou znalé významu určitého výrazu tak, jak se v obchodním styku používá, a bude třeba jej vykládat v souladu s takto ustáleným významem. Podle § 558 odst. 1 věty první občanského zákoníku, která říká, že v právním styku s podnikatelem se výrazu připouštějícímu různý výklad přisoudí vý-

znam, jaký má v takovém styku pravidelně, se bude postupovat jen pokud v daném odvětví podnikají obě strany obchodního vztahu. U nepodnikatelů samozřejmě takové pravidlo neplatí a zákon zde stanoví, že výraz použitý v právním styku s nepodnikatelem se použije jen tehdy, bude-li prokázáno, že mu takový význam byl skutečně znám. V opačném případě se bude vycházet z obecného významu použitého pojmu (tj. z významu, který se mu běžně přikládá v občanskoprávních vztazích).

Závěrem

V neposlední řadě je důležité rozlišit obchodní zvyklosti od tzv. zavedené praxe stran. Ta má k obchodním zvyklostem sice blízko, nicméně představuje ustálenou praxi, která je méně „rozšířena“ v rámci určitého podnikatelského spektra, jelikož je praktikována menším počtem subjektů (např. pouze dvěma stranami určitého obchodního vztahu). Zatímco obchodní zvyklosti mají širší uplatnění mezi více podnikatelskými subjekty, zavedená praxe se vztahuje jen na konkrétní vztah mezi těmito stranami a není přijímána širší podnikatelskou komunitou (např. v celém odvětví). Stejně jako obchodní zvyklosti může i zavedená praxe sloužit jako zdroj pravidel pro určení vzájemných práv a povinností stran a hrát klíčovou roli při interpretaci právních jednání. Pouze však ve vztahu k úzkému okruhu dotčených subjektů, které musí být zavedené praxe znalé a musí ji mezi sebou fakticky dodržovat. 📌

JUDr. Jiří Matzner, Ph.D., LL.M., advokát,
zakladatel advokátní kanceláře
Advokátní kancelář Matzner & Vítek
odborný asistent na právnické fakultě

Průtahy v trestním řízení způsobené nezapůjčením soudního spisu a právo na zadostiučinění s tím spojené

Průtahy v trestním řízení jsou bohužel čím dál častějším problémem, se kterým se lze v advokátní praxi setkat. Přiznání nároku na zadostiučinění za nepřiměřenou délku (nejen) trestního řízení způsobenou právě jeho průtahy je přitom samo o sobě zdlouhavé, komplikované, a s nejistým, často s nedostatečným výsledkem. Z toho důvodu se řada poškozených do takového boje ani nepouští, nebo jej záhy ukončují s pocití beznaděje a právem jej považují za „boj s větrnými mlýny“. Díky některým vytrvalcům, kteří jsou ochotni svou věc dovést až před Nejvyšší soud, se však může zadařit alespoň dílčí úspěch na tomto poli, tak jako se tomu stalo ve věci vedené pod sp. zn. 30 Cdo 267/2021.

Právní úprava odškodnění

Odpovědnost za škodu a nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním nebo nesprávným úředním postupem upravuje zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen „zákon o odpovědnosti za škodu“ nebo „Odpšk“).

Za nesprávný úřední postup zákon o odpovědnosti za škodu považuje v § 13 odst. 1 i takovou situaci, kdy není respektováno právo na vyřízení věci v přiměřené lhůtě ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Konkrétně stanoví, že nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Pokud zákon pro provedení takového úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu nestanoví, považuje se za nesprávný postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Rozhodnutí v trestní věci je pak právě takovým rozhodnutím, pro které zákon žádnou lhůtu nestanoví.

Podle zákona o odpovědnosti za škodu je navíc možné poskytnout nejen náhradu vzniklé škody za nepřiměřenou délku trestního řízení, ale i přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Konkrétní kritéria, která jsou v rámci

rozhodování o tomto nároku zohledňována, jsou vyjmenována v § 31a Odpšk. Řadí se mezi ně celková a) délka řízení, b) jeho složitost, c) jednání poškozeného, zda a jakým způsobem přispěl k průtahům v řízení a zda využil dostupných prostředků způsobilých tyto průtahy odstranit, d) postup orgánů veřejné moci během řízení a e) význam předmětu řízení pro poškozeného.

Pro účely tohoto článku se zaměříme právě na kritérium pod písmenem d), tedy na to, jaký vliv má na řízení samotný postup orgánů veřejné moci, a to za situace, kdy je potřeba součinnost hned několika z nich, aby mohlo dojít k jejímu vyřízení.

Jak to vypadá v praxi

V průběhu trestního řízení dochází velmi často k požadavkům na vzájemnou součinnost a pomoc jednotlivých orgánů veřejné moci. V případě soudů jsou to často žádosti směřující vůči Vězeňské službě ČR (při výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody), Policii ČR (zajišťování osob či důkazů), orgánům samosprávy (zprávy o pověsti a opisy z evidence přestupků), nebo i vůči jiným soudům. Časté jsou tyto požadavky v případech několikačetného trestního stíhání téhož obžalovaného, kterému je třeba uložit souhrnný trest ve smyslu § 43 trestního zákoníku. Stejně tak je třeba postupovat v případě odsuzování obžalovaného za trestný čin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kde je znakem kvalifikované skutkové podstaty předchozí

odsouzení za týž trestný čin. Další trestní spis je ale přikládán i jako důkaz v řadě jiných případů, kdy trestní stíhání obžalovaného (nebo spoluobžalovaného) souvisí s jinou, předcházející, nebo souběžnou trestnou činností, nebo i s jiným civilním či správním řízením.

V takovém případě je třeba, aby dožadující soud daný spis vyžádal u příslušného soudu a vyčkal dalšího postupu ve věci, dokud jej nebude mít k dispozici. V praxi se bohužel nezřídka stává, že dochází ke značným průtahům v řízení, např. z důvodů, že ve věci bylo nebo bude nařízeno jednání, a spis je třeba mít pro toto jednání k dispozici, nebo že není vůbec zřejmé, kde se požadovaný spis nachází, a který soud je tedy k zaslání takové žádosti příslušný, anebo žádosti jednoduše řečeno nikdo z kanceláře soudu nevěnuje pozornost (ať už toho, či onoho důvodu).

Povinnost součinnosti

Z hlediska dopadající právní úpravy začneme tím, že soudy, stejně jako jakékoliv jiné orgány veřejné správy, mají povinnost vzájemné součinnosti a vstřícnosti při vyřizování své agendy. Povinnost součinnosti a vzájemné spolupráce obsahuje např. § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, či § 28 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy.

Zapůjčování spisů pak upravuje přímo Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává

Poskytujeme právní poradenství korporátní klientele v celé střední Evropě

Jsmo mezinárodní advokátní kancelář a na trhu působíme přes 20 let. Máme pobočky v ČR, na Slovensku i v Polsku. Díky tomu můžeme nabídnout pokrytí hned tří právních ráďů v jednotné kvalitě, přístupu i komunikaci.

Zajišťujeme mezinárodní transakce, ale i day-to-day poradenství, zejména kontrolu a vytváření smluv, korporátní změny, řešení pracovně-právních otázek, implementaci koncernových směrnic či compliance.

Ať už se jedná o vstup na cizí trh, přeshraniční fúzi či přípravu smluvní dokumentace, vždy nabídneme právně i nákladově optimální řešení.

Dlouhodobě se soustředíme na zahraniční klientelu. Typickým klientem naší kanceláře je dceřiná společnost zahraniční korporace, rádi však navážeme spolupráci s kýmkoliv, kdo od právního poradenství očekává nejvyšší kvalitu a profesionalitu ruku v ruce jdoucí s lidským přístupem.

www.dolezalpartners.com

Rozšiřujeme řady našich právníků

Do naší mezinárodní kanceláře hledáme nové kolegy či kolegyně. V případě zájmu o práci v přátelském kolektivu, pod dohledem zkušených mentorů a s možností kariérního růstu zasílejte životopisy na e-mail kariera@dolezalpartners.com nebo využijte QR kód.

vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy. Podle ustanovení § 192 se soudní spisy půjčují na písemnou žádost, o níž rozhodne předseda senátu či samosoudce, v ojedinělých případech předseda soudu. Žádost o půjčení spisu se zařadí do vyžádaného spisu a tvoří jeho součást. K pokynu, na jehož podkladě bylo žádáno o zapůjčení spisu, se do spisu, k němuž byl spis vyžádán, vyznačí datum, kdy vyžádaný spis došel soudu, který o zapůjčení žádal. Před půjčením spisu přezkoumá vedoucí soudní kanceláře, zda spis je řádně uspořádán, a zda jsou v trestních věcech provedeny všechny neodkladné úkony vykonávacího řízení. Pokud takové neodkladné úkony dosud provedeny nebyly, předloží žádost předsedovi senátu k posouzení, zda je možno spis zapůjčit a pro potřeby dalšího řízení u procesního soudu si ponechat pouze jeho část nebo fotokopii nezbytné části.

Podle odstavce 7 tohoto ustanovení Instrukce je třeba žádosti o zapůjčení spisu nutno vyhovět do pěti pracovních dní, v naléhavých případech neprodleně. Nevyhovět žádosti o zapůjčení spisu může vedoucí soudní kanceláře jen tehdy, pokud se spis u soudu nenachází. V tomto případě ve své odpovědi přesně uvede označení orgánu a jeho spisovou značku, ke které byl spis zapůjčen. Jiné důvody odmítnutí musí být podle povahy věci podepsány příslušným předsedou senátu (samosoudcem) nebo předsedou soudu. Jde-li o naléhavou nebo opakovanou žádost, spojí se předseda senátu (samosoudce) telefonicky nebo jiným vhodným způsobem s žadatelem s cílem dospět k dohodě o zapůjčení spisu, jeho části nebo fotokopii ze spisu na dobu nezbytně nutnou (např. k provedení důkazu). Přípisy, kterými se odmítá zapůjčení spisu, musí být expedovány nejpozději do pěti pracovních dnů od doručení žádosti, v naléhavých případech pak neprodleně.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu

Důsledkem nedodržení těchto zásad a pravidel pak může dojít k situaci, kdy je postup orgánu veřejné moci příčinou průtahů v řízení, které se následně projeví v nepřiměřené délce trestního řízení. Právě to konstatoval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 15. 12. 2021, sp. zn. 30 Cdo 267/2021.

V bodě 33 rozsudku Nejvyšší soud konkrétně uvedl: V této situaci je třeba připomenout, že stát má povinnost garantovat právo na přiměřenou délku řízení jako celek. Jinak řečeno, všechny dotčené státní orgány musejí postupovat tak, aby nebyl mařen účel určitého řízení a nebylo ohroženo právo jeho účastníků a projednání věci v přiměřené době. Je přitom lhostejno, zda jde o státní orgán, před kterým dané řízení probíhá, nebo o státní orgán, jehož součinnost je pro rozhodnutí jiné věci podstatná. V případě žádosti o součinnost musí dožádaný orgán vyvinout maximální úsilí k tomu, aby součinnost poskytl. Zpravidla nebude možné součinnost odmítnout s poukazem na těžkosti, které jsou s ní spojené. Má-li součinnost spočívat v zapůjčení spisu, musí dožádaný orgán v součinnosti s orgánem, jenž se na něj s žádostí o zapůjčení spisu obrátil, vyvinout maximální úsilí k vyhovění žádosti, a to například zapůjčením spisu na relativně krátkou dobu. Zjistí-li dožádaný orgán, že spis zapůjčit za žádných okolností nelze, musí vyvinout úsilí k zajištění účelu žádosti a v součinnosti s orgánem, který se na něj obrátil, poskytnout alespoň kopii spisu, nebo jeho částí podstatných pro dokazování.

Dané rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném podle občanského soudního řádu, a Nejvyšší soud poukazyval zejm. na § 6 tohoto zákona, dle něhož soud v řízení postupuje předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná. Obdobně však stanoví i trestní řád, dle něhož se ve smyslu § 2 odst. 4 trestní věci musí projednávat urychleně bez zbytečných průtahů, s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení. Nadto je v ustanovení § 7 odst. 1 trestního řádu uvedeno, že orgány činné v trestním řízení jsou povinny si navzájem pomáhat při plnění úkolů vyplývajících ze zákona. Zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu je tak plně použitelný i pro průtahy vzniklé v trestním řízení.

Závěrem

Nejvyšší soud tak konstatoval, že nedodržení stanoveného postupu dochází k průtahům v řízení, které mohou vyústit v konstatování celkové nepřiměřené délky řízení, a že je to stát, který jako jeden celek nese odpovědnost za to, aby nebylo ohroženo právo jeho účastníků a projednání věci v přiměřené době. V opačném případě poškozenému účastníku řízení náleží právo na přiměřené zadostiučinění. Zákon o odpovědnosti za škodu navíc obsahuje i ustanovení o vymáhání regresního nároku státu po konkrétních úředních osobách, jež nesprávný úřední postup zapříčinily. Škoda jen, že tato ustanovení zůstávají v praxi nevyužita.

Nutno podotknout, že tyto situace nelze přehlížet a vyčkávat na všespásnou elektronizaci soudní spisové agendy. Řešení je třeba aktivně vyhledávat a nacházet i v současné době. Aktuálnímu stavu by mohlo pomoci např. vytvoření kopií u méně objemných spisů, zúžením požadovaného rozsahu v případech, kdy není nutné mít k dispozici celý spis, nebo využitím kopie exekutorských či vyšetřovacích spisů, které jsou v řadě případů převáděny do datové podoby.

Mgr. Eva Novotná, advokátka
Sokol, Novák, Trojan, Doleček a partneři,
advokátní kancelář s.r.o.

**sokol
novák**
advokátní kancelář
tdpa

Advokátní kancelář Vych & Partners je tu pro Vás již 20 let.

Od samotného začátku je cílem kanceláře poskytovat komplexní právní poradenství tuzemské a zahraniční korporátní klientele, které souvisí s realizací jejich obchodních a investičních aktivit. Při poskytování právních služeb vycházíme z toho, že právo má být podporou byznysu a nikoliv naopak.

Stavíme na spolehlivosti, osobním přístupu a vzájemné důvěře.

Specializujeme se na:

- infrastrukturní právo
- M&A, hospodářskou soutěž
- veřejné zakázky
- letecké právo
- korporátní právo
- pracovní právo
- rodinné právo
- stavební právo
- právo nemovitostí
- správu privátního majetku
- sportovní právo
- compliance
- právo duševního vlastnictví, IT právo
- správní a municipální právo

www.ak-vych.cz

Lazarská 11/6, Praha 2

+420 222 517 466

office@ak-vych.cz

CONSULT BEFORE FIGHT

Práce a rodina v rovnováze: Jak principy ESG mění pravidla hry

Sladování pracovního a osobního života se stává jedním z klíčových témat moderního pracovního práva a personalistiky. Tento aspekt nejenže významně ovlivňuje rovnost odměňování, ale zároveň představuje základní pilíř sociální dimenze ESG (Environmental, Social and Governance). ESG principy dnes představují standard udržitelného podnikání, který klade důraz na dopady firem na společnost, prostředí a jejich interní řízení.

Nerovnováha v péči o děti a její vliv na kariéru žen

Jedním z nejzásadnějších problémů v oblasti rovnosti odměňování je nerovnováha v rozdělení péče o děti. V České republice tuto zodpovědnost stále nesou převážně ženy. Tento fakt má přímý dopad na jejich profesní dráhu a výdělků. Ženy často volí částečné úvazky nebo flexibilní formy práce, aby zvládly skloubit pracovní povinnosti s péčí o rodinu. Tento krok však bývá vykoupěn nižšími mzdami a omezenými možnostmi kariéerního postupu.

Podle statistik je rodičovství jedním z hlavních faktorů přispívajících ke genderovému pay gap (GPG). Kariéerní přestávky, méně náročné pozice a omezený přístup k seniorním rolím se u žen odráží nejen v okamžitém snížení příjmů, ale i v dlouhodobém poklesu budoucích výdělků.

Zákoník práce stanovuje, že zaměstnankyně po skončení mateřské dovolené a zaměstnanci či zaměstnankyně po skončení rodičovské dovolené mají právo na návrat na původní práci a pracoviště. Pokud to není možné, například z důvodu zrušení pracoviště, je zaměstnavatel povinen zařadit je podle pracovní smlouvy. Pokud se rodič vrací z rodičovské dovolené před dosažením 2 let věku dítěte, má nárok na návrat na původní práci a pracoviště.

Na základě tzv. flexi novely, která měla dle původních předpokladů nabýt účinnosti 1. 1. 2025, bude moci matka na rodičovské dovolené nastoupit na DPP u stejného zaměstnavatele a vykonávat stejný druh práce.

Novela reaguje na požadavek praxe, kdy zejména matky na rodičovské dovolené si chtějí u svého zaměstnavatele přivydělávat a preferují pokračovat ve stejném druhu práce. Novela jim tak dává mož-

nost flexibilně se zapojit do pracovního procesu, aniž by musely přerušit rodičovskou dovolenou.

Je důležité si uvědomit, že rodičovská dovolená je v zákoníku práce upravena flexibilně a umožňuje ji čerpat opakovaně po kratších časových úsecích, například po týdnech. Novela tak pouze rozšiřuje možnosti pro zaměstnance a zaměstnankyně, kteří hledají způsoby, jak sladit péči o dítě s pracovními aktivitami.

Nárok na rodičovský příspěvek v případě výkonu práce na DPP během rodičovské dovolené není vyloučen, pokud jsou splněny podmínky stanovené v zákoně o státní sociální podpoře.

Nepřímá diskriminace a problematika mzdové indexace

Nepřímá diskriminace, plynoucí ze zdánlivě neutrálních podmínek, hraje význa-

mnou roli při prohlubování rozdílů v odměňování a může mít značné dopady na rovné podmínky mezi jednotlivými skupinami zaměstnanců. Typickým příkladem je upřednostňování zaměstnanců na plný úvazek, což znevýhodňuje ženy, které častěji volí zkrácené pracovní úvazky z důvodu péče o rodinu. Dalším zásadním problémem je absence pravidelné úpravy mezd, tedy nedostatečná indexace mezd, při návratu zaměstnance z rodičovské dovolené. Podle zákoníku práce je mateřská i rodičovská dovolená překážkou v práci na straně zaměstnance. Zaměstnavatel je po návratu zaměstnance povinen zařadit jej na původní pracovní pozici. Co ale s výší jeho mzdy, která vychází z uzavřené pracovní smlouvy nebo ze mzdového výměru a po dobu nepřítomnosti zaměstnance neprošla žádnou valorizací, nebyla navyšována, a tudíž nemůže odpovídat mzdě, kterou za srovnatelnou práci pobírá kolega? Řešením je právě mzdová indexace, která umožňuje pružně dorovnat mzdu na aktuální úroveň u daného zaměstnavatele, jelikož index vychází z růstu mezd u zaměstnavatele. Pokud zaměstnavatelé nesrovnávají mzdy těchto zaměstnanců s aktuálními výděly jejich kolegů vykonávajících stejnou práci, dochází k faktické diskriminaci. V souvislosti s blížící se povinností implementace evropské směrnice o transparentním a rovnoměrném odměňování lze proto důrazně doporučit, aby zaměstnavatelé podobné riziko vyloučili již nyní. Zařazení pravidel mzdové indexace do vnitřních předpisů nebo kolektivní smlouvy představuje nejen preventivní opatření proti možným sporům, ale i krok k vytvoření spravedlivější a udržitelné mzdové politiky.

ESG principy jako cesta ke změně

Implementace ESG principů může být zásadním nástrojem ke zlepšení situace. Firmy, které do svých strategií zahrnou opatření podporující rovné příležitosti, mohou nejen posílit svoji konkurenceschopnost, budovat kvalitní firemní kulturu, ale také přispět k vytvoření spravedlivější společnosti. Mezi konkrétní kroky patří:

- Flexibilní formy práce: Nabízet flexibilní pracovní dobu, možnost práce z domova a další formy práce, které umožňují lépe skloubit práci s péčí o rodinu.
- Podpora zařízení péče o děti: Zřizovat

firemní školky, hlídačské koutky nebo poskytovat finanční příspěvky na péči o děti.

- Rodičovské příspěvky: Zaměstnavatelé mohou nabízet rodičovské příspěvky nad rámec zákonných povinností, aby podpořili zaměstnance v péči o děti.
- Transparentní systémy odměňování: Zavést jasná a genderově neutrální kritéria pro stanovení mzdy a provádět pravidelné audity odměňování.
- Školení v oblasti diverzity a inkluze: Zvyšovat povědomí zaměstnanců o problematice rovnosti a diverzity a o důležitosti sladování pracovního a osobního života.
- Interní komunikace: Lze využívat různé kanály, jako jsou zpravodaje, intranet a schůze k rozšiřování povědomí o iniciativách v oblasti udržitelnosti.

Možná to zní trochu jako klišé, ale zaměstnavatel by měl své zaměstnance uznávat a odměňovat úspěchy (nejen) v oblasti udržitelnosti, aby je motivoval k trvalému zapojení. Pokud jsou zaměstnanci motivováni, zapojováni a informováni o společných vizích, stávají se aktivními v budování udržitelnosti každé organizace. Efektivní komunikace je zásadní a moderní pojetí ESG zdůrazňuje investice do rozvoje zaměstnanců, což má pozitivní dopad na vytváření příznivého pracovního prostředí pro všechny skupiny obyvatel, včetně rodičů a pečujících osob.

Role státu

Stát má nezastupitelnou úlohu při podpoře sladování pracovního a osobního života. Legislativní opatření, jako je zlepšení podmínek rodičovské dovolené a investice do rozvoje zařízení péče o děti mohou významně přispět ke zmírnění genderové nerovnosti. Ale nejen to. Stát může například zavádět daňové úlevy pro rodiče, kteří se vracejí do práce na zkrácený úvazek. Zajištění daňového zvýhodnění pro rodiče, kteří využívají částečné úvazky, by mohlo povzbudit více rodičů, zejména žen, k návratu na trh práce bez ztráty kvalifikace a pracovní zkušenosti. Stát může také zavádět daňové výhody, nebo finanční příspěvky a dotace pro společnosti, které zavedou konkrétní opatření na podporu rovnosti pohlaví, jako jsou flexibilní pracovní podmínky, přísné politiky proti diskriminaci a aktivní podpora sladování

práce a rodiny. Takové úlevy by mohly zahrnovat nižší sazby daně pro firmy, které dosahují konkrétních cílů v oblasti diverzity a rovnosti. V neposlední řadě by stát mohl realizovat kampaně a programy zvyšující povědomí o důležitosti sladování pracovního a rodinného života a o možnostech implementace programu pro zaměstnavatele.

Závěr

Sladování pracovního a osobního života představuje klíčový prvek na cestě k rovnosti odměňování a budování inkluzivního pracovního prostředí. Firmy i stát by měly podniknout kroky k vytvoření podmínek, které umožní všem zaměstnancům, bez ohledu na pohlaví a rodinné závazky, rozvíjet svou kariéru a dosahovat spravedlivé odměny za svou práci. Praktickými kroky mohou být například zavedení flexibilních pracovních úvazků, možnost home office nebo podpora rovnosti v kariérním růstu, která neupřednostňuje žádnou konkrétní skupinu zaměstnanců. Sledování spokojenosti zaměstnanců pomocí pravidelných průzkumů a zavedení efektivních mechanismů pro vyrovnání mzdových rozdílů, například prostřednictvím automatické indexace, jsou dalšími konkrétními opatřeními, která přispívají k dosažení rovnosti a inkluze na pracovišti. Zavedení principů ESG a investice do sociálního kapitálu se firmám v dlouhodobém horizontu vyplatí. Přispěje to ke zvýšení spokojenosti a motivace zaměstnanců, k posílení jejich loajality a k budování pozitivního obrazu firmy. Investice do sociálního pilíře ESG tak není jen otázkou morálky, ale i dlouhodobé udržitelnosti a konkurenceschopnosti.

JUDr. Barbora Kořenářová, advokátka
ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.

Praktické dopady benevolentní úpravy registru vozidel

Registr silničních vozidel je informačním systémem veřejné správy obsahujícím evidenci právních jednání činěných v souvislosti s užíváním vozidel. Článek se zabývá problematickými aspekty aktuální právní úpravy tohoto registru a praktickými důsledky, které z nich mohou vzniknout.

Forma jednání

Opatření listiny úředně ověřeným podpisem přináší co největší míru jistoty, že dané právní jednání skutečně činí osoba uvedená na listině jako jednatel. Úředně ověřený podpis se typicky pojí s právním jednáním, které má závažné důsledky a u kterého je proto zájem na tom, aby byly na formu právního jednání kladeny vyšší požadavky než u právních jednání méně významných.

Se zákonným požadavkem na opatření listin úředně ověřeným podpisem se setkáváme například u listin, které jsou podkladem pro zápis práv do katastru nemovitostí, a u řady listin v rámci korporátního práva, jako je smlouva o převodu podílu nebo právní jednání týkající se založení, vzniku, změny, zrušení nebo zániku obchodní korporace.

Podobně jako nemovité věci, jsou to také silniční vozidla, která jsou zpravidla věcmi významné hodnoty, ať už z ekonomického hlediska, nebo i jiného – funkčního či ryze nemajetkového. Zásadně se u nich však liší zákonné požadavky na formu právního jednání v souvislosti s jejich dispozicí. Zatímco pro převod nemovitosti je u daného jednání třeba písemné formy a podpisy na listině určené katastrálnímu úřadu pro zápis do katastru musí být úředně ověřené, u převodu vozidel je situace značně odlišná. Pro převod vozidel zákon písemnou formu nestanovuje (v tomto ohledu jde o běžnou movitou věc) a nutně se s ní setkáme až v okamžiku, kdy chceme převod promítnout prostřednictvím žádosti také do registru silničních vozidel (dále také „registr“). Účastník může dané jednání vůči úřadu učinit osobně nebo v zastoupení.

Povaha registru vozidel – quasi obdoba katastru nemovitostí?

Připomeňme, registr silničních vozidel je dle § 4 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních

komunikacích v platném znění (dále také „ZPP“) „jen“ informačním systémem veřejné správy (dle původního znění ustanovení byl „evidencí“) a nejedná se o veřejný seznam ve smyslu § 980 občanského zákoníku. To potvrdil také Nejvyšší soud svým rozsudkem ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 22 Cdo 5330/2015, jelikož registr nespňuje podmínku veřejnosti. Vlastnického práva k vozidlu se nenabývá zápisem do registru, nýbrž již samotným uzavřením smlouvy (či za jiných sjednaných podmínek) a zápis do registru je zde pouze deklaratorní. V tomto ohledu je tedy povaha registru vozidel a katastru nemovitostí výrazně jiná. Z praktického hlediska má však údaj o vlastníkovi a provozovateli vozidla v registru, a potažmo v listinném osvědčení o registraci vozidla (tzv. technický průkaz, dále také jako „ORV“), mimořádný význam, ať už pro kontakt s policií, pojišťovnami, servisními místy nebo pro kupující, neboť pro tyto subjekty je relevantní právě údaj viditelný v registru a ORV. Oproti jiným movitým věcem je tedy pro výkon vlastnických práv k silničnímu vozidlu zřejmá zvláštní povaha a důležitost registru.

Patrně vzhledem ke zvláštní povaze a zpravidla významné hodnotě vozidel zákon stanovil pro některá právní jednání vůči úřadu v zastoupení při dispozici s vozidlem požadavek úředního ověření podpisu osoby, jíž se jednání týká. Jedná se nicméně o velmi malou skupinu jednání, pro která se tato vyšší forma vyžaduje. Vedle nich je zde velká řada jednání, u nichž požadavek na úřední ověření podpisu na plné moci dán není, přestože i ta mohou mít na právní, popřípadě i faktický, stav vozidla zásadní dopad.

Případy nutnosti úředního ověření plné moci pro účely registru vozidel

Jestliže se žadatel nechá před úřadem zastoupit, vyžaduje ZPP úřední ověření jeho podpisu na plné moci pouze k podání žá-

doti o zápis silničního vozidla do registru a žádosti o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla. Případně může být plná moc podepsána způsobem, se kterým jsou spojeny účinky vlastnoručního podpisu (např. doručením do datové schránky úřadu).

Uvedený stav by se mohl zdát jako vyhovující, ovšem uvážíme-li, jaká další jednání lze vůči úřadu činit na základě plné moci s podpisem bez úředního ověření, můžeme dospět k závěru, že důsledky z toho vyplývající mohou být potenciálně opravdu závažné a vlastníkům či provozovatelům mohou způsobit zásadní problémy.

Jednání bez nutnosti úředního ověření plné moci a rizika s tím spojená

Zřejmě nejvýznamnějším jednáním v rámci registru vozidel, které lze učinit bez úředně ověřené plné moci, je vývoz vozidla do jiného státu; dále je to například vyřazení vozidla z provozu či zánik vozidla. K těmto jednáním sice je potřeba odevzdat úřadu ORV a registrační značky k vozidlu, ovšem ty je možné si od úřadu nechat vystavit nové opět na základě neověřené plné moci (společně s např. prohlášením ztráty původních, které se tím zneplatní).

Vývoz vozidla má přitom v rámci registru vozidel obdobný význam, jako přepis vozidla na jiného vlastníka (ke kterému úřední ověření potřeba je) – původní vlastník vozidla pro účely registru přestává být jeho vlastníkem.

Pro představu si uvedme praktický příklad, jak výše naznačená situace může proběhnout. Pan Tomáš si vyhotoví plnou moc, dle které jej pan Jiří zmocňuje k jednáním včetně vystavení nových registračních značek a ORV a k vývozu svého vozidla, přičemž na této plné moci postačí prostý podpis pana Jiřího, který je velmi jednoduché napodobit (případně trestně-právní důsledky tohoto jednání nechávám

GLATZOVA & Co.

DEFINING EXCELLENCE

for 30 years

**TI NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ
PRACUJÍ S NÁMI**

www.glatzova.com

stranou). Úřední ověření podpisu na plné moci není vyžadováno. Pan Tomáš vozidlo v plné moci (a následně v žádosti pro úřad) řádně vyspecifikuje, neboť tovární značka i registrační značka vozidla jsou mu známy a identifikační číslo vozidla (VIN) je také snadno zjistitelné zhlédnutím vozidla, neboť je zaznamenáno na viditelném místě pod čelním sklem.

Jelikož u vozidla byla evidenční kontrola provedena v průběhu posledního roku, ověří ji úřad sám při vyřizování žádosti a pan Tomáš tedy pro toto své „jednání“ ani nepotřebuje mít vozidlo fyzicky v držení. S takto vyhotovenou plnou mocí se pan Tomáš dostaví na obecní úřad s rozšířenou působností, kde nejprve prohlásí ORV a registrační značky k vozidlu za ztracené, obdrží nové, a tím pádem disponuje vším, co je potřeba k podání žádosti určené k vývozu vozidla.² Za zmínku stojí také skutečnost, že úřad ani jakkoli neověřuje osobu, v jejíž prospěch se má dle žádosti vozidlo vyvézt. Na žádosti uvedená osoba tak pro provedení úkonu vlastně ani nemusí existovat.

Jelikož k tomuto jednání není potřebné, aby byla plná moc vlastníka opatřena úředně ověřeným podpisem, úřad úkon provede a pan Jiří v rámci registru (který má být evidencí skutečného stavu) přestává být vlastníkem vozidla. Přitom v případě „standardní“ změny vlastníka nebo provozovatele by k tomuto nedošlo – pro přijetí žádosti by bylo potřebné přiložit plnou moc s úředně ověřeným podpisem.

Pan Jiří se tedy bude muset obrátit na soud (a ideálně zřejmě také na policii), kde se bude domáhat určení, že podpis na plné moci není jeho. Prokázání (ne)pravosti podpisu pak může být následně obtížnou důkazní situací, vyžadující posouzení znalcem, a ani tak není pozitivní výsledek zaručen. Soudní řízení pro pana Jiřího představuje výraznou finanční i časovou zátěž, po dlouhou dobu nemůže své vozidlo řádně užívat – v režimu registru vozidel není jeho vlastníkem, a tedy ani nebude disponovat platnými doklady k vozidlu. U soudu panu Jiřímu příliš nepomůže ani argument, že k údajnému převodu není vyhotovena žádná kupní smlouva. Písemná forma kupní smlouvy pro tento převod není vyžadována a osoba, v jejíž prospěch byl vývoz proveden, může vždy snadno namítnout, že smlouva byla uzavřena ústně. Plná moc tak bude ve výsledku jediným předmětem přezkumu a pokud její pravost

nebude úspěšně popřena, pan Jiří v režimu registru o svoje vozidlo přišel.

Závěry de lege ferenda

Závěr de lege ferenda – reflexe reálného významu vývozu vozidla

Na výše uvedené by se dalo snadno namítnout, že se jedná o klasickou důkazní nouzi, se kterou se můžeme setkat běžně, pokud lze dané jednání učinit neformálně pouhou ústní smlouvou. Ovšem jak již zmíněno, speciální povaha silničních vozidel a výkon subjektivních práv k nim jsou oproti „běžným“ movitým věcem značně jiné. Jedná se o věci, u kterých je zájem na tom, aby se o vozidle zaznamenávaly údaje různého charakteru v evidenci veřejné správy, pochopitelně včetně údajů o vlastníkovi a provozovateli vozidla, což jsou údaje vůbec nejzásadnější. Je proto logické, že v případě zápisu změny vlastníka nebo provozovatele vozidla je u plné moci vyžadován úředně ověřený podpis. A je naopak paradoxní, že podle aktuální právní úpravy vývozu vozidla úřední ověření plné moci vyžadováno není, přestože má vývoz obdobné důsledky jako zápis změny vlastníka. Svoji povahou je vývoz vozidla tak závažným jednáním, pro které by zákon měl jednoznačně stanovit jeho provedení toliko na základě plné moci opatřené úředně ověřeným podpisem zmocnitele.

Závěrem de lege ferenda tohoto článku tedy je, aby zákonodárce reflektoval výše popsaný význam vývozu vozidla, který je obdobný jako změna vlastníka, a pro jeho provedení proto stanovil obdobné požadavky na ověření totožnosti a vůle vlastníka, jehož vozidlo má být vyvezeno.

Závěr de lege ferenda – úřední ověření i pro některá další jednání ve vztahu k registru vozidel

Podobně je zářející dále to, jak jednoduché je, aby si vlastně kdokoli nechal od úřadu vystavit na základě neověřené plné moci nové registrační značky k danému vozidlu nebo osvědčení o registraci vozidla („technický průkaz“). Ani k těmto jednáním totiž zákon nestanovuje požadavek na opatření plné moci úředně ověřeným podpisem.³ Původní registrační značky či ORV žadatel nemusí mít u sebe, neboť mu stačí je prohlásit za ztracené. Pokud žadatel od úřadu obdrží nové registrační značky a ORV, stávají se ty předchozí neplatnými

a provozování vozidla s nimi je v rozporu se zákonem.

Bez úředně ověřené plné moci je možné vozidlo také vyřadit z provozu.⁴ V takovém případě se vlastník vozidla nemusí o jeho vyřazení z provozu dozvědět a následně provozuje vozidlo, které být provozováno vůbec nesmí. Pokud by žadatel měl vozidlo v držení (např. na základě výpůjčky či operativního leasingu), je pro něj jednoduché výše popsaným způsobem nechat vozidlo dokonce zlikvidovat a do registru nechat zapsat jeho zánik.⁵

Vyjma shora uvedeného vývozu vozidel je dále závěrem de lege ferenda také to, aby zákonodárce zpřísnil formu požadovanou i pro některá další jednání dispozice s vozidlem, jsou-li činěna na základě plné moci. Bez úředního ověření podpisu by nemělo být možné vystavit nové registrační značky nebo nové osvědčení o registraci vozidla (čímž se předchozí doklady zneplatňují), a dále také vyřadit vozidlo z provozu nebo zapsat jeho zánik. ☹

Mgr. Adam Janeček, advokátní koncipient
Doležal & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky:

- ¹ „Úřadem“ se v tomto článku míní obecní úřad obce s rozšířenou působností pověřený zápisem údajů a jejich změn v registru silničních vozidel dle § 5 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v platném znění.
- ² S problematikou probíranou v tomto článku souvisí také to, že zákonodárce konstrukcí § 14 ZPP i výši správního poplatku pojímá vývoz vlastně jako pouhé vystavení speciálních registračních značek pro vývoz do jiného státu.
- ³ § 7e, § 7f zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v platném znění.
- ⁴ § 12 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v platném znění.
- ⁵ § 13 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v platném znění.

Eversheds Sutherland - globální advokátní kancelář

Zakládáme si především na vysoké kvalitě námi
poskytovaných služeb

Eversheds Sutherland patří mezi 10 největších globálních advokátních kanceláří. Poskytuje poradenství mj. 72 % společností z amerického žebříčku Fortune 100 a 62 % společností z britského indexu FTSE 100.

Chambers
AND PARTNERS

IFLR1000

fúze a akvizice · pracovní právo · právní audit kybernetické bezpečnosti ·
GDPR · nemovitostní právo a stavební právo · financování a kapitálový trh ·
mezinárodní obchod a přeprava · energie a energetické projekty · životní prostředí
a odpady · ESG · imigrační služby · regulatorika · insolvence a restrukturalizace

eversheds-sutherland.cz

Eversheds Sutherland, advokátní kancelář, s.r.o., Pobřežní 394/12, Praha 8 - Karlín
T: +420 255 706 500, E: paha@eversheds-sutherland.cz

Rizika statutárních orgánů při nerespektování principu tržního odstupu v oblasti převodních cen

V rámci řízení společností, které jsou součástí nadnárodních skupin, je nutné dbát na správné nastavení převodních cen (transfer pricing). Klíčový je v tomto ohledu soulad podmínek transakcí v rámci skupiny s principem tržního odstupu. Ten lze zjednodušeně popsat tak, že obchodní podmínky mezi spojenými osobami musí odpovídat podmínkám, za jakých by obdobné transakce byly uzavřeny mezi nezávislými subjekty. Pokud statutární orgány soulad s tímto principem nezajistí, vystavují sebe i společnost značným rizikům, která mohou mít fatální dopady.

Prvním rizikem je právní odpovědnost statutárních orgánů za nerespektování principu tržního odstupu. Podle české legislativy jsou statutární orgány (typicky jednatele nebo členové představenstva) odpovědné za řízení společnosti s péčí řádného hospodáře. Součástí této odpovědnosti je také zajištění toho, že společnost postupuje v souladu s platnými právními předpisy, včetně daňových předpisů týkajících se převodních cen. Nedodržení principu tržního odstupu může vést k daňovým doměrkům, sankcím, a dokonce k trestnímu stíhání členů statutárních orgánů.

Pokud finanční úřad zahájí daňovou kontrolu a zjistí, že transakce mezi společností a spřízněnými osobami neprobíhají za tržně obvyklých podmínek, může vyměřit chybějící zdanitelné výnosy či naopak snížit daňově účinné náklady. V obou případech dojde ke zvýšení základu daně, ze kterého se počítá daň, a stanovení dodatečné daňové povinnosti. Tou to však nekončí. Kromě dodatečné daně jsou vypočteny také sankce, tedy úroky z prodlení a penále.

Navíc je nutné upozornit, že v případě převodních cen hodnota doměřené daně a souvisejících sankcí dosahuje velmi významných částek, neboť jsou většinou v rámci skupin realizovány transakce značného objemu. Takováto dodatečná finanční zátěž může mít proto zcela zásadní dopad na cash flow společnosti a často může znamenat existenční potíže.

Kromě doměřené daně a souvisejících sankcí na straně společnosti čelí zásadním rizikům také statutární orgány. Jak již bylo uvedeno, povinností statutárního orgánu je vykonávat svou roli a vést společnost s péčí řádného hospodáře.

Statutárním orgánům hrozí v případě porušení daňových předpisů dokonce riziko trestněprávního stíhání, které může v extrémním případě vést až k trestu odnětí svobody.

Není všeobecně známo, že členové statutárních orgánů ručí za daňové závazky společnosti vlastním majetkem. Pokud společnost nesplní svou daňovou povinnost, může se stát, že úhrada dlužné částky bude požadována a vymáhána přímo od statutárního orgánu, který měl odpovědnost za správné nastavení a řízení převodních cen.

S ohledem na výše uvedené je jistě namístě se ptát, jak je možné daná rizika řídit a zajistit shodu s platnými předpisy. Existují kroky, které mohou statutární orgány podniknout, aby minimalizovaly rizika spojená s převodními cenami a ochránily nejen společnost, ale i své osobní zájmy.

Základem je každoroční příprava dokumentace převodních cen a pravidelný audit převodních cen, resp. pravidel, která jsou v této oblasti v rámci společnosti uplatňována. Pro komplexní transakce doporučujeme vypracování znaleckého posudku, dle kterého budou transakce a jejich podmínky nastaveny. Tímto postupem je možné zajistit, že v případě daňové kontroly bude možné předložit správci daně kvalitní a dostatečně robustní podklady prokazující soulad podmínek řízených transakcí s principem tržního odstupu.

Závěrem je dobré zopakovat, že dodržování principu tržního odstupu je zásadní nejen pro ochranu společnosti, ale i pro ochranu statutárních orgánů před finančními a právními riziky. Rizika spojená s nesprávným nastavením převodních

cen nejsou zanedbatelná – mohou vést k vážným finančním sankcím, ručení osobním majetkem či dokonce k trestní odpovědnosti.

V dnešní době, kdy je ze strany finanční správy kladen důraz na kontrolu dodržování převodních cen, je profesionální přístup a spolupráce s odborníky nezbytností. Investice do správného nastavení a dokumentace převodních cen je jedním z klíčových kroků, jak se vyhnout výše popsaným rizikům, a zabezpečit tak nejen chod společnosti, ale i své osobní zájmy.

Ing. Martin Koldinský, znalec, Partner
Rödl & Partner, advokáti, s.r.o.

Rödl & Partner

Změna judikatury ke způsobu určování výše přiměřené slevy z ceny

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 6. 2024, sp. zn. 23 Cdo 1207/2023, a v něm vyslovené závěry týkající se určení výše slevy z ceny vadného plnění již byly zmíněny v několika příspěvcích a článcích. Většina se však zaměřuje na popis způsobu určení přiměřené výše slevy, který se jen nepatrně liší od výčtu hledisek zmiňovaných v dosavadní judikatuře. Je tedy tento rozsudek přelomový? Zaslouží si odbornou pozornost? Jaký je jeho dopad na aplikační praxi a přináší změnu v určování výše slevy anebo jen upřesnění?

Navzdory tomu, že sleva z ceny (kupní či díla) z titulu odpovědnosti za vady je jedním z nejčastěji využívaných práv z vadného plnění pro jednoduchost jeho vypořádání a absenci další součinnosti smluvních stran, neobsahuje současná právní úprava shodně s předchozí občanskoprávní úpravou žádné obecné pravidlo pro určení výše přiměřené slevy z kupní ceny. Jedinou výjimkou (od ledna 2023) je norma vztahující se k prodeji movitých věcí spotřebiteli v § 2171 odst. 2 OZ. Zákonodárce tak nedává smluvním stranám žádné vodítko a bylo přenecháno soudům, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě určily, jaké snížení ceny je přiměřené.

Nejvyšší soud v řadě svých rozhodnutí konstatoval, že při určení částky odpovídající přiměřené slevě z kupní ceny musí být vždy přihlíženo ke konkrétním okolnostem daného případu, a postupně rozvíjel, jaká hlediska mají být při zvažování konkrétních okolností soudy nižších instancí zvažována, aby bylo jejich posouzení komplexní, věcně správné a obhajitelné. Judikatura se ustálila na tezi, že výše slevy z ceny bude záviset především:

- a) na povaze a rozsahu vad vzhledem k ceně,
- b) na snížení funkčních vlastností věci a příp. její estetické hodnoty,
- c) jak se vytčená vada projevuje při užívání věci,
- d) jak vady omezují či komplikují užívání

věci, popř. snižují životnost věci, k dalšímu možnému způsobu a rozsahu užívání věci,

- e) k ceně nutných oprav věci (příčemž slevu obvykle nelze ztotožnit pouze s náklady spojenými s odstraněním vad či s hodnotou všech nákladů, které se sám kupující rozhodl vynaložit na odstranění vady)
- f) a jiným obdobným hlediskům.¹

V případě vad koupených věcí nemovitých bylo velmi často při stanovení výše slevy z kupní ceny posuzováno, o kolik nižší je hodnota nemovitosti s vadou oproti sjednané kupní ceně za nemovitost bez vad, a tato hodnota se případně korigovala výše uvedenými hledisky.

Tyto ustálené judikaturní závěry vyslovené za předchozí právní úpravy jsou dle Nejvyššího soudu přiměřeně použitelné i za účinnosti současného občanského zákoníku.² Norma nového občanského zákoníku tak již má k sobě ustálený bohatý výklad.

Dovolíme si poukázat na to, že takto formulovaná hlediska pro určování přiměřené výše slevy z ceny se zaměřují na vyčíslení újmy způsobené vadným plněním kupujícímu či objednateli. Rozhodovací praxe i odborná literatura tedy doposud vnímala slevu z kupní ceny, coby právo poškozené smluvní strany, jako nástroj pro odčinění újmy, kterou kupující či objednatel utrpěl vadným plněním druhé smluvní strany. Tento právněteoretický názor, který do jisté míry směřoval nárok na slevu z ceny s nárokem na náhradu škody, když oba považoval za nástroje k nápravě újmy jedné smluvní strany, měl svůj původ v socialistické civilistice.³ S prohlášením použitelnosti dosavadní judikatury v zájmu zachování kontinuity právního prostředí po rekonstrukci soukromého práva se udržel dodnes.

Hlavní pozornost rozhodovací praxe byla tedy věnována náležité kompenzaci újmy kupujícího či objednatele. Ochrana práv druhé smluvní strany, poskytovatele vadného plnění, před stanovením nepřiměřeně vysoké slevy z ceny byla vnímána jen jako imanentní součást rozhodování o přiměřenosti slevy z ceny, nebyla jí však věnována argumentační pozornost. Nerozporujeme, že je ve výše uvedeném výčtu hledisek zmíněno, že se posuzuje povaha vady vzhledem k ceně či že se posuzuje, o kolik se skutečná hodnota oproti sjednané ceně kvůli vadě snížila. V centru pozornosti posuzujícího soudce však je a dle dosavadní judikatury má být vada a výše újmy jí způsobená, aby poskytnutá kompenzace poškozené smluvní straně byla přiměřená. Nezohledňovala se přiměřenost pro poskytovatele vadného plnění, neboť bylo jeho povinností vadu odčinit, a proto i zásahy Nejvyššího soudu přicházely pouze v případech zjevné nepřiměřenosti. Nežádá se pak kupující či objednatel snažit získat slevu z kupní ceny ve výši nákladů na opravu vady a je na aktivní obraně poskytovatele vadného plnění, aby se pozornosti soudu dostalo i dalším neméně relevantním hlediskům: (i) že sleva z ceny má sloužit jen k dorovnání újmy do původní hodnoty plnění

a nikoliv k náhradě vzniklých nákladů na opravu, (ii) zda finální cenu po poskytnuté slevě lze spravedlivě od poskytovatele žádat, (iii) zda nedošlo ke zhodnocení věci opravou atd., neboť příliš vysoká sleva z ceny je již nepřiměřená, tím se ocitá mimo zákonné mantinely a zasahuje do práv poskytovatele vadného plnění.

V nejnovějším rozsudku Nejvyššího soudu je ze dne 4. 6. 2024, sp. zn. 23 Cdo 1207/2023, na první pohled k žádným výrazným změnám uvedených judikaturních závěrů nedošlo. Opětovně je zopakován výše uvedený ustálený výčet okolností, jež mají být při individuálním posuzování daného případu zvažovány, doplněný nenápadným, ale pro tyto případy přelomovým konstatováním: „přičemž prostřednictvím slevy by měla být vytvořena situace blízká stavu, kdy bylo plněno bez vad.“⁴ Toto konstatování se jeví být logickým cílem určování výše přiměřené slevy. Citovaná věta se objevovala i v dřívějších rozhodnutích, týkajících se slevy z ceny v režimu obchodního zákoníku, tedy dle odlišné právní úpravy.⁵ Byla však užívána v odlišném kontextu, neboť bylo uzavíráno, že „Základním požadavkem, který je při určení výše slevy nutné mít na paměti, je, že by objednateli měla být prostřednictvím tohoto práva (nároku) z odpovědnosti za vady vytvořena situace blízká stavu, kdy by mu bylo plněno bez vad.“⁶ Doposud tak byla tato myšlenka užívána ve výše popsaném náhledu zaměřujícím se pouze na poškozenou smluvní stranu, neboť ona hypotetická situace blízká se bezvadnému plnění měla být vytvářena poškozenému objednateli, nikoliv objektivně pro obě smluvní strany.

V rozsudku sp. zn. 23 Cdo 1207/2023 Nejvyšší soud toto navození ideální situace již nevztahuje pouze pro jednu ze smluvních stran. Přejímá tak pouze část původní právní premisy a používá ji ve své další argumentaci jako pojítko mezi dosavadní judikaturou a novými argumenty. Nejvyšší soud si klade řečnickou otázku, jaká výše slevy z ceny je přiměřená, tj. způsobila vytvořit situaci blízkou stavu, kdy by bylo plněno bez vad, a k odpovědi dospívá skrze rozbor smyslu a účelu institutu slevy z ceny, jakožto jednoho z práv z vadného plnění. Nejvyšší soud uzavřel, že účelem práv z vad má být především náprava poruchy ekvivalence vzájemných plnění.⁷ Sleva z ceny

tak dle Nejvyššího soudu cílí právě na ono vyrovnání ekvivalence plnění smluvních stran. Prostřednictvím principu vyrovnání ekvivalence, nově formulovaného v souvislosti se slevou z ceny koupě či díla, má být docíleno opětovného rovnovážného stavu mezi plněními smluvních stran, který byl narušen vadným plněním jedné z nich neodpovídajícím sjednané ceně.

Vyslovení principu vyrovnání ekvivalence plnění působí v odůvodnění rozebíraného rozsudku jen jako pojmenování cíle a smyslu práv z vad, který je logickou a imanentní součástí tohoto právního institutu. Pouhé argumentační rozvinutí již vyslovených právních závěrů. Vyslovený právní závěr ale znamená, že se rozhodovací praxe nově hlásí k odlišnému právně teoretickému základu rozebíraného právního institutu, což nutně mění výše nastíněné vnímání slevy z ceny. Již nemá být vnímána jako nástroj, který kompenzuje újmu poškozené smluvní strany, nýbrž jako nástroj, který vyrovnává narušenou subjektivní ekvivalenci mezi smluvními stranami. Primární pozornost při stanovení výše slevy z ceny se tedy nemá soustředit na vyčíslení újmy jedné smluvní strany, ale na vyvažování plnění obou smluvních stran. Tento posun dokazuje i způsob, jakým Nejvyšší soud v rozebíraném rozsudku své závěry aplikoval na jím posuzovaný případ.

Nejvyšší soud vyslovil, že sleva z ceny je přiměřená, jestliže její výše bude v konkrétních poměrech odpovídat míře narušení ekvivalence plnění a bude způsobila toto narušení vyrovnat. Dle Nejvyššího soudu je úkolem soudů rozhodujících o výši slevy z ceny učinit komplexní úvahu zohledňující nejen individuální okolnosti případu, ale i požadavek na dosažení ekvivalence plnění. Uvedl, že nelze určit míru narušení ekvivalence plnění pouhým určením rozdílu hodnoty věci bez vady a s vadou nebo vyčíslením nákladů na opravu vady bez dalšího. Zmínil několik dalších okolností, jež je nutno brát v potaz, aby byla spravedlivě zjištěna míra narušení ekvivalence, jako je snížení možnosti užívání, použitelnosti či životnosti věci, její stáří, vliv opravy na prodloužení životnosti vadné věci, ale také subjektivní ekvivalenci. Ta znamená povinnost zvažovat, zda cena pro dané smluvní strany je totožná s cenou obvyklou, je snížena či zvýšena a k této sub-

KLB LEGAL

Mgr. Vojtěch Láska, LL.M.

JUDr. David Kuboň

Specialisté na kapitálový trh

- › Investiční společnosti
- › Investiční fondy
- › Burza a trh START
- › Prospekt cenných papírů
- › Compliance

info@klblegal.cz
+420 739 013 183
Letenská 121/8
118 00 Praha 1

www.klblegal.cz

jektivní ekvivalentní hodnotě pak má být určována výše slevy (poměrně snížená či zvýšená). Především však je dle Nejvyššího soudu při určení přiměřené výše slevy z ceny nutno docílit toho, aby se poskytnutím slevy z ceny poškozené smluvní straně nedostalo plnění již nad rámec předpokládaný smlouvou, tedy nad onu ekvivalenci plnění k újmě poskytovatele vadného plnění.

Princip vyrovnání ekvivalence plnění tak posouvá pozornost při určování míry snížení ceny od hledisek věnujících se dopadům vadného plnění na jednu smluvní stranu k hlediskům týkajícím se obou smluvních stran a k jejich vyvažování. Nejvyšší soud mění doktrinní východiska slevy z ceny, což by mělo vést i k odlišnému nakládání s tímto institutem v budoucí rozhodovací praxi. Nejvyšší soud se však k nové doktríně nehlásí razantně. Naopak se nenápadně až ostýchavě snaží, snad v zájmu zachování určité míry právní jistoty, deklarovat použitelnost dosavadního výkladu, který však má být modifikován nově deklarovaným úhlem pohledu. Dle našeho názoru však tento opatrný přístup může způsobit více škody než užitku. S novým náhledem na smysl a účel práva na slevu z ceny se totiž otevírají nové otázky. Bude nutno například zohledňovat možnosti odstranitelnosti vady skrze opravu věci poskytovatelem vadného plnění a to, proč poškozená smluvní strana ne zvolila k úplnému vyrovnání ekvivalence opravu, nýbrž žádá peněžité plnění.⁸ Tím se otevírá prostor pro obranu poskytovatele vadného plnění proti svévoli či zneužití práva druhou smluvní stranou, ale i proti

případné překompenzaci, která doposud nebyla v souvislosti s právy z vad zvažována. Ze zvoleného opatrného přístupu Nejvyššího soudu však plyne spíše nejistota, jak se s nimi při svém rozhodování soudní praxe vypořádá a kterým doktrinním uchopením institutu se ve výsledku bude řídit.

Navzdory tomu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 6. 2024, sp. zn. 23 Cdo 1207/2023, přináší změnu aplikační praxe a povede k tomu, že se soudy i smluvní strany při mimosoudním řešení výše slevy z ceny budou více zaměřovat na spravedlivé vyrovnání pozic obou smluvních stran tím, že nejprve stanoví hodnotu či stav věci, které při sjednání smlouvy předpokládaly a považovaly za odpovídající sjednané ceně, poté míru narušení ekvivalence a teprve na závěr výši částky, která je způsobilá toto narušení vyrovnat. Tím budou lépe chráněna práva obou smluvních stran a lze vyjádřit naději, že se postupně zjednoduší i samotný výklad pro určování slevy z ceny, což povede k vyšší právní jistotě účastníků právních vztahů a snazšímu mimosoudnímu vypořádávání jejich nároků.

Mgr. Martina Sedlářová, advokátka
HSP & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky:

- ¹ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2014, sp. zn. 33 Cdo 69/2013, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2021, sp. zn. 33 Cdo 1317/2021, ze dne 16. 3. 2022, sp. zn. 33 Cdo 2045/2021, ze dne 25. 5. 2017, sp. zn. 33 Cdo 4541/2016, či ze dne 27. 8. 2015, sp. zn. 33 Cdo 2889/2015.
- ² Vizte usnesení ze dne 26. 6. 2019, sp. zn. 33 Cdo 4442/2018, usnesení ze dne 28. 6. 2023, sp. zn. 23 Cdo 3714/2022, či rozsudek ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. 33 Cdo 2909/2023.
- ³ KOLMAČKA Viktor. Přiměřené snížení ceny jako prostředek nápravy narušené subjektivní ekvivalence. Právní rozhledy, 2021, č. 13–14, s. 457–468.
- ⁴ Odstavec 31. rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 4. 6. 2024, sp. zn. 23 Cdo 1207/2023.
- ⁵ Obchodní zákoník výslovně určoval, že nárok na slevu z kupní ceny odpovídá rozdílu mezi hodnotou, kterou by mělo zboží bez vad, a hodnotou, kterou mělo zboží dodané s vadami, a to v době předpokládaného řádného plnění. Tuto normu však současný občanský zákoník nepřevzal.
- ⁶ Například rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1299/2008, či ze dne 23. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1991/2008.
- ⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2022, sp. zn. 23 Cdo 2042/2020, a také odstavec 32. rozebíraného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 4. 6. 2024, sp. zn. 23 Cdo 1207/2023.
- ⁸ KOLMAČKA Viktor. Přiměřené snížení ceny jako prostředek nápravy narušené subjektivní ekvivalence. Právní rozhledy, 2021, č. 13–14, s. 457–468.

epravo.cz online

KORPORÁTNÍ PRÁVO: Jak na zprávu o vztazích, aby uspokojila auditory i vedení firmy

Praktický návod na tvorbu zprávy o vztazích: definice ovládající osoby, struktura skupiny a tipy pro komunikaci s auditory.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

Máme advokacii rádi, i když je to náročná a stresující práce. Děláme ji moderně, lidsky s odpovědným přístupem a slušně. Máme ostré lokty tam, kde je jich třeba, ale zároveň rádi strany přívětivým a smířlivým jednáním přivedeme ke smírnému řešení jejich problémů.

2023
právnícká
firma
roku

2022
právnícká
firma
roku

2021
právnícká
firma
roku

2020
právnícká
firma
roku

Stavební právo & nemovitosti • Trestní právo & compliance
Obchodní právo s mezinárodním prvkem • Veřejné zakázky

Konkludentní uznání dluhu částečným plněním

Konkludentní uznání dluhu částečným plněním představuje výjimku z obecného principu, že k uznání dluhu musí dojít výslovně a písemně. Ačkoli se jedná o téma stále aktuální a v judikatuře soudů často propírané, v tuzemské odborné literatuře bývá nezaslouženě opomíjeno. Následující článek se proto zabývá konkludentním uznáním dluhu částečným plněním ve světle nové judikatury, když poukazuje na některé problémy spjaté s jeho využitím v aplikační praxi.

Uznání dluhu představuje tradiční a hojně užívaný právní institut v oblasti českého soukromého práva a společně se smluvní pokutou jej z hlediska systematiky občanského zákoníku¹ radíme mezi nástroje utvrzení závazku, jejichž podstatou a účelem je posílení (utvrzení) právního postavení věřitele. V rovině hmotněprávní spočívá zvýhodnění věřitele v tom, že začne plynout nová, desetiletá promlčecí lhůta, a zároveň vzniká vyvratitelná právní domněnka existence dluhu v době jeho uznání.² Z hlediska procesního pak dochází v případném soudním sporu k posílení věřitelova postavení obrácením důkazního břemene na dlužníka. Věřitel tak nemusí prokazovat vznik dluhu, ani jeho trvání ještě v době, kdy

k uznání došlo, a naopak je na dlužníkovi, který namítá, že dluh nevznikl, že byl splněn, nebo zanikl jiným způsobem, aby to prokázal.³ Nutno zdůraznit, že není povinností dlužníka uznat svůj závazek vůči věřiteli, uznání dluhu je pouze právem dlužníka.⁴ Občanský zákoník upravuje celkem dva způsoby, se kterými spojuje účinky uznání dluhu, a sice uznání dluhu písemným prohlášením a konkludentní uznání dluhu placením úroků a částečným plněním dluhu.⁵ Pokud se jedná o první způsob, jednostranným písemným prohlášením o uznání dluhu vůči věřiteli ve smyslu ustanovení § 2053 OZ uznává dlužník svůj peněžitý či nepeněžitý dluh co do jeho výše a důvodu.⁶ Druhým způsobem je pak konkludentní uznání dluhu ve smyslu § 2054 odst. 1 a 2

OZ placením úroků nebo částečným plněním, kterému se budeme blíže věnovat v tomto článku.

Konkludentní uznání dluhu částečným plněním

U konkludentního uznání dluhu rozlišuje občanský zákoník dvě předvídané varianty, a to placení úroků a částečné plnění. Dlužník tak uznává dluh svým faktickým jednáním.⁷ U obou těchto variant přitom judikatura dovozuje, že se musí jednat o projevy skutečné vůle dlužníka platit úroky nebo plnit částečně závazek, pro které se dlužník ovšem musí rozhodnout sám, dobrovolně a vědomě.⁸ Zároveň platí, že ani jednu z těchto variant konkludentního uznání dluhu nelze apliko-

vat na již promlčenou pohledávku,⁹ což je zásadním rozdílem proti výslovnému uznání dluhu prohlášením se zákonem stanoveným obsahem učiněným písemnou formou.

Placení úroků jako první z variant konkludentního uznání dluhu se považuje za uznání dluhu ohledně částky, z níž se úroky platí.¹⁰ To znamená, že uznání se vztahuje na jistinu, nikterak ale již na plněné úroky. Zákonodárce na tomto místě přitom nerozlišuje úroky jako cenu za poskytnutí peněz a úroky z prodlení, ani úroky zákonné a smluvní, lze se proto domnívat, že předmětné ustanovení zahrnuje široké pojetí úroku a vztahuje se k placení jakéhokoli z nich.¹¹ Na rozdíl od částečného plnění se pak dobrovolné zaplacení úroku z dlužné částky považuje za uznání dluhu bez dalšího a není jinak podmíněno.¹² Lze se však setkat i s názorem, že placení úroků se nemusí bezpodmínečně považovat za uznání dluhu ve všech případech, a to např. pokud dlužník explicitně projeví vůli jednostranným prohlášením (nebo i smluvně) vyloučit placení úroků jako variantu konkludentního uznání dluhu zaplatit úrokovanou částku.¹³ Ostatně ani podle judikatury nejsou tyto závěry v rozporu s ustanovením § 2054 odst. 1 OZ, které je konstruováno jako právní fikce, a v tomto ohledu se Nejvyšší soud ztotožňuje s názorem literatury, že dá-li dlužník při placení úroků najevo, že dluh neuznává, tak placení úroku k uznání jistiny nepovede.¹⁴

Částečné plnění jako druhá z variant konkludentního uznání dluhu má účinky uznání zbytku dluhu, lze-li z okolností usoudit, že tímto plněním dlužník uznal i zbytek dluhu.¹⁵ Uznání se zde vztahuje právě na zbytek dluhu, nikoliv na to, co již bylo plněno, ani na případy splnění celého závazku.¹⁶ O částečné plnění se jedná tehdy, jestliže dlužník uhradí věřiteli na plnění svého dluhu pouze část předmětu plnění (např. zaplatí pouze část fakturované částky), aniž by z dohody stran, z právního předpisu nebo z rozhodnutí soudu (či jiného státního orgánu) rozdělení na takové části vyplývalo.¹⁷ Naopak pokud je závazek podle dohody stran, ze zákona nebo z rozhodnutí soudu rozdělen na několik relativně samostatných, zřetelně oddělených plnění, která samostatně (většinou postupně) dospívají (typicky plnění dluhu sjednané

ve splátkách), jedná se o dílčí plnění, se kterým však zákon účinky konkludentního uznání dluhu nespojuje.¹⁸ Částečné plnění je třeba odlišovat také od plnění opakujícího se (opětujícího), které není vymezeno celkovou výší (rozsahem celého plnění), nýbrž pouze určením jednotlivých v budoucnu splatných dávek (např. nájemné).¹⁹

V této souvislosti se nabízí otázka, zda se o konkludentní uznání dluhu může jednat též v případě, kdy dlužník zaplatí věřiteli určitou libovolnou částku (která nepostačuje k úhradě celého dluhu vč. příslušenství) bez bližší specifikace, na kterou konkrétní složku dluhu plní. Pokud tato situace není upravena dohodou mezi smluvními stranami a dlužník ničeho neurčí, postupuje se podle zákonného uspořádání pořadí při započítávání peněžitého plnění dlužníka, které upravuje ustanovení § 1932 odst. 1 OZ. Podle tohoto ustanovení se plnění započte nejprve na náklady již určené, pak na úroky z prodlení, poté na úroky a nakonec na jistinu, ledaže dlužník projeví při plnění jinou vůli a věřitel s tím souhlasí. Otázka, zda je možné identifikovat konkludentně uznaný dluh či jeho složku za pomoci pravidel obsažených v ustanovení § 1932 odst. 1 OZ, však nebyla v rozhodovací praxi dosud zodpovězena. Při úvahách o možném řešení lze namítat, že předmětné ustanovení slouží primárně k určení části dluhu, která částečným plněním přednostně zanikne, a nikoli k nápomoci při určení složky dluhu, jež má být uznána, ani k nahrazení vůle dlužníka při úvahách o konkludentním uznání dluhu.²⁰ Zatímco konkludentní uznání dluhu placením úroků bude z těchto důvodů nejspíše vyloučeno, vůle dlužníka k částečnému plnění dluhu je zjevná, a v takovém případě bude nutné zabývat se tím, zda lze z okolností usoudit, že částečným plněním uznal i zbytek dluhu.

Okolnosti, z nichž lze usoudit, že částečným plněním uznal dlužník zbytek dluhu

Částečné plnění dluhu představuje konkludentní uznání, pokud je poskytnuto za takových okolností, že lze v konkrétním případě usuzovat na to, že jeho poskytnutím dlužník uznává i zbytek dluhu.²¹ Zmíněné pravidlo je přitom založeno na objektivním principu, a proto

není podstatné, jestli věřitel, popř. dlužník skutečně považovali částečné plnění za uznání zbytku dluhu. Důležitá není ani tzv. mentální rezervace, motiv, či pohnutka jednajícího dlužníka – rozhodující je pouze to, zda by nezúčastněná osoba z okolností a způsobu částečného plnění usoudila, že dlužník tímto uznává svůj dluh.²² Ustanovení § 2054 odst. 2 OZ neukládá dlužníkovi, jak má projevit či jinak vyjádřit vůči věřiteli svůj nesouhlas s výší celkové pohledávky. Nemusí se proto jednat pouze o výslovné odmítnutí závazku, postačí, pokud z celkového jednání dlužníka vyplývá, že nehodlá věřiteli hradit celý dluh.²³ Uznání se vztahuje právě na zbytek dluhu, nikoliv na to, co již bylo plněno, a proto musí být ve věřiteli založena důvěra, že může v budoucnu očekávat i zbylou část plnění.²⁴ Pokud však důvěra není dána, příp. pokud dlužník posuzovaným jednáním dává najevo, že plnění z jeho strany nelze již za žádných okolností v budoucnu očekávat, neboť částečné plnění považuje za plnění úplné, pak zbytek dluhu může být stěžejí uznán²⁵ (např. pokud z celkového jednání dlužníka již před částečným plněním bylo možno usuzovat, že dluh neuznává a nemá v úmyslu platit celou dlužnou částku).²⁶ Lze tedy uzavřít, že dojde-li k částečnému plnění na dluh, je třeba se zabývat tím, zda z takového částečného plnění lze usuzovat též na uznání zbytku dluhu, a plní-li dlužník částečně bez jakýchkoliv výhrad, pak je třeba s ohledem na ustanovení § 6 odst. 1 OZ a § 556 OZ zkoumat, zda byla ve věřiteli vyvolána důvěra, že může očekávat i plnění zbylé části pohledávky.²⁷

V rozhodovací praxi soudů se lze setkat s celou řadou rozhodnutí, která závisela na posouzení konkrétních okolností případu, z nichž bylo možné usoudit na konkludentní uznání zbytku dluhu částečným plněním. Účinky uznání dluhu částečným plněním tak byly judikaturou přiznány např. tehdy, plnil-li dlužník částečně svůj dluh vůči věřiteli za situace, kdy před tím, než započal s plněním či později, celkovou výší dluhu nezpochybnil, ani případně nevytkl vady plnění.²⁸ V jiném případě si strany dohodly, že plnění poskytnuté věřitelem zaplatí dlužník na základě dvou faktur vystavených věřitelem, přičemž první z nich bude fakturován použitý materiál a druhou provedené práce.²⁹ Nejvyšší soud uzavřel,

že uhradil-li dlužník po řádném splnění a předání díla pouze jednu z předložených faktur, aniž by zpočátku namítal, že ji zaplatil omylem či se dovolával jejího zaplacení zpět, pak lze na základě skutkových okolností takovéto jednání dlužníka považovat za uznání dluhu jeho částečným plněním v rozsahu nedoplačené ceny.³⁰ Rovněž i za situace, kdy na cenu dodaného zboží bylo částečně plněno a nebyly přitom vzneseny námitky ohledně nedodání zboží či kvality, množství či ceny dodaného zboží, mohlo dojít rovněž k uznání závazku částečným plněním.³¹ Z novější judikatury pak vyplývá, že má-li částečné plnění dluhu představovat konkludentní uznání, musí být poskytnuto za takových okolností, že lze v konkrétním případě usuzovat na to, že jeho poskytnutím dlužník uznává i zbytek dluhu, např. plní-li dlužník částečně z povšechně známého závazkového vztahu, aniž by zpochybňoval jeho výši.³²

Pokud však dlužník svým chováním projevívá vůli, že zbývající částku nemá v úmyslu uhradit, pak nelze usuzovat, že částečným plněním uznává i zbytek závazku.³³ Není třeba, aby dlužník vyjádřil svůj nesouhlasný postoj v okamžiku plnění, jestliže tak učinil již před tím a z okolností před úhradou dluhu a z jeho chování muselo být věřiteli zřejmé, že zbytek dluhu uhradit nehodlá.³⁴ Tento závěr potvrdil Nejvyšší soud i v dalším rozhodnutí, ve kterém zohlednil dlouhodobou praxi stran a uzavřel, že za situace, kdy účastníci spolu řadu let spolupracovali, aniž by od sebe kdy požadovali úroky z prodlení, a navíc v době podpisu kompenzačního jednání považovali vzájemné pohledávky za zcela uhrazené, nelze dovodit, že by zápočtem jistiny dlužník uznával současně i příslušenství jednotlivých pohledávek.³⁵ Každopádně je vždy třeba posuzovat každý případ jednotlivě při uvážení a zohlednění konkrétních okolností a celkového jednání dlužníka, z nichž lze usuzovat na jeho vůli uznat i zbytek dluhu.

Závěr

Konkludentní uznání dluhu je jedním z možných způsobů uznání dluhu, jehož smyslem je posílit postavení věřitele v oblasti hmotného i procesního práva. Občanský zákoník rozlišuje dvě předvídané varianty konkludentního uznání dluhu, a to placení úroků a částečné plně-

ní, které jsou zvláštní úpravou ve vztahu k výslovnému uznání dluhu písemným prohlášením. Cílem tohoto článku bylo přiblížit zásadní aspekty problematiky konkludentního uznání dluhu částečným plněním a současně poukázat na bohatou soudní judikaturu a některé problémy spjaté s uplatňováním v praxi. Částečné plnění představuje konkludentní uznání dluhu, pokud je poskytnuto za takových okolností, že lze v konkrétním případě usuzovat na to, že jeho poskytnutím dlužník uznává i zbytek dluhu. Lze tedy uzavřít, že ke každému případu je nezbytné přistupovat individuálně a přihlídnout

ke všem skutkovým okolnostem a k celkovému chování a jednání dlužníka.

Mgr. Ondřej Mlčák, advokátní koncipient

JUDr. Petr Málek, advokát

Advokátní kancelář

Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.

Poznámky:

- ¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen jako „občanský zákoník“ či „OZ“.
- ² § 639 a 2053 OZ.
- ³ Rozsudek NS ze dne 20. 8. 2015 ve věci sp. zn. 33 Cdo 1702/2015.
- ⁴ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2010, sp. zn. 33 Cdo 3050/2008.
- ⁵ § 2053 a 2054 OZ.
- ⁶ K tomu podrobněji viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 2. 2002, sp. zn. 33 Odo 507/2001 či usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 2. 2010, sp. zn. 28 Cdo 153/2010.
- ⁷ ŠVESTKA, Jiří, DVOŘÁK, Jan, FIALA, Josef a kol. Občanský zákoník: komentář svazek V (§ 1721 až 2520). Praha: Wolters Kluwer, 2014. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-638-9 s. 606.
- ⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2007, sp. zn. 29 Odo 1236/2005.
- ⁹ § 2054 odst. 3 OZ.
- ¹⁰ § 2054 odst. 1 OZ.
- ¹¹ WEINHOLD, Daniel. 12.2 [Uznání dluhu]. In: WEINHOLD, Daniel. Promlčení a prekluze v soukromém právu. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 161.
- ¹² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 25 Cdo 3864/2020-II.
- ¹³ BEJČEK, Josef. O proměnlivosti a zastupitelnosti započtení, uznání a narovnání. Právní rozhledy, 2017, č. 15–16, s. 515–523.
- ¹⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 2021, sp. zn. 23 Cdo 3752/2019.
- ¹⁵ § 2054 odst. 2 OZ.
- ¹⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 1. 2023, sp. zn. 33 Cdo 1746/2022.
- ¹⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 3. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1008/2009.
- ¹⁸ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 3. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1008/2009 nebo

- z pozdější judikatury rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 6. 2020, sp. zn. 23 Cdo 987/2019.
- ¹⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2006, sp. zn. 32 Odo 616/2005.
- ²⁰ Shodně ŠTOS, Jakub. Uznání dluhu. Rigorózní práce. Univerzita Palackého, Katedra soukromého práva a civilního procesu, 2021, s. 79–80.
- ²¹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2022, sp. zn. 25 Cdo 3543/2021.
- ²² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2023, sp. zn. 23 Cdo 101/2023.
- ²³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 23 Cdo 3740/2018.
- ²⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 2021, sp. zn. 23 Cdo 3752/2019.
- ²⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 2021, sp. zn. 23 Cdo 3752/2019 nebo z novější judikatury rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2023, sp. zn. 23 Cdo 101/2023.
- ²⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 12. 2018, sp. zn. 32 Cdo 2402/2018.
- ²⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2024, sp. zn. 23 Cdo 2101/2023.
- ²⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. 23 Cdo 2914/2015.
- ²⁹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3182/2010.
- ³⁰ Tamtéž.
- ³¹ Rozsudek Městského soudu v Brně 18 C 61/1996 uveřejněný v Soudních rozhledech, 2000, č. 7.
- ³² Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2022, sp. zn. 25 Cdo 3543/2021.
- ³³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2009, sp. zn. 23 Cdo 4777/2008.
- ³⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2011, sp. zn. 23 Cdo 1336/2010.
- ³⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2018, sp. zn. 23 Cdo 1137/2018.

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

OTEVÍRÁME ZASTOUPENÍ VE FRANKFURTU

NEJVĚTŠÍ ČESKO-SLOVENSKÁ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ S MEZINÁRODNÍM DOSAHEM

350

*S týmem 350 právníků
a daňových poradců jsme
největší nezávislou právní-
kou firmou ve střední Evropě.*

110

*Poskytujeme právní a daňové
poradenství ve 12 jazycích ve
více než 110 zemích světa.*

*Máme nejkomplexnější mezi-
národní podporu dostupnou
pro české a slovenské advo-
kátní kanceláře.*

70%

*Až 70 % našich případů
obsahuje mezinárodní prvek.*

Přístup k nemovitosti z veřejné komunikace

Napojení nemovitosti na veřejnou komunikaci je životně důležité pro její komfortní a efektivní využívání pro soukromé i podnikatelské účely. Pokud si před nákupem ověříte napojení cílové nemovitosti na veřejnou komunikaci, můžete si do budoucna ušetřit velké množství problémů. Proto se dnes spolu podíváme na mýtus nezbytné cesty, blokační pozemek a komunikace v uzavřených areálech.

Nezbytná cesta není vždy řešení

Často se lze setkat s názorem, že pokud k nemovitosti nevede veřejná komunikace, je možné vše vyřešit zřízením nezbytné cesty přes pozemky souseda. Jinými slovy, že na zřízení nezbytné cesty máte nárok „protože ji prostě potřebujete“ a soudní řízení o povolení nezbytné cesty ve Váš prospěch je tak pouhou formalitou.

Nenechte se však mýlit. O zřízení nezbytné cesty rozhoduje soud dle podmínek stanovených zákonem. Pokud tyto podmínky nejsou splněny, soud Vám nezbytnou cestu nepovolí. Při posuzování podmínek pro zřízení nezbytné cesty jsou nastaveny poměrně velkorysě mantinely. To umožňuje soudům posuzovat každý případ velmi individuálně s ohledem na jeho konkrétní okolnosti.

Nejvyšší soud v jednom ze svých rozhodnutí například uvedl, že právo nezbytné cesty v zásadě nelze zřídit jen za účelem parkování vozidel před budovou, není-li parkování nutné k řádnému a obvyklému užívání budovy. Jindy zase Nejvyšší soud stanovil, že septik budovy umístěný na cizím pozemku není stavbou vyžadující každodenní přístup a tedy nezbytnou cestu za účelem přístupu k septiku nelze zřídit. V některých případech zase Nejvyšší soud konstatoval, že nezbytná cesta zatěžující více než 50 % výměry pozemku může být vzhledem ke konkrétním okolnostem akceptovatelná.

Nejvyšší soud zároveň poměrně jasně stanovil případy, kdy nelze nezbytnou cestu zřídit: žadatel o nezbytnou cestu prodá pozemek spojující jeho nemovitost s veřejnou komunikací, žadatel si znemožnil přístup k veřejné komunikaci vlastní činností (např. postavil zeď, která brání přístupu k veřejné komunikaci) či žadatel nabyl nemovitost, aniž by si ově-

řil, že je napojena na veřejnou komunikaci. Všechny tyto případy hodnotí Nejvyšší soud jako nedbalost žadatele, která je „trestána“ nemožností zřídit nezbytnou cestu.

V této souvislosti nelze pominout rozhodnutí Ústavního soudu, který uvedl, že nabytí nemovité věci bez spojení s veřejnou cestou nelze v České republice považovat za nedbalost. Tímto rozhodnutím v zásadě Ústavní soud „vymazal“ podstatnou část judikatury ohledně zřízení nezbytné cesty. Nedoporučujeme spoléhat se na tento závěr Ústavního soudu a naopak doporučujeme vždy udělat maximum pro ověření, že nemovitost je napojena na veřejnou komunikaci, popř. si přístup k ní zajistit ještě dříve, než dojde ke koupi nemovitosti.

Závěr je tedy jasný: na zřízení nezbytné cesty soudem ve Váš prospěch nelze spoléhat. Včasné provedení právní prověrky Vám pomůže včas odhalit případné problémy s napojením nemovitosti na veřejnou komunikaci. Vy pak budete mít dostatek prostoru situaci s prodávajícím vyřešit. Typicky se toto řeší koupí pozemků vedoucích k veřejné komunikaci či zřízením věcného břemene chůze a jízdy, a to na náklady prodávajícího.

Pozor na tzv. blokační pozemky

Ne zcela neobvyklé jsou účelové nákupy pruhů pozemků, které oddělují ostatní pozemky od veřejné komunikace. Pokud mezi Vaší nemovitostí a veřejnou komunikací leží takový blokační pozemek, může Vás to stát velké množství času, energie a peněz.

Pokud přes blokační pozemek nemůžete zřídit nezbytnou cestu (k tomu viz výše), musíte s vlastníkem blokačního pozemku jednat o přístupu přes jeho pozemek k veřejné komunikaci. Tento vlastník má

při takovém jednání podstatně výhodnější pozici než Vy. Blokační pozemek je jeho vlastnictvím, tj. není povinen Vám jej na základě Vaší nabídky prodat či umožnit přes něj přístup k Vaším pozemkům. Tato silnější pozice se projevuje zejména tím, že po Vás např. při jednání o odkupu blokačního pozemku bude požadovat vyšší než tržní cenu.

Zde upozorňujeme, že pokud se rozhodnete vyšší než tržní cenu akceptovat s plánem, že si následně část přemrštěné kupní ceny „vezmete zpět“ prostřednictvím využití právní úpravy neúměrného zkrácení, nemusí Vám tento plán vyjít.

Nejvyšší soud jednoznačně stanovil, že nelze využít úpravy neúměrného zkrácení mj. tehdy, když i jen z okolností případu plyne, že plnění (ve Vašem případě blokační pozemek) přijímáte za neúměrnou cenu (zde příliš vysoká kupní cena), ať už je jeho skutečná cena jakákoliv nebo se pohybuje v určitém rozmezí, z něhož nevybočuje. Stejně tak nelze úpravu neúměrného zkrácení využít, pokud jste si při vyjednávání kupní ceny za blokační pozemek neprověřili jeho skutečnou cenu, přestože z okolností případu bylo patrné, že požadovaná cena není cenou úměrnou.

Komunikace v uzavřených areálech nepatří automaticky všem vlastníkům v areálu

Zejména při nákupech průmyslových nemovitostí (sklady, výrobní haly apod.) není neobvyklé, že se tyto nemovitosti nacházejí v uzavřených areálech s více vlastníky.

Pokud se stanete vlastníkem průmyslových nemovitostí v takových areálech, neznamená to, že automaticky můžete také využívat komunikace, které se v takovém areálu nachází. Vlastník těchto

Matzner & Vítek

ODBORNOST A DŮVĚRA NA PRVNÍM MÍSTĚ

www.matznervitek.legal

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

komunikací (např. osoba vlastníci sou-
sední výrobní halu v daném areálu) Vám
nemusí jejich užívání povolit.

To potvrdil i Nejvyšší soud, který kon-
statoval, že vlastník pozemku sloužícího
v uzavřeném areálu jako účelová komu-
nikace svobodně rozhoduje o tom, kdo
smí pozemek užívat, a bez jeho svolení
tudíž nikdo pozemek užívat nesmí. Nej-
vyšší soud pak odkazuje osobu, která má
nemovitost v areálu, avšak není vlast-
níkem daných komunikací, aby si zále-
žitost vyřešila soukromoprávní cestou
(např. zřízením věcného břemene).

Nutno dodat, že citované rozhodnutí je
z roku 2012 a otázka vztahů ohledně uží-
vání komunikací v uzavřených areálech
je Nejvyšším soudem řešena velmi výji-
mečně. Jak by Nejvyšší soud rozhodoval
o stejné otázce v poměrech občanského
zákoníku účinného od roku 2014 lze jen
těžko předvídat.

Proto nelze než doporučit, abyste si před
nákupem nemovitostí umístěných v uza-
vřených areálech dostatečně včas zjistili,

kdo vlastní pozemní komunikace v nich
vybudované, a zda je budete moci užívat.
Pokud je odpověď záporná, pak je ne-
zbytné si před provedením nákupu uží-
vání těchto komunikací zajistit (např. zří-
zením příslušného věcného břemene ve
prospěch Vašich cílových nemovitostí).

Pro úplnost dodáváme, že „uzavřený are-
ál“ není pouze areál s uzamčenou brá-
nou a obehnaný ostnatým drátem. Dle
Nejvyššího správního soudu je nutno
za „uzavřený“ areál chápat prostor, do
něhož nelze vstoupit, aniž by byla pře-
konána překážka bránící vstupu do are-
álu. Taková překážka může být fyzická
(např. závora) či právní (zákaz vstupu).
Při posuzování „uzavřenosti“ areálu tak
budte velice obezřetní. Vyhodnocení
toho, zda je či není areál uzavřený, totiž
bude ovlivňovat i Váš úsudek, zda může-
te užívat pozemní komunikace, které se
v něm nachází.

Závěr

Nákup nemovitosti není tedy jen o od-
povědi na otázky „Jaká je kupní cena?“

„Jak budeme nákup financovat?“ nebo
„Jaký je technický stav střechy?“. Je také
o nutnosti zvážit polohu a umístění ne-
movitosti v terénu. Jedině tak naleznete
veřejné komunikace, na něž se v ideál-
ním případě Vaše nemovitost napojuje.
Pokud si nejste jisti, zda se Vámi vy-
braná nemovitost napojuje na veřejné
komunikace, doporučujeme Vám kon-
takovat Vaše právníky, aby pro Vás toto
prověřili.

JUDr. Lukáš Žáček, partner, advokát
NIRRIIS s.r.o., advokátní kancelář

N I R R I I S

epravo.cz online

Microsoft Copilot pro Office365 prakticky

Zefektivněte svou práci s Microsoft Copilot! Tento AI asistent vám pomůže automatizovat psaní textů, analýzy dat i tvorbu prezentací. Praktický seminář vás naučí, jak Copilota začlenit do vaší práce v Office 365.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

Paříž 2024: Letní olympijské hry z pohledu práva

Letní olympijské hry v Paříži jsou minulostí, a protože olympijská klání přinášejí tradičně nejen sportovní výkony, ale také právní spory – a ty jsou kolikrát stejně zajímavé a napínavé, jako samotné sportovní zápolení, tak si ty nejzajímavější z nich představíme v následujícím textu.

Co se týče velkých sportovních akcí, jako jsou olympijské hry, slouží k rozhodování sporů Ad Hoc divize Mezinárodního rozhodčího soudu pro sport (CAS), která je vždy vytvořena pro tu danou konkrétní akci. Jejím úkolem je pak řešit vzniklé spory do 24 hodin a pokrývá záležitosti jako způsobilost sportovců, porušení pravidel a rozhodnutí sportovních řídicích orgánů, přičemž rozhodnutí jsou konečná a závazná. Zvolení rozhodci jsou vybíráni ze speciálního seznamu a musí být přítomni na místě konání dané události. Řízení je bezplatné, ale strany si samozřejmě hradí své vlastní právní náklady. Tento institut tak umožňuje okamžité řešení problémů a zajišťuje sportovcům vydání rozhodnutí po dobu trvání olympijských her tak, aby nikdo nepřišel o svoji šanci podat ten nejlepší výkon a příležitost zazářit.

Čím se tedy CAS v Paříži zabýval a jaká byla jeho rozhodnutí?

Z Paříže ke švýcarskému Federálnímu soudu

Jedním z nejzajímavějších sporů celé olympiády byl případ americké sportovní gymnastky Jordan Chiles. Ta původně získala ve finále disciplíny známku 13,666, což ji zařadilo na páté místo. Po protestu její trenérky, Cecile Landiové,

ohledně obtížnosti jejího cviku, však byla její známka zvýšena na 13,766, což ji posunulo na třetí místo. Díky této úpravě klesla rumunská gymnastka Ana Barbosu na čtvrté místo se známkou 13,700. Rumunští funkcionáři nicméně podali ke CAS návrh, v němž tvrdili, že při podání protestu byl o čtyři sekundy překročen limit Mezinárodní gymnastické federace (FIG) jedné minuty. Po projednání věci CAS rozhodl ve prospěch rumunské gymnastky, vrátil Chiles původní skóre a zařadil ji tak zpět na páté místo.

Chiles se však nevzdala a i po rozhodnutí předložila CAS dopis spolu s videozáznamem. Ten ukázal, že její trenérka podala dotaz 47 sekund po zveřejnění výsledku, čímž byl dodržen jednominutový limit. Kromě toho prokázal, že druhé vyjádření bylo podáno 55 sekund po prvním vyvěšení skóre. Chiles vysvětlila, že videozáznam nebyl jí a jejímu týmu během řízení CAS k dispozici a nemohli ho tak původně k prokázání svých tvrzení využít. Nicméně CAS žádost o přezkoumání nálezu zamítl, když ve svém odůvodnění poznamenal, že i když byly předloženy nové důkazy, pravidla CAS neumožňují přezkoumání rozhodčího nálezu. Právní zástupci Chiles však již oznámili, že podali formální odvolání ke švýcarskému Federálnímu soudu, který žádají, aby bylo rozhodnutí CAS zrušeno.

Dalším procesním vykřičníkem v tomto případě bylo přítom i jmenování jednoho z rozhodců ve věci, když ten v minulosti zastupoval Rumunsko v několika mezinárodních sportovních arbitrážích. Jeho rozhodnutí ve prospěch Barbosu tak vyvolalo značný mediální šum a zároveň otázky o jeho nestrannosti.

Když i na 100 g váhy záleží

Indická zápasnice Vinesh Phogat byla ze strany organizátorů olympijských her diskvalifikována z finálového zápasu v kategorii žen do 50 kg. Problém nastal ve chvíli, když při druhém vážení překročila předepsaný váhový limit o 100 gramů (váha páru ponožek). Zajímavostí je, že aby Phogat požadované váhy dosáhla, nechala si dokonce před vážením ostríhat vlasy – ani to však nestačilo.

Právní tým zápasnice tak podal odvolání k ad hoc divizi CAS a argumentoval tím, že překročení o 100 gramů je zanedbatelné. Navíc tvrdil, že překročení váhového limitu mohlo být způsobeno i nárůstem svalové hmoty, protože Phogatová během jednoho dne soutěžila třikrát, či z důvodu zadržování vody v důsledku menstruačního cyklu. CAS své rozhodnutí nejdříve třikrát odložil, než odvolání Phogatové konečně zamítl. Zápasnice tak byla diskvalifikována z celé soutěže a při-

šla o svou šanci získat minimálně stříbrnou olympijskou medaili.

Drony jako prostředek sportovní špionáže

Do jedné z nejbizarnějších situací se dostal kanadský fotbalový tým žen, který čelil vážným následkům kvůli skandálu s dronovou špionáží. Během tréninku týmu z Nového Zélandu si jeho realizační tým všiml dronu létajícího nad hřištěm a upozornil na něj policii. Dron byl později vystopován až k Josephu Lombardimu, analytikovi právě kanadského týmu.

Tento skandál měl pro kanadský fotbalový tým vážné následky, včetně odečtu 6 bodů, suspendace trenérů na jeden rok a pokuty ve výši 200 000 švýcarských franků.

Ačkoliv podal Kanadský olympijský výbor společně s národní fotbalovou federací Canada Soccer proti tomuto rozhodnutí FIFA odvolání, bylo rozhodnutí ze strany CAS potvrzeno.

Situace se navíc zhoršila poté, co se objevily informace, že dronová špionáž mohla být pravidelnou praktikou kanadského týmu, s podezřením, že k ní docházelo

i během jejich zlatého olympijského tažení na hrách v Tokiu. Tento skandál zároveň přitáhl pozornost k širšímu problému nelegálního používání dronů ve sportu, což podnítilo diskusi o zpřísnění regulací pro budoucí události.

Červená karta pro Brazílii

Další zajímavý fotbalový případ se týkal ženského fotbalového týmu z Brazílie. Ten se totiž i přes zisk stříbrné medaile potýkal s výraznou komplikací, když jedna z hráček, Marta Vieira de Silva, dostala ze strany disciplinární komise FIFA stopku na dva zápasy poté, co během zápasu se Španělskem v první polovině hry obdržela červenou kartu. Pro hráčku i celý tým to v té chvíli znamenalo, že se Marta v případě postupu nebude moci zúčastnit čtvrtfinálových a semifinálových zápasů. Brazilská fotbalová konfederace se tak ohledně její suspendace odvolala a usilovala o její snížení na pouhý jeden zápas, přičemž hlavní argumentací bylo to, že přestupek, ke kterému v rámci zápasu došlo, nebyl natolik závažný, aby ospravedlňoval tak vysoký trest. CAS však toto odvolání zamítl a původní zákaz činnosti na dva zápasy potvrdil. Ani přes tento zádrhel se ale brazilský tým nevzdal a na

konci turnaje se tak mohly hráčky radovat z druhého místa!

Boj o nominaci do poslední chvíle

Sporům na olympijských hrách se tentokrát nevyhnula ani česká výprava, když cyklistka Jitka Čábelická žalovala český cyklistický svaz a ČOV kvůli své neúčasti na hrách a před CAS se dožadovala své dodatečné nominace.

Arbitrážní soud však zamítl všechny její nároky a původní nominace tak zůstala v platnosti. Ačkoliv Čábelická stavěla svůj nárok na tom, že proces nominace byl netransparentní a ovlivněný osobními vazbami, tato svá tvrzení dle rozhodců v rámci řízení neprokázala a CAS shledal nominační postup svazu a ČOV v souladu s příslušnými pravidly.

JUDr. Bára Straková, advokátka
Aegis Law, advokátní kancelář, s.r.o.

AegisLaw

epravo.cz online

Proces registrace ochranné známky EU

Jak úspěšně zaregistrovat ochrannou známku EU? Naučte se vše od přípravy přihlášky po řešení námitek u EUIPO. Seminář vás provede klíčovými kroky, včetně možností finanční podpory. Praktické rady pro podnikatele i právní zástupce.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

EPRAVO PREMIUM

Nejkomplexnější systém
online právního vzdělávání.

S ročním předplatným EPRAVO Premium získáte přístup k unikátní právní vzdělávací platformě, která je navržena tak, aby vyhovovala potřebám a výzvám dnešního dynamického právního prostředí. Staňte se součástí komunity právních profesionálů, kteří jsou neustále o krok napřed. Váš profesní růst začíná zde.

Součástí předplatného je:

Rozsáhlá knihovna

Interaktivní testy

Certifikace

Záznamy online seminářů

Další vzdělávání advokátů

Expertní lektori

Flexibilita

Aktualizace kurzů

www.epravo.cz/eshop

Požadavky na postup poskytovatele při nevyplacení dotace či její části

Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) se nedávno opakovaně věnoval problematice postupu poskytovatele dotace podle § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“). Tímto způsobem je poskytovatel dotace oprávněn, v případě důvodné domněnky, provést „krácení“ doposud nevyplacené dotace, a to do výše odpovídající závažnosti zjištěné nesrovnalosti (rozuměj pochybení příjemce dotace).

Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta. Dle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.

Úprava § 14e rozpočtových pravidel tedy poskytovateli dotací umožňuje flexibilně reagovat na zjištěné nesrovnalosti a zneužití poskytnutých prostředků. Jestliže se poskytovatel důvodně domnívá, že příjemce v přímé souvislosti s dotací porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta, je oprávněn dotaci či její část nevyplatit. V takovém případě o této skutečnosti příjemce bez zbytečného odkladu informuje. Příjemce dotace má lhůtu 15 dnů na to, aby proti opatření podal odůvodněné námitky, o nichž bude rozhodovat osoba stojící v čele poskytovatele. Proti takovému rozhodnutí o námitkách je možné do 2 měsíců podat správní žalobu podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“). Tato aktuální procesní posloupnost jednotlivých kroků vedoucích případně až k podání správní žaloby je výsledkem novelizace rozpočtových pravidel z roku 2015, která napрави-la neudržitelný právní stav, když zavedla možnost podat proti opatření o nevyplacení dotace či její části námitky.

Nyní je nesporné, že rozhodnutí o námitkách proti opatření poskytovatele o nevyplacení dotace či její části je rozhodnutím správního orgánu ve smyslu správního řádu, jež je v souladu s § 65 odst. 1 SŘS přezkoumatelné ve správním soudnictví. Tím došlo k formalizaci procesu nevyplacení dotace či její části v rámci řízení o námitkách proti opatření poskytovatele dotace. Byť provedená úprava jednoznačně přispěla k větší právní jistotě, zcela jistě nejsou vyřešeny všechny procesní otázky.

Jednu z takových procesních otázek, kvalitativní požadavky kladené na opatření podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, řešil NSS v rozsudcích č. j. 9 Afs 203/2023-45 ze dne 15. 2. 2024 a č. j. 4 Afs 257/2023-36 ze dne 6. 2. 2024 s těmito závěry.

NSS v rozsudcích posuzoval, zda opatření poskytovatele dotace podle § 14e odst. 1

rozpočtových pravidel představuje rozhodnutí podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). NSS k uvedenému uzavřel, že opatření poskytovatele dotace podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel nepředstavuje rozhodnutí ve věci.¹ Jedná se toliko o neformální úkon, který příjemce může napadnout námitkami (ty rozhodnutí podle správního řádu představují),² o nichž je poskytovatel povinen vydat správní rozhodnutí, proti němuž je možné podat správní žalobu. NSS tedy zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Praze, který opatření poskytovatele dotace podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel označil za nicotná z důvodu absence náležitostí podle § 68 a 69 správního řádu.

NSS tedy uzavřel, že opatření poskytovatele dotace dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu správního řádu.

BŘÍZA & TRUBAČ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ — ATTORNEYS AT LAW

WWW.BRIZATRUBAC.CZ

Tím je až rozhodnutí o námitkách proti tomuto opatření dle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel. NSS však poznamenal, že i přes výše uvedený závěr je nutné na opatření poskytovatele dotace dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel klást určité formální a obsahové nároky, aby se proti němu mohl příjemce dotace účinně bránit námitkami postupem dle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel. Toto opatření musí minimálně obsahovat skutečnosti, ve kterých poskytovatel dotace spatřuje porušení povinnosti stanovené právním předpisem, nedodržení účelu dotace nebo podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta. Aby bylo proti opatření podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel možné efektivně brojit námitkami, je třeba, aby z něj dostatečně určitě vyplývalo:

- jakého porušení v přímé souvislosti s dotací se měl příjemce dopustit, případně že nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta,
- důvody, pro které má poskytovatel důvodně za to, že došlo k porušení dle předchozího bodu,
- výše nevyplacené dotace s odůvodněním (typicky vč. odkazu na příslušnou „skutkovou podstatu“ nesrovnalosti v příloze rozhodnutí o dotaci).

Z výše uvedeného pro praxi vyplývá, že na straně příjemce dotace je třeba dostatečná bdělost, aby byl schopen identifikovat případné opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. Vzhledem k tomu, že jde toliko o opatření, které nemusí

naplňovat formální požadavky kladené na rozhodnutí podle správního řádu (viz požadavky na obsah, formu a náležitosti rozhodnutí obsažené v § 67 až 69 správního řádu), může být „skryto“ v rámci různých úkonů spíše administrativní povahy. Jestliže příjemce v rámci komunikace s poskytovatelem zaznamená jakoukoli informaci, kterou lze interpretovat tak, že poskytovatel neposkytne či zadrží dotaci (její část), je třeba upozornět a vyhodnotit, zda se nejedná o opatření podle § 14e rozpočtových pravidel, proti němuž je nutné podat námitky. Přitom lze, z důvodu právní jistoty, doporučit postup, kdy námitky budou podány i v případě pochybností, zda určitým úkon poskytovatele opatření podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel představuje či nikoli – a to i v případě, kdy je diskutabilní, zda došlo k naplnění požadavků na opatření poskytovatele, jež vyplývají z výše uvedené rozhodovací praxe. Jestliže totiž nedojde k podání námitek, bude obecně spíše nemožné následně tento postup poskytovatele jakkoli jinak napadnout. ©

Mgr. Martin Látal, advokát
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky:

¹ NSS k tomu v rámci bodu 16 odůvodnění rozsudku č.j. 4 Afs 257/2023-36 přiléhavě uvedl, jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, pojem opatření představuje souhrnnou zkratku pro nevyjmenované druhy jiných správních úkonů, jež nejsou rozhodnutími ve smyslu správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013-44, body 35 a 36). Je proto třeba respektovat úmysl zákonodárce, jenž pro úkon, kterým poskytovatel dotace nevyplatí dotaci či její část, zvolil namísto rozhodnutí formu opatření. Na tuto argumentaci pak NSS logicky navázal v odst. 20 odůvodnění. NSS tedy uzavírá, že s ohledem na § 1 odst. 2 správního řádu, dle kterého se správní řád nebo jeho jednotlivá ustanovení použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup, je subsidiární použití § 67 a násl. správního řádu na opatření poskytovatele dotace o nevyplacení dotace či její části vyloučeno.

² NSS k tomu v rámci bodu 16 odůvodnění rozsudku č.j. 4 Afs 257/2023-36 konstatoval, že situace je naopak odlišná v případě § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel, jenž výslovně užívá pojmu rozhodnutí o námitkách, na které je tudíž možné subsidiárně aplikovat § 67 a násl. správního řádu. To ostatně Nejvyšší správní soud ve výše odkazovaném rozsudku č. j. 1 Afs 370/2020-34 učinil. Jak ovšem správně podotkl stěžovatel, Nejvyšší správní soud svůj závěr o subsidiární aplikaci správního řádu omezil toliko na rozhodnutí o námitkách proti opatření poskytovatele dotace, nikoliv na opatření samotné.

epravo.cz online

Případové studie: AI ve skutečné právní praxi

Jak AI mění právní praxi? Automatizace rutinních úkolů, predikce soudních sporů, hlubší analýzy. Seminář s případovými studiemi ukáže úspěchy i výzvy implementace AI v právních službách.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

Jak bude vypadat online soud za 10 let?

Jak asi bude vypadat online soud v České republice za 10 let? Budou naše spory řešit roboti? Budou lidé spokojenější se soudní spravedlností, než dnes? Nebo naopak vzniknou nové překážky pro řadu našich spoluobčanů, které ztíží jejich přístup k soudní spravedlnosti v porovnání s dneškem? Budou naše spory řešit státní soudy, nebo soukromé a polosoukromé specializované platformy? Nebo se toho moc pro většinu občanů nezmění? Desetiletí se zdá jako dlouhá doba, nicméně změny ve fungování justice postupují obvykle pomalu, podle mého názoru z dobrých důvodů, daných klíčovým významem justice pro občany.

Můžeme předvídat podobu online soudů na základě současného stavu?

V Evropě a ve světě panují velké rozdíly mezi státy v úrovni zavádění online justice. V řadě evropských států se o online justici zatím hlavně diskutuje, v několika státech již bylo online soudnictví zavedené (např. ve Skandinávii), někde se začínají první online soudy budovat (do této skupiny patří i Česká republika). Stejně tak jsou rozdíly v tom, co online soudnictví je, jak online soud vypadá. V některých státech jsou součástí online soudní platformy i procesy typické pro alternativní řešení sporů, např. aktivní pomoc straně nalézt optimální způsob řešení její nespokojenosti, přímé vyjednávání nebo mediace (např. v Kanadě). V jiných zemích je online soud bezpečně propojený s poskytovateli těchto služeb, což jsou soukromé nebo polosoukromé nestátní online platformy (např. v Anglii).

Zájem o budování online soudů neustále roste všude ve světě. Kromě rostoucí digitalizace života lidí a z toho vyplýva-

jících tlaků na digitalizaci řešení nespokojenosti a sporů je v EU důvodem také digitální legislativa. Prakticky všechna nová legislativa EU, upravující pravidla jednání v digitálním prostředí (digitální legislativa) v posledních několika letech obsahuje povinnosti, jejichž splnění nutně vede k zavádění různých nástrojů online řešení sporů. Zatím sice žádná EU legislativa neobsahuje obecnou povinnost zavedení online řešení sporů, nicméně ve specifických případech již tato povinnost existuje např. pro vyjmenované typy sporů mezi platformami nebo spotřebitelských sporů. Tento trend bude pokračovat, a tedy tlak na vznik obecných online soudů pro řešení široké škály sporů bude v příštích letech stále růst.

Obvykle bývají online soudy v několika aspektech jiné než tradiční soudy, což reflektuje odlišnost digitálního prostředí od světa soudních budov a papírových soudních spisů, jak je stále známe u nás. Odlišnosti spočívají především ve snaze zjednodušit procesní postupy, protože některé procesní kroky se v digitálním světě mohou odehrát jednodušeji nebo

vůbec nejsou zapotřebí (např. zasílání soudních dokumentů stranám poštou). Další rozdíl spočívá v tom, jak online soud přistupuje k zajištění snadného přístupu stran, zejména občanů s nějakou formou digitálního znevýhodnění (např. to, že občan nemá počítač, jen mobilní telefon), k online soudu. Nejlépe hodnocené soudy se snaží stranám usnadnit přístup k soudní spravedlnosti, v některých zemích je však hlavním motivem přechodu na online soudnictví snaha ušetřit a tam se zlepšení přístupu digitálně znevýhodněných stran řeší obvykle až dodatečně nebo vůbec.

V některých státech se přistupuje k online soudům jako k digitalizaci stávajících (zejména civilních a správních) soudních procesů. Tato strategie však často vede k neúspěchu, kdy přes vydání velkého množství peněz se nedostavují prakticky žádné výsledky ve formě s justicí spokojenějších občanů, ani úspory nákladů. Příkladem z poslední doby je zastavení provozu online platformy Evropské komise pro řešení spotřebitelských sporů. Tato online platforma za

téměř 10 let své existence a vynaložení mnoha milionů eur nikdy nedosáhla materiálního zlepšení v počtu vyřešených spotřebitelských stížností ve srovnání se stavem před platformou. Důvodem je podle mého názoru především to, že tato platforma pouze odkazovala na často uživatelsky složité procesní řízení v jednotlivých členských státech, aniž by nabízela jednodušší možnosti, jak spotřebitelské spory řešit, např. robustním modulem online vyjednávání, snadno integrovatelným do CRM (Customer Relationship Management) systémů prodejců.

Nicméně ani nejlepší současné online soudy si nedokáží zcela poradit se zajištěním přístupu digitálně znevýhodněných osob k řešení jejich sporů a nespokojeností. Na tento fakt upozorňují manažeři těchto online soudů. Důvodem je, že je příliš mnoho různých digitálních znevýhodnění a není v moci současné technologie za dostupných finančních prostředků všechny potřeby znevýhodněných osob uspokojit. Např. v New Yorku musel být nedávno zastaven několikaletý projekt budování online soudu, který měl být významně dostupnější než jiné stávající online soudy, protože nebylo možné vydat tak velké finanční prostředky. Podobné zkušenosti známe také z Kanady nebo Anglie.

Umělá inteligence jako hybatel významných změn v justici

Tak jako v jiných oborech, i v justici již nyní AI přináší změny a mnohem větší změny budou následovat. AI umožňuje přepisovat automaticky soudní jednání, překládat soudní dokumenty do mnoha jiných jazyků, pomáhá organizovat administrativu řešení sporů v soudních institucích, pomáhá při průzkumu nejvhodnějších právních argumentů, při navrhování jednodušších soudních dokumentů a v několika zemích dokonce vydává jednoduchá rozhodnutí. Jako extrém, v Číně AI kontroluje soudní rozhodnutí připravená lidskými soudy, zda neobsahují „chyby a nekonzistentnosti“. AI pomáhá advokátům v podobných směrech jako soudním institucím, tedy při administraci sporů klientů a přípravě dokumentů.

Současný výzkum se rovněž zabývá tím, jak by AI mohla pomoci stranám a jejich

právním zástupcům při efektivním řešení jejich sporů. Existují první systémy online vyjednávání s pomocí AI, systémy pro výběr porotců nebo systémy predikce výsledků soudních sporů. Např. ve Francii je trestným činem nabízet takové prediktivní systémy, modelované na základě analýz rozhodování konkrétních soudců.

Nicméně, strany by mohly také využívat svoje osobní AI. Osobní AI je nástroj umělé inteligence, který bych měl já (Zbyněk Loebel) pod svojí osobní kontrolou, je to můj digitální zástupce, který zná moje osobní preference, moje přání a cíle a který je trénovaný na všech datech, která v digitálním světě vytvářím. Osobní AI je tedy něco jako významná část mého digitálního dvojčete (digital twin). Lze si např. představit, že můj digitální zástupce může obsahovat svoje vlastní formuláře, potřebné k vedení soudního sporu (např. formulář žaloby) v mém jazyce a odpovídající právě mým digitálním schopnostem nebo znevýhodněním. Takový formulář by přesto mohl být srozumitelný soudcům příslušné online soudní instituce, díky otevřeným standardům digitálního mapování soudních procesů. Pak by soudní platforma nemusela implementovat všechny možné varianty systémů pro digitálně znevýhodněné strany, jen by je dokázala „přeložit“ do formy srozumitelné pro soudce. Dnes to zní jako sci-fi, uvidíme za 10 let. Právě rozvoj osobní umělé inteligence podle mého názoru nejvýrazněji změní podobu a fungování soudů v porovnání se stavem, který známe nyní.

Podobně, co kdyby každý soudce měl na svém mobilním telefonu nebo ve svém notebooku takového virtuálního zástupce, který by soudci umožňoval využívat pro řešení sporů i jiné nástroje a služby než umožňuje online platforma soudní instituce, kde působí? Určitě by se tím zvýšila nezávislost soudců, což je, jak se ukazuje, základní předpoklad fungování demokracie ve státě. Současně by však došlo ke změnám ve fungování online soudů, staly by se více servisní organizací pro soudce a strany, než je tomu dnes. Určitě vzroste potřeba uživatelského servisu při využívání nových technologických nástrojů, soudní administrativní personál se bude muset vyškolit na poskytování uživatelských porad pro strany a soudce. Možná to bude zajímavější práce než ta současná. Co když však i tito soudní

zaměstnanci budou mít svoje „chytré“ digitální zástupce, kteří budou posilovat jejich postavení ve vztahu ke svému zaměstnavateli – soudu? Jsem zvědavý, jaké změny to vyvolá v pracovním právu, pokud se takové nástroje vyvinou a ujmou mezi lidmi.

Je reálné, aby se něco takového objevilo v průběhu příštích deseti let? Podle mého názoru ano, a dokonce i dříve. Současná technologie totiž výrazně pokročila. Osobní AI má jako svůj klíčový předpoklad dosažení faktické kontroly lidí nad daty, která generují, tj. kontroly nejen na úrovni právních předpisů, ale v maximální míře také v technologické rovině. Toho lze dosáhnout buď tak, že některý z internetových gigantů se zaváže a technologicky transparentně zajistí, že nebude mít v podstatě žádný přístup k datům generovaným jeho zákazníky, a současně zajistí splnění stejných povinností u všech svých dodavatelů – prodejců aplikací pro stejné uživatele (např. pro online bankovníctví, soukromou komunikaci, zdravotní záznamy nebo právě pro online řešení sporů).

Další variantou je vznik úplně nové technologie a obchodního konceptu, který se nazývá personal authorization server neboli osobní autorizační servery. Tyto servery by měly zajistit onu výše zmíněnou faktickou kontrolu každého z nás nad „svými“ daty a současně by měly umožnit to, že budeme dobrovolně spolupracovat s jinými lidmi v rámci nějaké komunity (např. rodiny, sportovního klubu) a sdílet svoje data v anonymizované formě pro účely decentralizovaného trénování modulů AI služeb, které budeme využívat.

Obě možnosti jsou ve světě ve stádiu výzkumu a obě pravděpodobně v blízké budoucnosti dostanou podobu pilotních řešení nebo nových produktů a služeb. Každopádně se zdá, že příštích 10 let bude pro oblast justice velmi zajímavých. ☺

Mgr. Ing. Zbyněk Loebel, LL.M., Of Counsel
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

P / R / K
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

ROWAN® LEGAL

Děkujeme našim
klientům.

Vítěz kategorií

Firemní Compliance
Právo hospodářské soutěže
Právo informačních technologií

Velmi doporučovaná kancelář

Bankovníctví a finance
Daňové právo
Developerské a nemovitostní projekty
Duševní vlastnictví
Energetika a energetické projekty
Fúze a akvizice
Logistika a dopravní stavby
Pracovní právo
Právo obchodních společností
Právo životního prostředí
Restrukturalizace a insolvence
Řešení sporů a arbitráže
Telekomunikace a média
Trestní právo
Veřejné zakázky

Dlouho očekávané rozhodnutí SDEU ohledně Balíčku mobility a návratových pravidel

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) vydal na začátku října klíčové a dlouho očekávané rozhodnutí rušící některá pravidla z legislativního Balíčku mobility z roku 2020 (tzv. „Mobility Package“), který se vztahuje na mezinárodní silniční kamionovou dopravu a jehož některé části byly kritizovány řadou členských států EU.¹ Ačkoliv SDEU rozhodl dle doporučení Generálního advokáta a v souladu s očekáváním veřejnosti, není jeho rozhodnutí zřejmě tím posledním ve sporu o vnitřním fungování evropské logistiky.

Balíček Mobility

Jako Balíček mobility bývají souhrnně označována dvě novelizační nařízení a jedna směrnice EU ze dne 15. července 2020.² Smyslem přijetí balíčku bylo najít rovnováhu mezi sociální ochranou řidičů a svobodou podnikatelů v poskytování přeshraničních dopravních služeb, jak uvádí její předkladatel. Zjevným důvodem přijetí balíčku byla také snaha západních členských států EU znesnadnit činnost spedičních společností a řidičů z východních částí EU.

Přijetí balíčku provázelo mnoho politických sporů, kdy se podporovatelé a odpůrci vzájemně obviňovali ze skrytého protekcionismu nebo porušování pravidel hospodářské soutěže. Zmíněné porušování hospodářské soutěže mělo spočívat především v „sociálním dumpingu“ levné pracovní síly směrem na západ.

I když se nakonec přes komplikovaná jednání povedlo dosáhnout kompromisu přijatelného pro potřebnou většinu, byla ještě v roce přijetí balíčku podána žaloba k SDEU na zrušení některých ustanovení. Balíček nabývá účinnosti postupně a poslední technické požadavky vstoupí v účinnost až v roce 2026. Navrhovatelé, kterými byly výhradně státy z východní části EU, se proto prostřednictvím samostatných návrhů snažili dosáhnout u SDEU co možná nejrychlejšího rozhodnutí. Neúspěšně navrhovali i předběžné opatření, spočívající v odložení účinnosti nových pravidel.

Proti přijetí balíčku hlasovalo celkem devět členských států EU v čele s Litvou a Polskem. Všech těchto devět států ná-

sledně vystupovalo v řízení před SDEU jako navrhovatelé ve spojeném řízení.

Předmět sporu

V řízení se navrhovatelé kromě jiného domáhali zrušení čl. 1 odst. 1 písm. d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 a čl. 1 odst. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055. Rovněž byl vznesen požadavek na zrušení celé Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057.

SDEU v rozhodnutí zamítl všechny návrhy kromě návrhu na zrušení čl. 1 odst. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020 – pravidel ohledně návratu. Nejspornějším bodem nakonec zrušeného článku totiž bylo pravidlo ukládající dopravcům povinnost organizovat činnost

svého vozového parku způsobem, který zajistí, aby se vozidla, jež tento podnik má k dispozici, vrátila do některé z provozoven v daném členském státě nejpozději osm týdnů poté, co jej opustila, tzv. „návratová pravidla“ (8-week rule).

Povinnost návratu řidičů a vozidel každých osm týdnů dle argumentace navrhovatelů značně geograficky omezuje možnosti provozovat dopravní činnost ve vzdálenějších členských státech. Navrhovatelé proto napadli zmíněné ustanovení řadou právních argumentů – porušení principu proporcionality (breach of the principle of proportionality), porušení zákazu diskriminace (breach of the principle of equal treatment and non-discrimination) nebo rozpor s některými články Smlouvy o fungování Evropské unie (zejm. články 26, 34, 35, 46, 58 SFEU).

Brož Sedlatý

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

ODVÁŽNÁ ŘEŠENÍ NELEHKÝCH ÚKOLŮ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o.

Atrium Flora – Budova A, Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3,

Česká republika, tel.: +420 246 028 028, fax: +420 246 028 029,

e-mail: info@broz-sedlaty.cz

www.broz-sedlaty.cz

Ze všech právních argumentů se úspěchu před SDEU dočkal nakonec jediný, pro který soud vyhověl návrhu na zrušení – porušení principu proporcionality, resp. jeho nerespektování v procesu tvorby samotných pravidel. Z rozhodnutí nemůže mít přesto v plném rozsahu radost žádná ze stran. Pro navrhovatele je problematické především to, že SDEU nezrušil část balíčku na základě proporcionality samotných pravidel, nýbrž pro nedostatky v legislativním procesu při přijímání novelizačních nařízení. Při přijímání totiž nebylo vypracováno tzv. posouzení dopadu (impact assesment), pročež nemohla být ze strany unijních zákonodárců vůbec posouzena proporcionalita přijatých pravidel.

Důsledky rozhodnutí

Není vyloučeno, že pravidlo o povinném návratu do domovské země bude znovu zavedeno (třebaže v modifikované podobě). Je to možné, pokud dojde k dodržení legislativního procesu, a na základě řádného posouzení dopadů. SDEU totiž existenci tohoto pravidla a priori nevyloučil. Bude nicméně potřeba silná politická vůle rozhodné většiny členských států. V kontextu nominování nového složení Evropské komise pak není taková shoda samozřejmá. Členské státy, které by opětovně chtěly zrušená pravidla ba-

líčku prosadit (tj. vesměs západní státy EU), mají situaci horší kupříkladu v tom, že tento požadavek nemohly zohlednit v procesu jmenování svých komisařů (rozhodnutí bylo přijato až po nominacích).

Další vývoj v otázce vnitřního fungování evropské logistiky bude (opět) spočívat v politické, a nikoliv soudní rovině. Za důležité považujeme zmínit konečně také to, že zbývající část Balíčku mobility zůstává v platnosti, a to včetně řady jiných kritizovaných pravidel. Ta jsou podle SDEU v souladu s unijním právem.

Komisi byl v této souvislosti předložen před několika dny písemný dotaz (Priority question for written answer) k dalšímu postupu z její strany, ke kterému se Komise musí do šesti týdnů vyjádřit. Odpověď bude možné dohledat pod sp. zn. P-002375/2024.

Mgr. Ing. Ondřej Šudoma, senior advokát
Pavel Rusňák, paralegal
Eversheds Sutherland, advokátní kancelář, s.r.o.

EVERSHEDS
SUTHERLAND

Poznámky:

- ¹ Rozhodnutí SDEU ze dne 4. 10. 2024 ve věci C-541/20.
- ² Konkrétně se jedná o: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů; Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví dopravy; Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na pro-sazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012.

epravo.cz online

DPP/DPČ ve víru legislativních změn

Nová pravidla DPP/DPČ: povinnosti zaměstnavatelů, registrace, odvody na sociální a zdravotní pojištění od 1. 1. 2025. Praktický přehled změn.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

Velká novela DPH: Co všechno se změní?

Ve sbírce zákonů byl dne 23. prosince 2024 vyhlášen zákon č. 461/2024 Sb., kterým se výrazným způsobem novelizoval zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty („zákon o DPH“). Tento novelizační zákon je někdy označován jako tzv. velká novela DPH, neboť obsahuje celkem 460 novelizačních bodů a jeho důvodová zpráva je tvořena více než 200 stranami textu („novela“). Ačkoliv byla novela vyhlášena ve sbírce zákonů těsně před koncem roku 2024, většina jím prováděných změn nabyla účinnosti již k 1. lednu 2025.

Byť se o této novele diskutovalo již delší dobu, faktická legisvakanční doba byla pro poplatníky prizmatem jejího rozsahu velmi krátká. V tomto článku bychom tak chtěli vyzdvihnout z našeho pohledu podstatné změny, které s sebou tato velká novela zákona o DPH přinesla.

Změna pravidel v počítání obratu

Novela mění dosavadní princip počítání obratu pro účely povinné registrace k DPH za posledních 12 bezprostředně předcházejících měsíců. Nově se bude obrat sledovat fixně vždy za kalendářní rok, přičemž pokud obrat osoby povinné k dani překročí hodnotu 2 000 000 Kč za daný kalendářní rok, pak se stane plátcem DPH od prvního dne následujícího kalendářního roku (pokud tato osoba povinná k dani nesdělí správci daně, že se chce stát plátcem DPH ode dne následujícího po překročení obratu). Pokud by však obrat osoby povinné k dani překročil v daném kalendářním roce částku 2 536 500 Kč, pak se stane plátcem DPH automaticky ode dne následujícího po dni překročení tohoto zvýšeného obratu.

Změna limitu pro kvartální plátce DPH

Novela zvyšuje limit obratu, do jejíhož dosažení se může plátce DPH rozhodnout pro změnu zdaňovacího období na kalendářní čtvrtletí. Nově bude moci být tzv. čtvrtletním plátcem DPH ten, jehož obrat v tuzemsku za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl hranici 15 000 000 Kč.

Přeshraniční režim pro malé podniky

S cílem zavést rovné podmínky pro malé podnikatele nehledě na místo výkonu jejich podnikatelských aktivit zavedla Evropská unie koncept tzv. režimu pro

malé podniky, který je novelou proveden do zákona o DPH. Pokud osoba povinná k dani z jednoho členského státu poskytuje v současné době zdanitelná plnění s místem plnění v jiném členském státě, má taková osoba za určitých okolností povinnost se v tomto jiném členském státě ihned zaregistrovat k DPH, což ji znevýhodňuje oproti tamějším malým podnikatelům, kteří mohou zůstat do překročení obratu neplátcem DPH. Nově ale bude v režimu pro malé podniky platit, že pokud obrat osoby povinné k dani se sídlem v jiném státě EU nepřekročí částku 100 000 eur ve všech státech EU a zároveň nepřekročí částku ve výši 2 000 000 Kč pro registraci k dani dle české legislativy, pak se budou její plnění v České republice považovat za osvobozená od daně. Obdobně by tento režim měl být uplatňován i v ostatních státech EU. Osoba povinná k dani, která se rozhodla využít režim pro malé podniky, se bude muset do režimu zaregistrovat a současně bude muset podávat pravidelná hlášení svému správci daně o uskutečněných plněních.

Nárok na odpočet DPH u služebních vozidel

Novela dle původního vládního návrhu počítala se zrušením současného limitu pro odpočet DPH u tzv. vybraných vozidel zařazených do dlouhodobého majetku plátce ve výši 420 000 Kč, a to s účinností od 1. ledna 2027. V důsledku přijetí pozměňovacího návrhu ale došlo k vypuštění tohoto plánovaného zrušení. Limit pro uplatnění odpočtu DPH u vozidel zařazených do dlouhodobého majetku plátce ve výši 420 000 Kč tedy zůstává nadále téměř v dosavadní podobě. Jedinou změnou v tomto ohledu je zrušení limitu při nákupu tzv. sportovních vozidel, což jsou speciální vozidla zapsaná v registru historických a sportovních

vozidel, jimž byl vydán zvláštní průkaz sportovního vozidla. Česká republika může limitaci odpočtu DPH na vozidla v dlouhodobém majetku dle udělené výjimky ze strany EU zachovat nejdéle do konce roku 2026, a tudíž lze očekávat další legislativní vývoj v této oblasti.

Změna místa plnění při poskytnutí „virtuální“ služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy

Novela se výrazným způsobem dotýká pravidla pro určení místa plnění v případě virtuálního přístupu ke službám v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy (např. webinář). V případě virtuální účasti na akci či v případě virtuálně pořádané akce se místo plnění již nebude řídit skutečným místem konání akce, ale v případě osob povinných

k dani se bude nově i nákup vstupenek řídit základním pravidlem (tj. místem plnění bude sídlo příjemce služby) a v případě osob nepovinných k dani bude místem plnění všech služeb vztahujících se k akci místo pobytu či sídlo této osoby nepovinné k dani.

Snížení odpočtu DPH u dluhů po splatnosti

Novela vnáší do zákona o DPH zcela nový důvod pro povinnou opravu uplatněného odpočtu DPH na straně příjemce plnění. Pokud odběratel přijme zdanitelné plnění, ale úplatu za toto plnění neuhradí do konce šestého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, v němž uplynula lhůta její splatnosti, pak v takovém případě bude odběratel povinen snížit uplatněný odpočet DPH z neuhrazené úplaty za přijaté plnění. Po úhradě dluhu bude odběratel samozřejmě oprávněn si odpočet DPH zvýšit. Dle přechodných ustanovení se tato povinnost nicméně netýká již přijatých plnění, ale aplikuje se až na nároky na odpočet vzniklé po účinnosti novely. V rámci odborné diskuse mezi daňovými poradci je probíráno, zda se pravidlo pro snížení odpočtu DPH použije i pro plnění v režimu přenesené daňové povinnosti, přičemž názory na danou otázku se v tuto chvíli různí.

Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet DPH

Novela zkracuje lhůtu, ve které si může plátcе uplatnit nárok na odpočet DPH. Dosavadní 3letá lhůta se nahrazuje tak, že nově bude možné nárok na odpočet DPH uplatnit nejpozději do konce druhého kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Celková délka lhůty se tedy bude lišit pro nárok na odpočet DPH vzniklý v lednu oproti nároku na odpočet DPH vzniklému v prosinci totožného kalendářního roku, neboť pro oba tyto odpočty DPH bude lhůta končit ve stejném okamžiku. Tato změna se ale nijak nedotkne plnění v režimu přenesené daňové povinnosti, kdy tato jsou stejně jako doposud lhůtou nedotčena.

Lhůta pro opravu základu daně

Novelou dochází k prodloužení lhůty pro opravu základu daně. Dosavadní 3letá

lhůta se nahrazuje tak, že úpravu základu daně bude nově možné provést do konce sedmého kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém došlo k původnímu zdanitelnému plnění. Důvodem pro toto prodloužení je například uplatňování práv z vadného plnění u nemovitých věcí, u kterých jsou reklamační lhůty často delší než 3 roky, přičemž se dosavadní lhůta zdála jako nepřiměřeně krátká.

Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky

Novela přináší z pohledu věřitele zmírnění podmínek, za kterých je možné opravit základ daně u tzv. nedobytných pohledávek. Může se jednat například o situaci, kdy je pohledávka věřitele vymáhána v exekučním řízení vůči dlužníkovi a tato pohledávka doposud nebyla zcela vymožena – v takovém případě bude nově možné provést opravu základu daně již po 1 roce od vydání prvního exekučního příkazu v exekučním řízení. Novela rovněž přináší možnost opravit základ daně u tzv. bagatelních pohledávek. Věřitel tak nově bude moci opravit základ daně u pohledávky ve výši do 10 000 Kč vč. DPH, která je alespoň 6 měsíců po splatnosti, a pokud se dvakrát prokazatelně pokusil písemně vyzvat dlužníka k úhradě pohledávky (vůči jednomu dlužníkovi bude nicméně možné opravit základ daně z bagatelních pohledávek pouze do výše 20 000 Kč vč. DPH za kalendářní rok). Novela se rovněž dotýká definice dlužníka, kdy za dlužníka bude možné pro účely opravy základu daně považovat kohokoliv (tj. nejen plátce daně).

Změny týkající se nemovitých věcí

Novela rovněž zasahuje do uplatňování DPH při nakládání s nemovitými věcmi, kdy pravděpodobně nejvýznamnější změnou v tomto ohledu je změna v osvobození dodání nemovité věci. Nově bude podléhat dani pouze první dodání nemovité věci po jejím dokončení nebo po její podstatné změně, kdy pro uplatnění daně musí dojít k dodání nemovité věci do 23 měsíců následujících po kalendářním měsíci jejího dokončení nebo uskutečnění její podstatné změny. Novela rovněž do zákona o DPH vkládá zákonnou definici podstatné změny nemovité věci, za kterou bude považována změna dokončené nemovité věci s cílem změny jejího

využití nebo podmínek jejího obývání, pokud náklady vynaložené na změnu nemovité věci přesáhnou 30 % základu daně bezprostředně následujícího dodání nemovité věci. Účinnost těchto změn je nicméně navrhována až od 1. července 2025.

Zpřísnění podmínek ručení za neodvedenou DPH

Novela z pohledu odběratelů podstatným způsobem zpřísnuje reálnou možnost jejich ručení za neuhrazenou DPH dodavatele. Doposud byl správce daně povinen vůči příjemci plnění prokázat, že daný příjemce v konkrétním případě věděl nebo vědět měl a mohl, že DPH z přijatého plnění nebude dodavatelem úmyslně uhrazena (důkazní břemeno k vědomosti příjemce plnění tedy nesl správce daně). Novela však pro taxativně definované situace nově zakotvuje tzv. domněnku vědomosti – to znamená, že správci daně v těchto taxativních situacích postačí prokázat, že nastala některá z definovaných situací, přičemž následně už bude na příjemci plnění, aby se z uplatněného ručení za neuhrazenou DPH dodavatele vyvinil. Nově tedy ponese důkazní břemeno zejména příjemce plnění, který bude v případě definovaných situací muset prokázat, že nevěděl a ani nemohl vědět, že jeho dodavatel úmyslně neuhradí DPH (tj. že jednal v dobré víře). Mezi definované situace patří například platba na nezveřejněný účet dodavatele, platba tzv. virtuálním aktivem, pokud je úplata za plnění zjevně odchylná od ceny obvyklé, přijaté plnění od spojené osoby aj.

Ing. Vladimír Hejduk, daňový poradce, partner
Ing. Luděk Vacík, Head of Tax, Counsel
Mgr. Ing. Tomáš Cink, advokátní koncipient,
Junior Lawyer
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

ROWAN®
LEGAL

Preciznost, rychlost
a spolehlivost ve všem,
co děláme

NAŠE
SLUŽBY

- OCEŇOVÁNÍ PODNIKU JAKO CELKU
- ZNALECKÉ POSUDKY PRO KONKURZY A REORGANIZACE
- OCEŇOVÁNÍ NEMOVITOSTÍ
- ZNALECKÉ POSUDKY PRO SOUDNÍ SPORY A ARBITRÁŽE
- EXPERTNÍ ANALÝZY A TRANSAKČNÍ PORADENSTVÍ
- ZNALECKÉ POSUDKY PRO TRANSFEROVÉ CENY

EqSA

Vstupujeme do českého vakua veřejných nabídek cenných papírů?

Začátkem října 2024 byl schválen evropský legislativní balíček zaměřený na zjednodušení pravidel a zvýšení atraktivity kapitálových trhů nazvaný souhrnně jako EU Listing Act,¹ který mění již existující regulaci obsaženou zejména v nařízení o prospektu, nařízení o zneužívání trhu.² Kromě změn popsanych v tomto článku se díky EU Listing Act můžeme těšit na zjednodušení některých notifikačních povinností ohledně vnitřních informací podle MAR, zavedení nových typů prospektů s jednoduššími požadavky na zveřejňování informací nebo zjednodušení požadavků na kotaci a snížení administrativní zátěže pro SMEs (malé a střední podniky) při vstupu na trh. V národním kontextu ale největší změnu vnímáme v nenápadném odstranění jednoho odstavce z nařízení o prospektu,³ která stihla způsobit nepřehlednou situaci v oblasti emisí cenných papírů.

Evropská úprava

Nařízení o prospektu bylo původně přijato s cílem harmonizovat požadavky na prospekt v rámci Evropské unie. Nařízení stanoví pravidla pro sestavování, schvalování a zveřejňování prospektů pro cenné papíry, a jeho účelem je zajistit ochranu investorů a efektivní fungování kapitálových trhů Unie. Co se týče výjimek, nařízení se přitom nepoužije na veřejné nabídky cenných papírů s celkovou hodnotou protiplnění v Unii nižší než 1 mil. eur za období 12 měsíců, přičemž členské státy mohou stanovit požadavky na zpřístupnění informací u těchto nabídek, pokud nejsou nepřiměřeně zatěžující.⁴

Nařízení EU Listing Act bylo přijato s cílem podpořit přístup na veřejné kapitálové trhy v EU, snížit regulační zátěž a harmonizovat právní rámec v oblasti kótování a nabízení cenných papírů. Jeho účelem je zjednodušit postupy spojené s nabízením cenných papírů a zvýšit konkurenceschopnost unijních kapitálových trhů. Na základě EU Listing Act⁵ dojde k odstranění výše citovaného čl. 1 odst. 3 nařízení o prospektu ke dni 4. prosince 2024, a důsledkem tak bude, že spodní hranice 1 mil. eur pro povinnost vyhotovit prospekt přestane platit.

Od 5. června 2026 zavádí EU Listing Act nový jednotný evropský rámec, podle něhož budou veřejné nabídky cenných papírů s celkovou hodnotou protiplnění nižší než 12 mil. eur (počítáno za obdo-

bí 12 měsíců) osvobozeny od povinnosti vyhotovit prospekt. Členské státy budou mít možnost zavést alternativní prahovou hodnotu 5 mil. eur pro svůj vnitrostátní právní rámec. Tato nová úprava harmonizuje pravidla a poskytuje větší právní jistotu emitentům i investorům. Aktuálně přitom platí nižší rozmezí v podobě prahové hodnoty 1 až 8 mil. eur, kterou mají členské státy možnost stanovit ve svých vnitrostátních právních předpisech.⁶

V období mezi 4. prosincem 2024 a 5. červnem 2026 se nabídky cenných papírů

budou řídit přechodnou úpravou stanovenou v EU Listing Act, která má zajišťovat kontinuitu regulačního rámce před zavedením nových pravidel, a případně související vnitrostátní úpravou na úrovni členských států. Prospekty cenných papírů schválené do 4. června 2026 se až do konce své platnosti budou řídit zněním nařízení o prospektu platným v den svého schválení.

Česká praxe

Česká republika spolu s několika dalšími členskými státy dlouhodobě apli-

VALOUCH SERVUS

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Privátní klienti
a rodinné firmy

Obchodní
a korporátní
právo

Právo
duševního
vlastnictví
a informačních
technologií

Podpora
start-upů

Nemovitosti,
správní právo
a životní
prostředí

Rodinné
a pracovní
právo

www.vaselegal.cz

kuje nejnížší možnou prahovou hranici ve výši 1 mil. eur.⁷ Tato hranice byla do roku 2020 výslovně upravena v zákoně č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu,⁸ ale od té doby již v tuzemské legislativě obdobnou úpravu nenajdeme a používá se zmíněné ustanovení nařízení o prospektu. Obecný záměr evropského zákonodárce v podobě zvýšení prahové hodnoty pro emise cenných papírů je poměrně jasný a logický. Tajemstvím obestřen zůstává úmysl českých legislativců. Zrušení výjimky v důsledku přijetí EU Listing Act znamená začátek přechodného období, kdy by měla platit národní úprava plošných výjimek, která nicméně v ČR neexistuje. Účinnost EU Listing Act přinesla nejisté období, kdy mohla nastat paradoxní situace, v níž by musely být i tzv. podlimitní emise cenných papírů v objemu do 1 mil. eur doprovázeny schváleným prospektem ze strany České národní banky. V takovém případě by bylo dluhopisové financování v malých objemech spojeno s neúměrnou finanční a administrativní zátěží a na nějakou dobu by se stalo takřka nepoužitelným. Musíme zde nicméně kvitovat reakci ČNB, která promptně reagovala vydáním stanoviska,⁹ v němž teleologickým výkladem¹⁰ dospěla k zachování aktuální praxe nadále uplatňovat osvobození od povinnosti sestavit a uveřejnit prospekt pro veřejné nabídky pod 1 mil. eur nejpozději do 5. června 2026 při odmítnutí výkladu doslovného, který by vedl k závěrům ad absurdum.

Český režim podlimitních nabídek dluhopisů

Nařízení o prospektu umožňuje členským státům nastavit parametry pro veřejné nabídky pod určitými hodnotovými limity v podobě stanovení požadavků na zpřístupňování informací na vnitrostátní úrovni, pokud takové požadavky nepředstavují ve vztahu k těmto osvobozeným nabídkám cenných papírů nepřiměřenou či zbytečnou zátěž.¹¹ Znění regulace¹² účinné od 1. 1. 2024 implementovalo tzv. Scorecard korporátních dluhopisů,¹³ jehož cílem je poskytnout drobným investorům, kteří nemají s podobnou formou investování zkušenosti, nebo postrádají pokročilejší finanční gramotnost, jednoduchý a rychlý nástroj pro počáteční posouzení dluhopisů. Z tohoto nelegislativního nástroje, který vytvořilo Ministerstvo financí, následně zákono-

dárce formuloval zákonná ustanovení, která musejí být součástí emisních podmínek, aby si investor mohl udělat přehled o celkové situaci a bonitě emitenta, o historii jeho emisí, o důvodu emise apod. Rozšíření emisních podmínek má za cíl zvýšit ochranu investorů do dluhopisů, když není vyhotovován prospekt a jedná se o veřejně nabízenou tzv. podlimitní emise do 1 mil. eur.¹⁴ Emitenti nově musí v rámci emisních podmínek uvádět některé informace,¹⁵ které jsou obdobně v rozsáhlejší podobě i součástí prospektů cenných papírů. Jedná se zejména o účetní údaje za poslední dvě účetní období (není zde nicméně nutnost auditní zprávy), protože i přes zákonnou povinnost¹⁶ se v praxi stává, že ne všichni emitenti své účetní závěrky uveřejňují anebo je neuveřejňují v řádném termínu, popis struktury skupiny (a případné zveřejnění konsolidovaných účetních údajů) nebo o informace o osobách ve vrcholném vedení emitenta a o skutečných majitelích.¹⁷ Zajímavé je pak zařazení údaje o plánovaném Debt-to-Equity Ratio (plánovaný poměr cizích zdrojů k vlastnímu kapitálu) alespoň do 12 měsíců před datem splatnosti dluhopisů,¹⁸ které představuje formu obligatorního kvazi-kovenantnu

emisí. Emisní podmínky také musí být nejpozději k datu emise uveřejněny na internetových stránkách emitenta.¹⁹

Závěr

Budeme dále samozřejmě sledovat situaci na straně legislativců, jak k této legislativní změně přistoupí, a zda dojde k úpravě limitu v národní legislativě. Od léta roku 2026 nás každopádně čeká velká změna v podobě výrazného zvýšení prahové hodnoty pro osvobození veřejných nabídek cenných papírů. Je jisté, že i pokud ČR zvolí nejnížší hodnotu, emise nově v objemu až do 5 mil. eur budou podléhat mírnějšímu režimu a nebude u nich nutné vyhotovit prospekt. ☺

Mgr. Ondřej Kučera, spolupracující advokát
Mgr. Veronika Cívínová, partnerka
KLB Legal, s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky:

- 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2809 ze dne 23. října 2024, kterým se mění nařízení (EU) 2017/1129, (EU) č. 596/2014 a (EU) č. 600/2014 za účelem zvýšení atraktivity veřejných kapitálových trhů v Unii pro společnosti a usnadnění přístupu malých a středních podniků ke kapitálu („EU Listing Act“).
- 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu („MAR“).
- 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu („nařízení o prospektu“).
- 4 Čl. 1 odst. 3 nařízení o prospektu.
- 5 Čl. 1 odst. 1 písm. a) EU Listing Act, přičemž na tuto změnu se neuplatní výjimky ze vstupu v platnost a použitelnost podle čl. 4.
- 6 Bod 13 preambule a čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení o prospektu.
- 7 https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma31-62-1193_prospectus_thresholds.pdf.

- 8 Ustanovení § 34 odst. 4 písm. g) ve znění platném do 30. dubna 2020.
- 9 Stanovisko ČNB „K výjimce de minimis z povinnosti uveřejnit prospekt“ ze dne 4. prosince 2024 dostupné z: <https://www.cnb.cz/cs/dohled-financni-trh/legislativni-zakladna/stanoviska-k-regulaci-financniho-trhu/RS2024-46/>.
- 10 Např. bod 12 preambule nařízení o prospektu.
- 11 Bod 13 preambule nařízení o prospektu.
- 12 Zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech („ZDluh“).
- 13 Dostupný online z https://www.mfcr.cz/assets/attachments/Konzultace_2020-01-20_CZ-Corporate-Bond-Scorecard-2-0.pdf.
- 14 Důvodová zpráva k zákonu č. 462/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s rozvojem finančního trhu a s podporou zajištění na stáří.
- 15 § 9a odst. 2 ZDluh.
- 16 § 21a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.
- 17 Podle zákona č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů.
- 18 § 9a odst. 2 písm. g) ZDluh.
- 19 § 9a odst. 3 ZDluh.

Korporátní rizika nesrovnalosti v zápisu skutečného majitele

Nesprávný či chybějící zápis v evidenci skutečných majitelů obnáší vedle rizika veřejnoprávních sankcí také riziko sankcí soukromoprávních. Jedná se o nevymahatelnost tzv. zastíracích smluv, zákaz výplaty podílu na zisku a zákaz výkonu hlasovacích práv. První následek stojí mírně stranou, jelikož cílí na zamezení využívání „nastrčených“ osob jako tzv. fiktivních skutečných majitelů. Další dva následky však mají významný korporátní přesah. V tomto článku se zaměříme na to, jakým způsobem se tyto dvě sankce v obchodní korporaci projevují a jaké z toho plynou následky.

Evidence skutečných majitelů

Dne 1. 6. 2021 vstoupil v účinnost zákon č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů¹ (dále jen: „zákon o evidenci skutečných majitelů“). Obecně je účelem evidování skutečných majitelů právnických osob (a svěřenských fondů) zajistit transparentnost právního uspořádání právnických osob, která má sloužit zejména ke snížení rizika trestné činnosti. Lze tedy říci, že každý subjekt, který povinnosti evidence dle zákona o evidenci skutečných majitelů podléhá, by měl v evidenci skutečných majitelů uvádět fyzickou osobu či fyzické osoby, které jsou koncovými příjemci podílu na jeho zisku či jsou osoby s koncovým vlivem, a to jak přímo, tak nepřímo skrze další subjekty. Evidence skutečných majitelů by tak měla prolamovat neprůhledné uspo-

řádání právnických osob a zobrazovat jejich skutečnou personální a organizační strukturu. To nicméně platí pouze za předpokladu, že údaje v evidenci skutečných majitelů jsou aktuální a odpovídají skutečnému stavu.

Ústředním bodem zákona o evidenci skutečných majitelů je tak zápis všech fyzických osob, které mají ze zákona povinnost být zapsány jako skuteční majitelé do evidence skutečných majitelů, která je vedena příslušnými soudy. Stěžejní zde je, aby každý subjekt podléhající povinnosti evidence nějaký údaj o skutečném majiteli zapsán měl. Pokud se však jedná pouze o drobnou nesrovnalost či nepřesnost v údajích uvedených v evidenci skutečných majitelů (a nějaký údaj o skutečném majiteli zápis již obsahuje), tak se za podmínek § 44 odst. 1 zákona

o evidenci skutečných majitelů (a je-li to vhodné k ochraně práv třetích osob) ponechává na úvaze soudu, zda řízení zahájí. Avšak pro vyloučení pochybnosti je nezbytné dodat, že ať už zápis v evidenci chybí zcela nebo je pouze mírně nesprávný, tak v souladu s § 2 písm. (l) zákona o evidenci skutečných majitelů se vždy jedná o tzv. nesrovnalost. Na tento pojem se zaměříme dále.

Nesrovnalost v zápisu

Pojmem nesrovnalost zákon o evidenci skutečných majitelů rozumí stav, kdy v evidenci jakýkoli údaj o skutečných majitelích subjektu chybí nebo je uveden údaj nesprávný, ať už od počátku či pokud se v průběhu stal neaktuální. Moment faktického vzniku nesrovnalosti je právě tím rozhodným momentem, od

kterého se odvíjí působení jednotlivých soukromoprávních sankcí. Domníváme se nicméně, že v praxi je obtížné zajistit, že tyto sankce budou skutečně působit už k momentu vzniku nesrovnalosti. Motivace subjektů k dodržování těchto sankcí bez toho, aniž by bylo o nesrovnalosti deklaratorně rozhodnuto soudem na základě řízení o nesrovnalosti dle § 42 a násl. zákona o evidenci skutečných majitelů, může být minimální. Účelem soudního řízení je především náprava nesprávnosti v evidenci, nikoli trestání příslušného subjektu, byť účtchou může být alespoň zpětné osvědčení nesrovnalosti v některém minulém období. Celý proces lze tedy popsat následovně:

Pokud se orgán moci veřejné důvodně domnívá, že zjistil nesrovnalost, oznámí své podezření soudu příslušnému k zápisu do evidence skutečných majitelů daného subjektu.

Soud nejprve vyzve evidující subjekt k odstranění nesrovnalosti či k jejímu vyvrácení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Odvolání proti takové výzvě není přípustné. Je-li evidujícím subjektem nesrovnalost odstraněna či vyvrácena, soud již pak řízení o nesrovnalosti nezahájí.

Pokud není nesrovnatelnost odstraněna, soud vydá usnesení o zahájení řízení o nesrovnalosti. Toto usnesení se doručuje evidujícímu subjektu a popřípadě i subjektům, které mu neposkytly dostatečnou součinnost. Ani zde není odvolání přípustné.

Současně se zahájením řízení se do evidence zapisuje poznámka o nesrovnalosti. Ta má zatím pouze informační a výstražný charakter.

Po provedení důkazů (zpravidla bez nařízení jednání, není-li to nezbytné) soud vydává rozhodnutí, kterým buď nesrovnalost vyvrací, nebo ji naopak potvrď. Je-li vyvrácena, tak soud zapíše v rámci poznámky způsob, jakým bylo rozhodnuto a poznámku z evidence vymaže. Pokud ji však potvrdí, tak může na tomto základě dojít k uložení veřejnoprávní sankce správním orgánem. Jak již bylo uvedeno výše, tak rozhodnutí soudu je deklaratorní, a tedy pouze osvědčuje, které údaje neodpovídají nebo neodpovídaly skutečnému stavu.

Je-li tedy nesrovnalost potvrzena, tak soud po nabytí právní moci rozhodnutí zapíše do poznámky o nesrovnalosti:

- i. jak bylo rozhodnuto;
- ii. den, od kterého existovala v evidenci u evidujícího subjektu nesrovnalost; a zároveň
- iii. vymaže nesprávné údaje, popřípadě rovnou zapíše údaje odpovídající skutečnému stavu.

Zákaz výplaty podílu na prospěchu a zákaz výkonu hlasovacích práv

Pokud není skutečný majitel obchodní korporace zapsán v evidenci skutečných majitelů evidujícího subjektu, tak platí:

- a. zákaz vyplacení podílu na prospěchu (pro účely tohoto článku záměrně používáme výraz „prospěch“, jež v sobě zahrnuje nejen podíl na zisku a jiných vlastních zdrojích, ale i další plnění poskytovaná společníkům/akcionářům obchodní korporace, jelikož zákaz zákaz pojímá širěji); a
- b. zákaz výkonu hlasovacích práv.

Tyto zákazy jsou pojaty velice široce v ustanovení § 53 a 54 zákona o evidenci skutečných majitelů.

Zákaz výplaty podílu na prospěchu

Zákaz výplaty podílu na prospěchu se vztahuje na fyzickou osobu, která nebyla zapsána jako skutečný majitel v evidenci (ač být měla). Rovněž postihuje i právnické osoby či uspořádání, jejichž je rovněž skutečným majitelem (vyjma situace, kdy je skutečný majitel na základě svého postavení ve vrcholném vedení podle § 5 odst. 1 a 3 zákona o evidenci skutečných majitelů). Dopadá také i na subjekty, které nemají v evidenci zapsaného žádného skutečného majitele.

Dalším důležitým aspektem (nebo spíše logickým důsledkem) tohoto zákazu je, že v jeho důsledku dochází i k zániku práva na podíl na zisku, který nebyl vyplacen do konce účetního období, ve kterém bylo rozhodnuto o jeho výplatě.

Zákaz výkonu hlasovacího práva

V případě zákazu výkonu hlasovacího práva skutečný majitel nesmí při rozhodování nejvyššího orgánu této obchodní korporace vykonávat hlasovací práva nebo rozhodovat jako její jediný spo-

lečník on, ani právnické osoby či uspořádání, jejichž je rovněž skutečným majitelem, nebo ten, kdo jedná na účet uspořádání, jejichž je rovněž skutečným majitelem (opět vyjma situace, kdy je skutečným majitelem na základě svého postavení ve vrcholném vedení podle § 5 odst. 1 a 3 zákona o evidenci skutečných majitelů). Platí, že rozhodl-li jako jediný společník v rozporu s uvedenými zákazy, lze se neplatnosti tohoto rozhodnutí dovolávat pouze podle pravidel o neplatnosti rozhodnutí jediného společníka rozhodujícího v působnosti nejvyššího orgánu podle zákona o obchodních korporacích. V ostatních případech se k jeho hlasu nepřihlíží.

Vybrané korporátní následky nesrovnalosti v zápisu skutečného majitele

Sankce, kterými se zabýváme, jsou sice v užším slova smyslu pouze zákaz výplaty podílu na prospěchu a zákaz výkonu hlasovacích práv, avšak následků jejich působení je v širším slova smyslu více. Na vybrané hlavní a nejčastější dopady těchto sankcí se proto dále zaměříme.

Vrácení vyplaceného podílu na zisku či jiných plnění ve prospěch dané osoby

Pakliže byl dané osobě vyplacen podíl na zisku či jiné plnění neoprávněně (respektive prospěch, jak jsme si tento pojem vymezili výše, přičemž pojem prospěch je velmi široký a zahrnuje mj. i vrácení peněžitého příplatku), tak v případě obchodní korporace nastane jedna ze dvou situací:

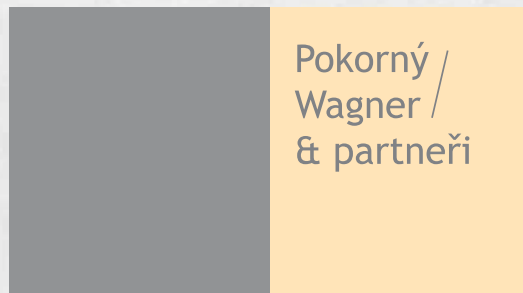
- a) bezdůvodné obohacení na straně příjemce, které bude povinen vrátit v souladu s pravidly dle § 2991 a násl. občanského zákoníku; nebo
- b) povinnost příjemce vrátit vyplacený podíl na zisku podle pravidel § 348 odst. 4 zákona o obchodních korporacích.

Rozhodující zde je, zda situace nastala v akciové společnosti nebo v jiné obchodní korporaci (popřípadě uspořádání):

Akciová společnost

Nárokem na vrácení nezákonně vyplaceného podílu na zisku dle § 348 odst. 4 zákona o obchodních korporacích totiž disponuje pouze akciová společnost.

advokátní kancelář

síla argumentů

Vždy najdeme řešení.

V podmínkách akciové společnosti platí, že příjemce v dobré víře není povinen prospěch společnosti vrátit. Jen stěžejí lze ovšem v případě nezákonnosti výplaty pro porušení zákazu výplaty prospěchu uvažovat o dobré víře jeho příjemce, který si zpravidla vždy nejméně mohl být vědom nesrovnalosti v zápisu skutečného majitele.

Ostatní obchodní korporace

V podmínkách ostatních obchodních korporací se uplatní standardní pravidla pro vydání bezdůvodného obohacení dle občanského zákoníku. Což dále znamená, že ochrana pro dobrověrné příjemce výplaty mimo akciovou společnost neplatí (ochrana dobrověrných akcionářů vyplývá z ryze kapitálové povahy akciových společností). Rozsah bezdůvodného obohacení, které bude jeho příjemce povinen vrátit, může ovšem modifikovat jeho poctivost ve smyslu ustanovení § 3000 občanského zákoníku.

V případě nároku na vrácení nezákonně vyplaceného podílu na zisku dle § 348 odst. 4 zákona o obchodních korporacích se jedná o relativně nedávnou změnu. Zákon o obchodních korporacích před tzv. velkou novelou z roku 2021 pracoval s obecnou výjimkou z bezdůvodného obohacení obecně pro všechny kapitálové společnosti v tehdejší ustanovení § 35. V současné době to však platí již jen u akciových společností a u ostatních obchodních korporací se uplatní běžná pravidla pro vydání bezdůvodného obohacení.

Závěr, který z uvedeného plyne, je ten, že na straně společnosti tak může vzniknout nárok na vrácení vyplaceného prospěchu a na straně jeho příjemce naopak může vzniknout povinnost jej společnosti vrátit, jak si ukážeme dále.

Porušení povinnosti péče řádného hospodáře při výplatě zisku či jiných plnění ve prospěch dané osoby a povinnost neoprávněně vyplacený zisk žádat zpět

Protipólem ke vzniku povinnosti neoprávněně vyplacený prospěch vrátit na straně jeho příjemce je naopak povinnost obchodní korporace, a tedy jejího statutárního orgánu, při vzniku nároku na vrácení vyplaceného prospěchu (ať už dle

§ 2991 a násl. občanského zákoníku nebo dle § 348 odst. 4 zákona o obchodních korporacích v případě akciové společnosti) jej vůči jeho příjemci uplatnit. To v souladu se zásadou péče řádného hospodáře dle § 159 občanského zákoníku. Členové statutárního orgánu se přitom už samotnou předchozí neoprávněnou výplatou prospěchu vystavili riziku porušení péče řádného hospodáře. Je-li totiž zákaz výplaty prospěchu aktivován, tak člen statutárního orgánu nejedná v souladu s péčí řádného hospodáře, vyplatí-li jej příjemci. V takovém případě totiž porušil pravidla pro výplatu podílu na zisku (respektive prospěchu) sensu largo a výplata byla nezákonná.

Daný člen statutárního orgánu se nicméně může liberovat, prokáže-li, že v případě výplaty prospěchu dané osobě jednal v dobré víře a v souladu s tzv. business judgement rule.

Zdánlivost podkladového usnesení pro výplatu zisku

Zákaz výkonu hlasovacích práv pak zajistí, že vůbec samotné podkladové usnesení pro výplatu podílu na zisku, respektive o jeho rozdělení, může být přímo zdánlivé v souladu se zásadou zachování vlastního kapitálu (zákaz výplaty ve smyslu Zákona o evidenci skutečných majitelů míří nejenom na výplatu, ale i na rozdělení podílu na zisku).

K tomuto závěru se kloníme, jelikož právní doktrína stipuluje závěr o zdánlivosti usnesení valné hromady pro případ rozporu s pravidly pro výplatu podílu na zisku ve smyslu § 34 a 35 zákona o obchodních korporacích. Je totiž v souladu se zásadou zachování vlastního kapitálu (a ochrany věřitelů), aby vlastní kapitál zůstal ochráněn před jeho nezákonným úbytkem. Jinými slovy v případě jeho nezákonného úbytku je podkladové usnesení valné hromady o rozdělení podílu na zisku natolik nezákonné, že nikdy ani nemělo být přijato. Pokud by tedy bez hlasů dané osoby usnesení nemohlo být přijato, tak se na něj hledí, jako kdyby přijato nikdy nebylo. Následek je nicméně ve výsledku stejný jako v případě nezákonné výplaty podílu na zisku, jak je uvedeno výše.

Pro vyloučení pochybností ovšem uvádíme, že v případě porušení zákazu výkonu

hlasovacích práv u hlasování o ostatních otázkách jeho porušení vede k neplatnosti usnesení, a nikoliv k jeho zdánlivosti. Zároveň platí, že v případě, kdy rozhoduje jediný společník či akcionář v působnosti valné hromady v rozporu se zákazem, tak zákon výslovně dovozuje vždy pouze neplatnost daného usnesení.

Závěr

Rizika vyplývající z nesprávných a zejména z chybějících zápisů v evidenci skutečných majitelů určitě doporučujeme nepodceňovat. Některé korporátní důsledky mohou být pro obchodní korporaci velice závažné, jak jsme se pokusili ilustrovat v tomto článku. Nad rámec rizik uvedených výše má navíc nesrovnalost v evidenci skutečného majitele významné následky i v rámci AML legislativy. Byť samozřejmě vnímáme administrativní zátěž, jakož i další zjevné negativní souvislosti spojené s povinnou evidencí skutečných majitelů, tak potenciální nepříznivé následky je dle našeho názoru jednoznačně převyšují.

Mgr. Zuzana Zuntová, LL.M., advokátka
Mgr. Adam Sznepka, advokátní koncipient
Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.

Poznámky:

¹ <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2021-37>.

Slepá spravedln()st

O VINĚ A TRESTU.
A TAKÉ O TRESTU BEZ VINY.

Stavba občanského vybavení jako požadavek na prokázání technické kvalifikace?

Kdo se pohybuje v oblasti veřejných zakázek, zajisté postřehl, že zadavatelé v případě veřejných zakázek na stavební práce nemohli k prokázání technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů („ZZVZ“), požadovat, aby předmětná referenční zakázka souvisela se stavbou občanského vybavení.¹ Tento narativ prosazoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže („ÚOHS“). Nedávné rozhodnutí předsedy ÚOHS tento náhled částečně relativizuje. V článku se dozvíte jak.

Stavba občanské vybavenosti

Kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 1 ZZVZ stanoví zadavatel za účelem prokázání odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě. Mezi požadavkem na technickou kvalifikaci a předmětem veřejné zakázky musí existovat vazba. Zadavatelé běžně v rámci technické kvalifikace navázali referenční zakázku na stavbu občanského vybavení.

Stavbami občanského vybavení se podle „starého“ stavebního zákona² rozuměly stavby, zařízení a pozemky sloužící například pro vzdělávání a výchovu, sociální služby a péči o rodiny, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva. Bližší specifikace byla uvedena v prováděcí vyhlášce.³ Dle „nového“ stavebního zákona⁴ se touto stavbou rozumí stavby, zařízení a pozemky sloužící k zajištění základních potřeb obyvatel, zejména pro vzdělávání, výchovu a sport, sociální a zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu a ochranu obyvatelstva.⁵ Nový stavební zákon zdůrazňuje účel dané stavby.

Pokud zadavatel požadoval, aby se referenční stavební práce týkaly či souvisely se stavbou občanského vybavení, měl by si být vědom velice tenké a na první pohled nepřilíh zřejmé hranice, která s tímto požadavkem souvisí.

Zadavatel je povinen dodržovat zásadu přiměřenosti dle § 6 odst. 1 ZZVZ. Fakt, že předmětem veřejné zakázky je stavba občanského vybavení, sám o sobě nemusí stačit k tomu, aby požadavek na referenci souvisel se stavbou občanského vybavení. Jde o to, že charakteristiky

jednotlivých staveb se mohou v mnoha ohledech lišit, byť se v mnohém mohou taktéž překrývat.⁶ Takový požadavek tak nemusí být přiměřený.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže k uvedenému uvádí že „k ověření způsobilosti není rozhodující určení stavby, ale její materiálově konstrukční podoba. Jinými slovy požadavek na doložení odborné způsobilosti pouze na referenčních stavbách občanského vybavení, a nikoliv na jiných stavbách (např. občanských, obytných, průmyslových či zemědělských) – pozemních stavbách, které mají shodnou materiálově konstrukční podobu jako objekt sokolovny v Hulíně. lze dle Úřadu označit za nepřiměřeně zpřísnující pravidla pro prokázání šetřeného návrhatelem namítaného požadavku. Úřad k tomu dodává, že si je vědom, že předmětem veřejné zakázky je rekonstrukce budovy občanského vybavení, a tento fakt nijak nerozporuje, avšak nemůže opomenout tu skutečnost, že podstatným rozlišovacím prvkem pro provádění

rekonstrukce, tedy i pro ověření odborné kvalifikace, je materiálově konstrukční podoba rekonstruované stavby nikoliv její určení.“⁷

Již nebylo možné referenční zakázku zredukovat na stavbu občanského vybavení, bylo potřeba posoudit její konkrétní technické, konstrukční či materiálové charakteristiky.

Předseda ÚOHS tento závěr potvrdil v případě „Rekonstrukce administrativní části areálu Emauzy“, kdy uvedl, že „pokud zadavatel shledá, že stavba obsahuje konstrukční, materiálové, technologické či jiné specifikum mající vliv na samotné stavební práce, může je v souladu se zásadou přiměřenosti jako referenci požadovat. Pokud je neshledá, není nutné kvalifikaci v tomto směru chtít jen proto, aby nějaká kvalifikace požadována byla, případně může zadavatel požadovat obecnou referenci týkající se realizovaných stavebních prací v určitém objemu. Výše již také bylo zadavateli sděleno, že

nemá být generalizován závěr o tom, že účel stavby nemůže být jako kritérium pro prokázání kvalifikace použit. Musí k tomu však být relevantní důvod.“ (dále též jako „případ Emauzy“).⁸

Bylo tak potřeba najít rovnováhu mezi tím, jaká stavba má být realizována a tím, jaké referenční stavební práce jsou požadovány. Stavby občanského vybavení tak mohly představovat nepřiměřeně striktní vymezení omezující potenciální dodavatele. Předseda uvedl, že pokud stavba obsahuje konstrukční, materiálové, technologické či jiné specifikum mající vliv na samotné stavební práce, může je zadavatel jako referenci požadovat v souladu se zásadou přiměřenosti. Pokud tyto specifika neshledá, není nutné kvalifikaci v tomto směru požadovat jen proto, aby nějaká kvalifikace požadována byla. V tomto případě tak stavba občanského vybavení neobstála.

Výše uvedený závěr ÚOHS byl aplikovatelný na technickou kvalifikaci jako celek, neboť měl zásadní význam nejen ve vztahu ke stavebním pracím, ale k dodávkám a službám.

Nová doba?

Neuplynulo mnoho času a předseda ÚOHS v rámci veřejné zakázky „Výstavba Janáčkova kulturního centra v Brně“ zamítl rozklad („případ Janáčkovo centrum“)⁹ a potvrdil předchozí rozhodnutí ÚOHS.¹⁰ Předseda ÚOHS v odůvodnění částečně relativizoval argumentaci vyplývající z případu Emauzy.

Předseda k požadavku na referenční stavby občanského vybavení konstatoval, že „pokud je zadávací podmínku jednoduché splnit, není nutné zkoumat, zda existuje alternativa, která by hospodářskou soutěž omezovala méně či vůbec. [...] Předmět plnění je zjevně stavbou občanského vybavení dle vyhlášky č. 398/2009 Sb., konkrétně stavbou pro kulturní a duchovní osvětu, přičemž i reference má být z okruhu staveb občanského vybavení dle tohoto předpisu. Dalo by se v tomto směru uvažovat o zákonnosti požadavku na referenci pouze stavbou pro kulturu a duchovní osvětu, kde je vztah k předmětu plnění zcela zjevný. Takto relativně úzký požadavek na referenci ale zadavatelé v předmětném ustanovení zadávací dokumentace

nestanovili. Namísto toho požadovanou zkušenost rozšířili na všechny stavby občanské vybavenosti ve smyslu vyhlášky č. 398/2009 Sb., čímž bezpochyby velmi rozšířili okruh staveb, kterými je možné zkušenost získat a prokázat. Tím sice zobecnili vztah předmětu plnění a kritéria technické kvalifikace, ale takový postup lze spíše kvitovat, neboť rozšiřuje soutěž. [...] Je pro účely posouzení zákonnosti požadavku lhostejné, jak blízký je daný vztah ke konkrétním typům staveb, pokud nějaký vztah existuje. Je jasné, že u některých je bližší, u některých relativně vzdálený. Vztah, který je zde určen typem/účelem stavby, je ale nastaven tak obecně, že nemůže mít negativní vliv na hospodářskou soutěž.“ Předseda s odkazem na bod 28 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu¹¹ uzavírá, že „řešený požadavek je v současné podobě jednoduše splnitelný a hospodářskou soutěž omezuje nanejvýš zanedbatelně“.

Uvedená argumentace v případě Janáčkova centra se může jevit na první pohled překvapivá. Předseda ÚOHS shledává požadavek na stavby občanského vybavení za určitých okolností opět přípustným. Bude se jednat zejména o situaci, kdy je reference obecná a splnitelná poměrně širokým okruhem referenčních staveb. Netřeba připomínat, že v případě Emauzy se předseda ÚOHS vyjádřil, že stavby občanského vybavení představují nepřiměřeně úzké vymezení k prokázání technické kvalifikace, což má za důsledek vyloučení těch dodavatelů, kteří nedisponují žádnou zkušeností se stavbou občanského vybavení, ačkoliv mohou být plně způsobilí pro plnění veřejné zakázky.

Z argumentace předsedy ÚOHS v rámci případu Janáčkova centra se dozvíme, že předmět plnění je zjevně stavbou občanské vybavenosti, přičemž i reference má být z tohoto okruhu. Jelikož zároveň nedošlo ke zúžení pouze na stavby pro kulturní a duchovní osvětu, došlo v podstatě na rozšíření na všechny stavby občanské vybavenosti, čímž zadavatel „bepochyby velmi rozšířil okruh staveb, kterými je možné zkušenost získat a prokázat“. Předseda ÚOHS pokračuje, „že není nutné hledat společné prvky staveb, pokud zadavatelé stanovili tak obecný požadavek na typ stavby, že není možné důvodně předpokládat, že jím mohli relevantní dodavatele omezit.“

Z pohledu autora se tak nemusí nutně jednat o změnu výkladu. Připustí-li zadavatel tak velké množství staveb k prokázání technické kvalifikace majících alespoň obecný vztah k předmětu plnění, nelze jejich postup považovat za nezákonný, neboť nedošlo k omezení hospodářské soutěže.

Závěr

Lze jistě doporučit, aby zadavatelé postupovali ke každé veřejné zakázce individuálně a technickou kvalifikaci stanovili optikou toho, co se prostřednictvím dané referenční zakázky má ověřit. Pokud si zadavatelé nebudou jisti, nešlápnou vedle, pokud se zaměří na materiálově konstrukční řešení dané stavby.

Mgr. David Pham, advokát
act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky:

- ¹ Taktéž jako stavby občanské vybavenosti.
- ² Ust. § 2 odst. 1 písm. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), účinného do 31. 12. 2023.
- ³ Vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.
- ⁴ Ust. § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, účinného od 1. 1. 2024 ve smyslu ust. § 335 tohoto zákona.
- ⁵ Prováděcí vyhláška ve smyslu § 152 „nového“ stavebního zákona prozatím nebyla schválena.
- ⁶ Srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 27. 12. 2022, č. j. ÚOHS-46817/2022/500.
- ⁷ Srov. Rozhodnutí ÚOHS ze dne 28. 1. 2022, č. j. ÚOHS-03325/2022/510.
- ⁸ Srov. Rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 1. 3. 2023, č. j. ÚOHS-07653/2023/163.
- ⁹ Srov. Rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 22. 8. 2024, č. j. ÚOHS-31858/2024/163.
- ¹⁰ Srov. Rozhodnutí ÚOHS ze dne 19. 2. 2024, č. j. ÚOHS-07498/2024/500.
- ¹¹ Srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2024, č. j. 8 As 1/2023 – 72.

Akcionářské dohody: Klíč k úspěšnému řízení společnosti

Akcionářská dohoda je právní nástroj, který upravuje vztahy mezi akcionáři společnosti. Tato dohoda je zásadní pro organizaci, správu a řízení obchodních zájmů, zajišťuje stabilitu a předvídatelnost ve fungování společnosti. Může se týkat širokého spektra otázek, včetně podílových práv, hlasovacích práv, rozdělování zisku, práva na odkup akcií a mnoha dalších aspektů, které ovlivňují spolupráci mezi akcionáři.

Co je akcionářská dohoda?

Akcionářská dohoda je smlouva mezi akcionáři, která určuje pravidla jejich vzájemných vztahů a podmínky pro řízení společnosti. Tato dohoda může být uzavřena na základě obchodní potřeby, ať už jde o novou společnost, nebo již existující, která má více akcionářů.

Hlavními cíli akcionářské dohody jsou:

- Stanovit pravidla pro hlasování na valné hromadě
- Umožnit řešení konfliktů mezi akcionáři
- Upravovat pravidla pro přenos akcií
- Ochrana práv minoritních akcionářů
- Definice podmínek pro rozdělování zisku a dividend
- Zajištění stabilního vedení společnosti

Hlavní oblasti, které může akcionářská dohoda pokrývat

Práva a povinnosti akcionářů

Dohoda by měla jasně definovat, jaká práva a povinnosti mají jednotliví akcionáři v rámci společnosti, včetně práv hlasování, podílu na zisku a dividendách, a odpovědnosti za řízení společnosti.

Hlasování a rozhodování

Akcionářská dohoda často specifikuje, jakým způsobem se budou rozhodovat klíčová rozhodnutí ve společnosti. Mohou existovat pravidla pro většinové a menšinové hlasování, ale i speciální pravidla pro rozhodování o strategických otázkách.

Ochrana menšinových akcionářů

Pro menšinové akcionáře může být zajištěna ochrana před rozhodnutími majo-

ritních akcionářů, která by mohly být pro ně nevýhodná.

Řešení sporů

Každá akcionářská dohoda by měla obsahovat mechanismus pro řešení sporů mezi akcionáři. To může zahrnovat mediaci, rozhodčí řízení nebo jiné způsoby, které umožní řešení konfliktů bez nut-

nosti dlouhého a nákladného soudního řízení.

Podmínky pro vstup a výstup akcionářů

Akcionářská dohoda také často stanovuje podmínky, za jakých mohou akcionáři přistoupit k vstupu nebo výstupu z kapitálové struktury společnosti.

PŘIDÁTE SE K ARROWS ?

Od roku 2020 máme 6 nových partnerů
a hledáme další!

Ozvěte se na dohnal@arws.cz

Doporučovaná kancelář
v devíti kategoriích

Vybrané typy ujednání v oblasti akcionářských dohod

Tag-along klauzule

Tento mechanismus poskytuje menšinovým akcionářům právo „připojit se“ k prodeji, pokud většinový akcionář prodává své akcie. To znamená, že menšinový akcionář může prodat své akcie za stejných podmínek a stejnou cenu jako většinový akcionář. Jedná se o ochranu menšinových akcionářů tím, že menšinoví akcionáři nebudou nuceni zůstat ve společnosti pod novým vlastníkem, který by mohl mít jinou strategii, zájmy nebo plány pro podnikání, než jaké měli původní akcionáři. Je důležité zmínit, že tag-along klauzule dává menšinovým akcionářům právo prodat, ale ne povinnost. To znamená, že menšinový akcionář se může rozhodnout, že své akcie neprodá, a zůstane ve společnosti, i když většinový akcionář společnost opustí.

Drag-along klauzule

Jedná se o právní nástroj často používaný v investičních dohodách a akcionářských dohodách, který umožňuje většinovému akcionáři (nebo skupině akcionářů, kteří drží většinu akcií ve společnosti) donutit menšinové akcionáře k prodeji jejich akcií, pokud se rozhodne prodat své akcie třetí straně. Drag-along klauzule se obvykle aktivuje, když se většinový akcionář (nebo skupina akcionářů, která vlastní většinu akcií ve společnosti) rozhodne prodat své akcie, jelikož pro kupujícího je často atraktivnější stát se jediným akcionářem namísto většinového akcionáře. Takovým převodem, kdy se převádí veškeré akcie společnosti, dosáhne většinový akcionář samozřejmě také vyšší ceny za své akcie, než kdyby prodával „pouze“ většinový balík. Menšinoví akcionáři jsou povinni prodat své akcie za stejných podmínek jako většinový akcionář. To znamená, že pokud většinový akcionář prodává své akcie za určitou cenu, menšinový akcionář musí prodat své akcie za stejných podmínek (stejná cena, stejný způsob platby atd.). Drag-along klauzule zajišťuje, že menšinoví akcionáři nemohou zablokovat prodej společnosti, což by mohlo bránit většinovému akcionáři ve využití příležitosti k prodeji společnosti nebo k získání kapitálu. To je důležité zejména u společností, které se snaží

přitáhnout investice nebo prodávat celou společnost.

Zatímco drag-along klauzule dává většinovému akcionáři právo vnutit prodej menšinovým akcionářům, tag-along dává menšinovému akcionáři právo připojit se k prodeji, ale nikoli povinnost.

Put opce

Toto ujednání dává akcionáři (často menšinovému) právo, ale ne povinnost, prodat své akcie jinému akcionáři (často většinovému) za předem stanovenou cenu nebo na základě dohodnutých podmínek. Cena, za kterou mohou být akcie prodány může být pevně stanovena nebo záviset na specifických faktorech, jako je například ocenění společnosti. Některé dohody mohou stanovit, že opce je k dispozici po určitou dobu (například 2 roky), nebo že může být využita pouze v případě specifických událostí (např. změna vlastnické struktury nebo smrt akcionáře).

Call opce

Jedná se o opak put opce, call opce dává akcionáři (často většinovému) právo koupit akcie jiného akcionáře (často menšinového) za předem stanovenou cenu. Cena, za kterou mohou být akcie koupeny, může být buď pevně stanovena, nebo určena na základě nějaké hodnoty společnosti (například ocenění na základě zisku nebo obrátu). Call opce může být uplatněna v určitém časovém období, které je specifikováno v dohodě, nebo může být vázaná na určitou událost.

Výhody akcionářských dohod

Jasně definovaná pravidla

Akcionářská dohoda poskytuje jasná pravidla pro všechny strany, což vede k vyšší předvídatelnosti a stabilitě ve společnosti.

Ochrana práv akcionářů

Tento dokument zajišťuje, že zájmy jednotlivých akcionářů jsou chráněny, ať už jde o právo na prodej akcií, podíl na zisku nebo účast na rozhodování.

Prevence konfliktů

Specifikace procedur pro hlasování a rozhodování snižuje možnost vzniku kon-

fliktů mezi akcionáři a pomáhá najít řešení v případě sporu.

Ochrana před nežádoucími investory

Mnohé klauzule a ujednání pomáhají akcionářům se chránit před vniknutím nežádoucích investorů do společnosti.

Závěr

Akcionářská dohoda je zásadní nástroj pro efektivní fungování každé společnosti s více akcionáři. Její důležitost spočívá v poskytování právní ochrany a stability pro všechny strany a v nastavení pravidel, která zajišťují transparentní a spravedlivé řízení společnosti. Bez dobře navržené akcionářské dohody by mohly nastat nejasnosti a konflikty, které by ohrozily nejen vztahy mezi akcionáři, ale i samotný chod společnosti. ☺

JUDr. Nikol Labuťová, právník

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o.

JELÍNEK & PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

JSME SILNÁ REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ S TRADICÍ

Právo nás baví více než 20 let!

Hradec Králové / Praha / Vysoké Mýto / Rychnov n. Kněžnou / Kolín

Užívání a nadužívání znaleckých posudků v rámci civilního řízení

V právním systému České republiky představuje institut soudního znaleství naprosto klíčovou roli při objasňování skutkových okolností v různých typech řízení. Soudy se v praxi setkávají velmi často s komplexními skutkovými otázkami (například v oblasti stavebnictví, ekonomie či medicíny), které je potřeba postavit najisto a k jejichž zodpovězení jsou vyžadovány odborné znalosti a zkušenosti. Právě v těchto případech zpravidla soudy přistupují k ustanovování znalců, kteří by měli soudu předmětné dotazy objasnit. V rámci tohoto článku se autor zaměřuje především na obecná pravidla užívání znaleckých posudků v civilním soudním řízení a na potenciální problémy s tím spojené, a to včetně nadužívání tohoto institutu ze strany soudů.

Právní rámec a případné komplikace

Navzdory míře užívání znaleckých posudků v civilním řízení, je právní úprava vztahující se ke znaleckým posudkům obsažená v občanském soudním řádu¹ („OSŘ“) poměrně stručná.² Ustanovení § 127 odst. 1 OSŘ stanovuje základní předpoklady pro stanovení znalce soudem v rámci soudního řízení. Dle daného ustanovení platí, že soud by měl ustanovit znalce v případech, kdy rozhodnutí závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí a jestliže pro složitost posuzované otázky není postačující užití odborného vyjádření (popřípadě jsou zde pochyby o jeho správnosti).

V ust. § 127 odst. 2 OSŘ jsou pak upraveny podmínky pro zpracování tzv. revizních znaleckých posudků. Revizní znalecký posudek by měl dle zákona být zpracováván v případech, kdy je nutné nechat přezkoumat závěry jednoho znalce znalcem jiným (a to z důvodu pochybností o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný). V praxi se často nechávají zpracovávat revizní znalecké posudky v případech, kdy obě strany sporu předloží soudu své, respektive jimi objednané znalecké posudky, ve kterých znalci dospěli k odlišným závěrům. Judikatura³ v této souvislosti dovozuje, že má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto

nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí. Soudy⁴ současně dovodily, že pokud soud dané rozpory mezi znaleckými posudky neodstraní, má uvedené za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

V praxi často nastávají situace, které mohou zpracování znaleckého posudku pro účely soudního řízení značně zkomplikovat. Jednou z nich je již výše zmíněná „napadnutelnost“ znaleckého posudku posudkem jiným (předloženým jiným účastníkem), což může vést k nutnosti zpracování revizního znaleckého posudku, a tedy významnému prodloužení celého řízení. Další a poměrně obvyklou komplikací je situace, kdy znalec zpracování posudku odmítne (ať již z nedostatku času či jiného důvodu). V takovém případě je soud povinen najít jiného znalce, což opět vede k prodloužení celého řízení, a to i s ohledem na nynější nedostatek soudních znalců.⁵

S tímto souvisí další potenciální komplikace spočívající v nedostatku odborníků zaměřených na projednávanou problematiku. V praxi tak může nastat situace, kdy projednávaná odborná otázka bude natolik specifická, že k jejímu řádnému zodpovězení bude kvalifikována pouze hrstka soudních znalců s tím, že účastníci tyto odborníky vyčerpají v rámci jimi předložených znaleckých posudků. Soud tak může mít potenciálně problém se zadáním revizního znaleckého posudku, neboť se již nebude mít na koho obrátit, což může mít za následek nemožnost přezkumu závěrů znalců.

Nadužívání znaleckých posudků

S výše uvedeným nedostatkem soudních znalců pak souvisí určité nadužívání institutu znaleckého zkoumání ze strany soudů. Soudy totiž mnohdy přistupují k ustavování znalců v případech, kdy takovýto postup není vhodný, a to zejména s ohledem na časovou a finanční náročnost zpracování znaleckého posudku a s tím související zásady hospodárnosti a rychlosti řízení.

Při rozhodování o tom, zda nechat zpracovat znalecký posudek, musí soud posoudit nejen potřebu odborného posouzení, ale také náklady a časovou náročnost, které s tímto krokem souvisejí. Soud by měl dle názoru autora důsledně zvažovat, zda je odborné posouzení nezbytné pro objasnění věci, a to nejen v případech, kdy je otázka odborného posouzení jednoznačná nebo je k dispozici dostatek jiných již předložených důkazů, ale i v případech, kdy takovýto postup nedává s ohledem na hodnotu předmětu řízení smysl.

V praxi se totiž lze poměrně často setkat se situacemi, kdy soudy přistupují k zadávání znaleckých posudků v případech, kdy se náklady na zpracování znaleckého posudku rovnají, popřípadě dokonce podstatně převyšují hodnotu sporu, respektive výši předmětu žalovaného plnění. Lze samozřejmě pochopit, že soudci nemohou disponovat dostatkem odborných znalostí ke všem možným přezkoumávaným oblastem. Na druhé straně však nedává smysl nařizovat znalecký posudek například ve sporu o 30 tisíc Kč, když náklady na znalecký posudek bu-

dou činit 50 tisíc Kč. Takovýto postup by dle autora tohoto článku byl v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení a s ohledem na aktuální situaci a vyřízení většiny soudních znalců i se zásadou rychlosti řízení. V těchto případech by soudy měly více vycházet z jiných důkazů, jsou-li k dispozici, popřípadě využívat spíše institut odborných vyjádření.

V této souvislosti je vhodné podotknout, že „hrozba“ soudu o nutnosti zpracování znaleckého posudku, kterou soudy mnohdy předloží stranám v rámci svého předběžného právního posouzení, může představovat poměrně účinný nástroj, jak strany přimět k uzavření smíru.

Závěr

Znalectví a znalecké posudky mají v civilním řízení zcela zásadní a v mnohých případech naprosto nenahraditelnou roli. Soudy by však měly postupovat uvážlivě při posuzování nezbytnosti ustanovení znalce a například v situacích, kdy náklady na znalecký posudek převyšují

hodnotu sporu, vycházet spíše z jiných důkazních prostředků.

Nadužívání znaleckých posudků, zejména v situaci, kdy je soudních znalců nedostatek, může vést ke zbytečnému prodlužování řízení a zvyšování nákladů. Znalecký posudek by měl být především prostředkem pro objasnění složitých otázek vyžadujících asistenci odborníka, a nikoliv automatickým krokem soudu, který se ustanovením znalce do jisté míry může zbavovat své odpovědnosti za samotné rozhodnutí ve věci.

Mgr. Karel Markovský, advokát
MELKUS KEJLA & PARTNERS
advokátní kancelář s.r.o.

MELKUS KEJLA
& PARTNERS

Poznámky:

- ¹ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- ² Pravidla pro výkon znalecké činnosti jsou samozřejmě upravena v samostatném zákoně č. 254/2019 Sb., o znalcích.
- ³ Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. listopadu 2015, sp. zn. 21 Cdo 4543/2014.
- ⁴ Viz např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. dubna 2014, sp. zn. 5 Cmo 47/2023.
- ⁵ Významná část soudních znalců jmenovaných podle předchozího zákona č. 36/1967 Sb., která se nyní nachází v přechodném období, doposud nevykonala vstupní zkoušku dle nového zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, což může vést k tomu, že ke konci 5leté přechodné doby, tj. ke dni 31. prosince 2025, zanikne této části doposud neprezkoušených znalců oprávnění vykonávat znaleckou činnost. V Poslanecké sněmovně je nicméně nyní k projednání vládní návrh novely zákona, který by předmětné přechodné ustanovení zrušil.

epravo.cz online

IT smlouvy & softwarové právo

Jak správně uzavírat IT smlouvy? Licenční smlouvy, SaaS, digitální obsah, AI a autorské právo. Seminář vám poskytne přehled trendů, právních změn a praktických tipů. Buďte připraveni na aktuální výzvy v IT právu.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

Zrušení a vypořádání spoluvlastnictví pozemku rozhodnutím soudu

Během života se lze čas od času setkat se situací, kdy k určité věci (nejčastěji k pozemku) vykonává spoluvlastnické právo hned několik osob současně a byť toto spoluvlastnictví může dlouhodobě fungovat, není vyloučeno, že nastane situace, kdy jeden ze spoluvlastníků bude mít s pozemkem jiný úmysl, který je v rozporu se záměry ostatních spoluvlastníků. Býť je preferovaným způsobem řešení dohoda mezi spoluvlastníky, ne vždy to vzhledem k okolnostem a vztahům mezi spoluvlastníky bude dost dobře možné.

Cílem tohoto příspěvku je popsat jeden ze způsobů, jak vypořádat spoluvlastnictví, a to konkrétně autoritativním rozdělením a vypořádáním společného pozemku rozhodnutím soudu.

Z důvodu rychlosti, hospodárnosti a také zachování kladných sousedských vztahů, je samozřejmě nejlepší volbou se se spoluvlastníky domluvit a uzavřít dohodu. Je také z většiny na navrhovateli, aby předložil způsob vypořádání takového spoluvlastnictví a návrh následně se všemi podklady zaslal na příslušný katastrální úřad, aby změnu stávajícího stavu zapsal. Vzhledem k požadavku souhlasu všech

spoluvlastníků může být však uzavření takové dohody zvláště obtížné. Z tohoto důvodu se nabízí alternativa, a to, aby o daném spoluvlastnictví rozhodl soud.

Možností, jak rozdělit takovou věc, je hned několik, přičemž rozhodující bude povaha věci, eventuálně možnosti spoluvlastníků. Občanský zákoník tak nabízí rozdělení vlastnictví rozdělením věci, prodejem věci a rozdělení tohoto výtěžku mezi spoluvlastníky nebo převedením vlastnického práva jednomu nebo více spoluvlastníkům společně s vyplacením ostatních.

V rámci činnosti naší advokátní kanceláře jsme se setkali mimo jiné také s pří-

padem, kdy došlo k situaci, ve které bylo třeba rozdělit pozemek ve vlastnictví více osob, avšak nebylo zde možné uzavřít dohodu. Proto bylo na soudu, aby v dané věci autoritativně rozhodl, a to takovým způsobem, že došlo ke kombinaci výše uvedených způsobů vypořádání spoluvlastnictví.

Podle ustanovení § 1143 občanského zákoníku platí: „Nedohodnou-li se spoluvlastníci o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne o něm na návrh některého ze spoluvlastníků soud. Rozhodne-li soud o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne zároveň o způsobu vypořádání spoluvlastníků.“

ZIZLAVSKY > **30 let**

Restrukturalizace a insolvence

bezpečná řešení

www.zizlavsky.cz

ak@zizlavsky.cz

Ač ze znění tohoto ustanovení lze nabyt dojmu, že podmínkou pro soudní vypořádání je neúspěšná snaha o dosažení dohody se spoluvlastníky, není tomu tak. Návrh na rozdělení spoluvlastnictví je oprávněn podat kterýkoliv z vlastníků, a to neohledně na velikost svého podílu. Nicméně není vyloučeno, že absence pokusu o vypořádání spoluvlastnictví dohodou může být zohledněna v rámci rozhodnutí o náhradě nákladů řízení.¹

Podanou žalobou je zahájeno řízení, jehož účastníci jsou všichni vlastníci v okamžiku podané žaloby. Povinností žalobce je uvést nejen žalobní návrh, kterým se domáhá zrušení spoluvlastnictví, není však třeba, aby takový návrh obsahoval požadovaný způsob vypořádání.²

Soud je v okamžiku zahájení řízení vázán návrhem věcí, u nichž má být spoluvlastnictví zrušeno a vypořádáno. Na druhou stranu však soud není vázán účastníkem navrženým způsobem vypořádání, není tak vyloučeno, že zrušené spoluvlastnictví bude vypořádáno i jiným než navrženým způsobem, přičemž primárním způsobem, který má soud zvažovat, je rozdělení společné věci.

Specifikum tohoto řízení je, že se jedná o situaci, kdy všichni spoluvlastníci mají postavení žalobce i žalovaného bez ohledu na to, kdo žalobu podal, lze tedy mluvit o tzv. iudicium duplex.³ Zároveň může soud též rozhodnout o přiměřené náhradě v jiné výši, než požadují účastníci.⁴

V rámci naší kauzy byla věc předložena soudu, kdy zároveň s žalobou byl také jako důkaz předložen geometrický plán k rozdělení předmětného pozemku, a to společně se znaleckým posudkem na tržní hodnotu pozemku. Soudy se opírají o závěry znalců, aby rozhodly, zda je možné danou věc rozdělit, aniž by došlo k podstatnému snížení její hodnoty, nebo zda je vhodnější přikázat ji jednomu ze spoluvlastníků za přiměřenou náhradu.

Z judikatury soudů lze pak zmínit, že při zrušení spoluvlastnictví dělením pozemku nedochází k podstatnému snížení jeho hodnoty, jestliže snížení hodnoty je menší než 15%.⁵ Dále Nejvyšší soud zdůraznil, že při stanovení přiměřené náhrady je rozhodující cena nemovitosti v době jejího vypořádání. Pokud soud vychází ze znaleckého posudku vypracovaného

před více lety, aniž by zohlednil aktuální tržní hodnotu, může jeho rozhodnutí spočívat na nesprávném právním posouzení věci.⁶

S odkazem na znalecký pozemek bylo rozdělení pozemku v předmětné kauze navrženo tak, aby byl pozemek rozdělen na tři samostatné díly, z toho jeden pro žalobce a dva pro dva žalované a zbytek žalovaných byl vyplacen podle velikosti dosavadních podílů. Po kladném stanovisku všech stran došly strany ke smírnému řešení celé věci, přičemž soud toto řešení přijal vydáním usnesení.

Obecně lze říci, že ať už soud ve věci rozhodne rozsudkem či jako v případě naší kauzy usnesením o schválení smíru, nabízí takový postup oproti uzavření dohody výhodu, a to v ušetření poplatku za zahájení vkladového řízení. Dle ustanovení § 14 odst. 2 katastrálního zákona platí: „Vkladové řízení je zahájeno také tehdy, pokud příslušnému katastrálnímu úřadu došlo od soudu nebo soudního exekutora jeho rozhodnutí nebo potvrzení o právu, které se do katastru zapisuje vkladem.“

Soud tedy z úřední povinnosti zašle své rozhodnutí společně s geometrickým plánem na příslušný úřad. Vzhledem k tomu, že se jedná o vkladové řízení zahájené z moci úřední, bude takové řízení osvobozeno od správních poplatků.⁷

Pokud by však účastník původního řízení nabyt dojmu, že dojde k prodlevě se zahájením vkladového řízení výše uvedeným způsobem, nic nebrání tomu, aby návrh na vklad podal sám, v tomto případě však již návrh nečiní osoba, která je osvobozena od poplatků, a proto se bude jednat o běžný návrh s příslušnou poplatkovou povinností.

Co se týče náhrady nákladů řízení, tak plénům Ústavního soudu přijalo stanovisko pod sp.zn. ÚS-st. 59/23 ze dne 13. 9. 2023, kde se vyslovilo: „V řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, majícím povahu iudicii duplicis, není-li žaloba zamítnuta, zpravidla nelze určit, který účastník měl ve věci plný úspěch (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Je proto obecným východiskem pro rozhodování o nákladech řízení souladným s ochranou vlastnického práva podle čl. 11 odst. 1 a práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, aby

žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů řízení vůči jinému účastníku, ledaže by pro to byly dány zvláštní důvody.“

Lze tedy shrnout, že s přihlédnutím k dané situaci, ohledně které je třeba řešit zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, je třeba vždy vyhodnotit veškeré možnosti a alternativy, které jsou v daném případě k dispozici. Zejména se primárně snažit najít řešení pro všechny zúčastněné strany prostřednictvím dohody, avšak pokud takový postup nebude dostatečný, nabízí se možnost, aby o takové věci rozhodl soud. Z naší zkušenosti pak vyplývá, že jakmile je řízení zahájeno a pokud znalecký posudek nespornuje žádná ze stran, z většiny se pak k návrhu připojí ostatní strany a ve věci tak může být uzavřen smír. ☺

Mgr. Marek Bartoš, advokátní koncipient
PPS advokáti s.r.o.

Poznámky:

- ¹ § 1143 [Likvidace spoluvlastnictví rozhodnutím soudu]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024, marg. č. 1.
- ² Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 9. 2014, sp. zn. 22 Cdo 3389/2014.
- ³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2004 sp. zn. 22 Cdo 559/2004.
- ⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2007 sp. zn. 22 Cdo 2517/2006.
- ⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015 sp. zn. 22 Cdo 1450/2015.
- ⁶ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2011 sp. zn. 22 Cdo 3555/2009.
- ⁷ BAUDYŠ, Petr. § 14 [Návrh na vklad]. In: BAUDYŠ, Petr. Katastrální zákon. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 59–60.

LIFTING BEZ OPERACE V ÚSTAVU LÉKAŘSTVÍ A KOSMETIKY

Jasným trendem současné moderní estetiky je kombinace vždy několika různých ošetření. Protože v ÚLK je naším cílem dosáhnout svěžího a přirozeného efektu při všech ošetřeních, sestavujeme pro každého takový individuální program, který bere v potaz typ pleti, její problémy či věk klienta. Mezi nejčastěji kombinované zákroky patří: **zpevnění kontury čelisti** 3D liftingovými vstřebatelnými nitěmi, **kanylová modelace přírodní kyselinou hyaluronovou** ke kompenzaci propadů pod očima a na lících, **kanylová modelace tělu vlastní kyselinou hyaluronovou** do vrásek periorálně, a to bez nepřirozeného vyšpulení rtů. Dále **rejuvenace epidermis, barevné sjednocení a redukce rozšířených žilek**, to vše systémem laserových ošetření.

Navštivte Ústav lékařství a kosmetiky a svěřte se do péče zkušených odborníků v oblasti estetické medicíny na klinické úrovni. Jsme zařízením s nejdelší tradicí a nejvíce zkušenostmi v České republice. Již od založení ÚLK v roce 1958 jsme právem považováni za prestižní pracoviště. Zároveň je pro nás samozřejmostí využívání nejnovějších a nejkvalitnějších metod, přípravků a strojů při každém zákroku.

www.ulk.cz

Ústav lékařství a kosmetiky

Vyšehradská 49 – Emauzy

128 00 Praha 2

e-mail: prijem@ulk.cz

Konec kolků v Čechách aneb soumrak kolkových známek Ministerstva financí

S účinností od 1. 1. 2024 došlo v rámci tzv. konsolidačního balíčku na základě zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů (dále jen „novela“), ke zrušení kolkových známek Ministerstva financí jako platebního prostředku. V právní praxi byly tyto ceniny využívány především pro hrazení správních a soudních poplatků, šlo jimi platit i náklady trestního řízení nebo některé daně.

Systémová změna značící neodvratný přechod do digitálního věku a usnadnění plateb poplatků má dopad na podobu vzorových formulářů používaných v právní praxi, ale také soudních vzorů a instrukce Ministerstva spravedlnosti, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy.

Na úvod připomeňme, že existence kolkových známek Ministerstva financí byla dosud upravena v zákoně č. 280/2009 Sb., daňovém řádu, ve znění do 31. 12. 2023, a to v ustanovení § 163 odst. 4 daňového řádu. Podle citovaného ustanovení „Kolkové známky vydává Ministerstvo financí. Jejich podobu, hodnoty, v nichž se vydávají, náležitosti jejich evidence, způsob placení při jejich použití a zacházení s nimi, ukončení jejich platnosti, včetně způsobu a lhůty pro vypořádání jejich nespotřebovaných zásob, jakož i další technické náležitosti stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.“

Uvedené ustanovení – stejně jako prováděcí vyhláška Ministerstva financí č. 383/2010 Sb., o kolkových známkách – bylo zrušeno výše zmíněnou novelou z tzv. konsolidačního balíčku. Zrušení kolkových známek předcházela analýza využívání kolkových známek při placení správních a soudních poplatků z dílny Ministerstva financí.¹

Zákonodárce se rozhodl i přes negativa s tím spojená pro variantu zrušení kolkových známek bez náhrady. Ke škodě věci tedy nedošlo k zavedení jiného způsobu placení, který daňový řád dosud neupravuje (např. prostřednictvím elektronické platby svého druhu). V dalším proto budeme hovořit o kolkových známkách v minulém čase.

Kolkové známky

Kolkové známky byly rozlišeny barevně podle hodnoty (1 Kč / 5 Kč, 10 Kč / 20 Kč, 50 Kč, 100 Kč, 200 Kč, 500 Kč či 1 000 Kč) a byly rozděleny perforací na horní a dolní díl. Kolkové známky byly vytištěny na ceninovém papíru s ochrannými vlákny s lepidlovou vrstvou na zadní straně. Způsob vylepení (nalepení horního nebo dolního dílu) se odvíjel od toho, zda se jimi platilo za vydání písemného dokumentu ze strany orgánu veřejné moci (opis, vysvědčení, potvrzení, ověření podpisu apod.) nebo nikoliv. V prvním případě se kolková známka nalepila jen spodním dílem, v druhém případě se nalepily na podání oba díly.

Právě vylepením kolkových známek na podání či výzvu k zaplacení poplatku došlo k zaplacení poplatku. S tím bylo spojeno i určité znehodnocení kolkové známky pro zamezení jejího opětovného užití (a to i v podobě otisku úředního razítka na kolkové známce tzv. správcem poplatku, tedy orgánem přijímacím podání). K účinnému zaplacení kolkovou známkou bylo potřeba užít originálu kolkové známky (srov. potvrzení této praxe usnesením Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. III. ÚS 3165/19).

Dosavadní možnosti placení kolkovými známkami a prostor pro jejich užití do 31. 12. 2024

Prostřednictvím kolkových známek bylo možné podle dosavadních právních předpisů např. platit:

1. soudní poplatky podle ustanovení § 8 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění do 31. 12. 2023 (avšak pouze do výše 5 000 Kč a vyjma řízení o vydání elektronického platebního rozkazu a ni-

2. koliv u tzv. přímého zápisu do veřejného rejstříku provedeného notářem);
2. správní poplatky podle ustanovení § 6 odst. 8 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění do 31. 12. 2023 (avšak pouze do výše 5 000 Kč);
3. daně podle ustanovení § 163 odst. 3 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňovém řádu, ve znění do 31. 12. 2023 (avšak pouze stanovil-li tak zákon); a
4. náklady trestního řízení stanovené paušálně podle ustanovení § 156 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) ve znění do 31. 12. 2023.

S placením kolkovými známkami i nadále počítají přechodná ustanovení novely, a to shodně tak, že ve všech vyjmenovaných případech lze nadále zaplatit kolkovou známkou vydanou přede dnem nabytí účinnosti novely (1. 1. 2024) pokud podání opatřené kolkovou známkou bude učiněno nebo podáno k poštovní přepravě nejpozději dne 31. 12. 2024 (srov. čl. II, čl. X, čl. LXVII, čl. LXXXI novely).

Pro úspěšnou akceptaci použití kolkových známek v uvedené lhůtě bude návodné usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2022, č. j. 24 Co 272/2021 „Soudní poplatek placený kolkovými známkami je uhrazen včas, je-li podání s vylepenými známkami ve stanovené lhůtě předáno k poštovní přepravě, neboť jde o úkon procesní.“

Změna předepsaných formulářů, vzorů a instrukce Ministerstva spravedlnosti

V této souvislosti již zkraje letošního roku došlo k úpravě stávajícího formuláře pro návrh na zápis do veřejného rejstříku podle § 18 zákona č. 304/2013 Sb., o veřej-

ných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů.

Návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku stejně jako návrh na změnu zápisu skutečných majitelů (do evidence skutečných majitelů) již nemají generováno na úvodní straně místo určené pro nalepení kolkových známek, ale úvodní strana je opatřena kódem rychlé akce (QR kódem) a podpůrně platebními údaji (číslo účtu, variabilní symbol, specifický symbol a poznámka pro příjemce).

V neposlední řadě nelze pominout ani vzory soudních dokumentů (výzva k zaplacení soudního poplatku – vzor o.s.ř.) u nichž nezbytně dochází ke zjednodušení (odpadnutí přílohy tiskopisu pro vylepení kolkových známek a absenci pouče-

ní o možnosti zaplacení prostřednictvím kolkových známek).

Zatím odolává aktualizaci instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, č. j. 505/2001–Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy. Ta zatím na mnoha místech s kolkovými známkami ve stávajícím znění nadále počítá (zajištění prodeje kolkových známek, kontrolní povinnosti zaměstnance podatelny ve vztahu ke kolkovým známkám apod.).

**JUDr. PhDr. Karolína Spozdilová, Ph.D.,
advokát a partner**
Mgr. Vít Klimpl, advokát
KGS legal s.r.o., advokátní kancelář

KGS
LEGAL

Poznámky:

- ¹ Dostupná na https://www.mfcr.cz/assets/attachments/2023-05-19_Kolky-zprava-RIA-priloha.pdf.

epravo.cz online

Trestní odpovědnost v rozhodovacích procesech podnikatelů

Trestní odpovědnost v podnikání: odpovědnost za jednání
zaměstnanců, porušení pravidel a prevence rizik.
Praktické tipy a aktuální trendy.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

Nové povinnosti pro influencersy a další tvůrce dle Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „RRTV“) dne 22. 11. 2024 tiskovou zprávou oznámila, že influenceri a jiní obdobní tvůrci videí publikovaných na internetu za účelem zisku¹ (dále jen souhrnně „tvůrčí“) mají nově povinnost registrovat se právě u RRTV, a to dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách (dále jen „Směrnice“). S ohledem na rozšířenost sociálních sítí a nespočet aktivně působících tvůrců lze takovou tiskovou zprávu považovat za přelomovou a v kontextu osob, kterých se potenciálně bezprostředně dotýká, přiléhavě řečeno s nemalým dosahem.

Cílem zmiňované Směrnice je mimo jiné nastavení přísnějších pravidel v oblasti reklamy pro účely ochrany nezletilých osob.² Tato Směrnice byla do právního řádu České republiky transponována zákonem č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání (dále jen „zákon o audiovizuálních mediálních službách“), jež byl až doposud ze strany RRTV a dalších orgánů interpretován tak, že se v něm obsažená právní úprava na tvůrce nevztahuje.

Vzhledem k tomu, že RRTV „vykonává státní správu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, převzatého vysílání (a v oblasti audiovizuálních mediálních

služeb na vyžádání)“³ patří do její kompetence mimo jiné též problematika videí publikovaných na internetu, nepochybně tedy i na sociálních sítích.

RRTV uvedla, že zákon o audiovizuálních mediálních službách se vztahuje též na „fyzické osoby, které vytvářejí audiovizuální mediální obsah (např. vloggeři, influenceri) a nabízejí jej na platformách typu Instagram, Facebook, TikTok apod., pokud jimi poskytovaná služba naplňuje definiční kritéria audiovizuální mediální služby na vyžádání“⁴ tedy že tito tvůrci mají povinnost podrobit se redakční kontrole, jestliže daný obsah poskytují v rámci své hospodářské činnosti. Z toho pro ně vyplývá povinnost provést bez-

platnou registraci do „Seznamu poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání“ vedeného RRTV, a to prostřednictvím formuláře dostupného na <https://rrtv.gov.cz/formulare/AVMSNV.pdf>.

Po provedení registrace obdrží tvůrce osvědčení o zápisu do uvedené evidence, a to spolu s informacemi o jeho povinnostech, jako je např. povinnost zajistit, aby „audiovizuální mediální služba na vyžádání neobsahovala sdělení záměrně zpracované tak, aby mělo vliv na podvědomí fyzické osoby, aniž by jej tato osoba vědomě vnímala, a aby nepodněcovala k násilí nebo nenávisti vůči skupině osob nebo členovi skupiny z důvodu pohlaví,

VEDEME SVĚTEM PRÁVA

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Do našeho týmu v Praze, Brně a Ostravě
hledáme nové

PRÁVNÍKY a PRÁVNIČKY

- Chcete se stát vyhledávaným odborníkem na veřejné zakázky nebo chcete raději generální praxi a zabývat se smluvní a sporovou agendou v oblastech obchodního a občanského práva?
- Práce u nás je různorodá a můžete si vybrat své zaměření.
- Staňte se součástí prestižní advokátní kanceláře, mnohonásobného vítěze kategorie veřejné zakázky v soutěži Právnická firma roku.
- Přidejte se k týmu špičkových odborníků.

Kontaktujte nás

- +420 606 024 476 ■ recruit@mt-legal.com

- PRAHA ■ BRNO ■ OSTRAVA
- info@mt-legal.com
- www.mt-legal.com

rasy, barvy pleti, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických nebo jiných názorů, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, státního občanství, příslušnosti k národnosti menšině, majetku, narození, rodu, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace nebo jiného postavení.⁵ V případě nejistoty tvůrce o jeho nutnosti zápisu do evidence RRTV nabízí možnost individuální konzultace, na níž se lze přihlásit pomocí online formuláře.⁶

Tvůrce je povinen zápis do evidence provést do 30 dnů ode dne vzniku živnostenského oprávnění, a to v souladu s ust. § 5 odst. 1 zákona o audiovizuálních mediálních službách, pakliže by tak neučinil, bude ze strany RRTV upozorněn, že svým jednáním porušuje zákonnou úpravu a bude mu následně stanovena lhůta k nápravě, která bude přiměřená charakteru tvůrcem porušované povinnosti.

Porušením výše uvedené oznamovací povinnosti se tvůrci dopouštějí přestupku ve smyslu § 12 zákona o audiovizuálních a mediálních službách a vystavují se tak riziku uložení pokuty až do výše 1 000 000 Kč.

Dne 22. 11. 2024 bylo nicméně vyjádření RRTV korigováno ze strany Martina Baxy, současného ministra kultury, který při tiskovém brífinku oznámil, že RRTV vyzve k pregnantnější formulaci, aby nadále nevznikal dojem, že se povinnost registrace vztahuje na všechny tvůrce bezvýjimčně. Dále uvedl, že chce o situaci diskutovat na nadcházejícím jednání

s evropskými ministry kultury, jež je na programu v úterý 26. 11. 2024.

Je nutno uvést, že současná situace okolo uvedené problematiky je nejasná, jelikož zákon o audiovizuálních mediálních službách byl přijat již před 14 lety a původně reagoval na tehdejší překotný rozvoj streamovacích služeb (viz např. Netflix). Prismatickým zmiňovaného rozvoje sociálních sítí a dalších platform se pak tato zákonná úprava jeví jako překonaná a nezbyvá než vyčkat na další, snad již koordinované, kroky stran RRTV a ministerstva kultury, jež přinesou srozumitelnější požadavky na interpretaci daného zákona. S ohledem na to kolika osob se případná nová interpretace zákona o audiovizuálních mediálních službách týká, je více než žádoucí, aby byly takové kroky podniknuty co nejdříve. Pro dotčené tvůrce to totiž znamená poměrně zásadní změnu ve výkonu jejich tvůrčí činnosti (kdy budou zřejmě více limitováni v tom, s jakými klienty a v jakém rozsahu budou spolupracovat) a zákonných povinnostech.

Vzhledem ke stále rostoucímu vlivu mediálních služeb, sociálních sítí a internetu obecně lze do budoucna samozřejmě očekávat, že bude docházet i k reakcím na tento vývoj ze strany jak unijní, tak tuzemské legislativy. Nezbyvá tedy než s napětím sledovat, jakým směrem se bude uvedený vývoj ubírat, a jakým způsobem bude tvorbu a působení tvůrců ovlivňovat. V každém případě jsme v rámci poskytování právních služeb připraveni podporovat zdravé podnikatelské prostředí tvůrců i zdravé spotřebitel-

ské prostředí jejich diváků a sledujících, a zároveň vyváženost mezi těmito dvěma světy.

Mgr. Petr Sedlatý, společník, jednatel, advokát
Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o.

Poznámky:

- ¹ Přičemž zákonná úprava používá pojem „poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání“ ve smyslu § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání. Nutno též doplnit, že se předmětný zákon dle § 3 vztahuje jen na poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání usazené v České republice.
- ² Dostupné na <https://digital-strategy.ec.europa.eu/cs/policies/general-principles-avmsd>.
- ³ CHALOUPKOVÁ, Helena, HOLÝ, Petr, URBÁNEK, Jiří. § 6 [Povinnosti Rady]. In: CHALOUPKOVÁ, Helena, HOLÝ, Petr, URBÁNEK, Jiří. Mediální právo. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 84, marg. č. 1.
- ⁴ Dostupné na https://rrtv.gov.cz/cz/files/press/TZ_Vlogge%C5%99i_24.pdf.
- ⁵ § 6 Zákona o audiovizuálních mediálních službách.
- ⁶ Dostupné na <https://rrtv.gov.cz/cz/static/rada-on-line/dotazy-a-stiznosti/index.htm>.

epravo.cz online

Rozvoj dovedností právníků a poradců v digitální éře

Jaké dovednosti potřebuje moderní právník? Seminář vás naučí technologickou gramotnost, práci s AI a adaptabilitu v digitální éře. Získejte praktické rady, jak uspět v rychle se měnícím světě.

Další online konference a semináře
naleznete na www.epravo.cz

ROZHODČÍ SOUD

při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

Řešení sporů efektivně, rychle a odborně!

www.soud.cz

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

- byl založen roku 1949
- řízení je vedené podle publikovaných pravidel
- vede Seznam rozhodců, kde je zapsáno více než 570 rozhodců z tuzemska i zahraničí
- sekretariát Rozhodčího soudu zajišťuje konzultace a veškerou administrativu spojenou s rozhodčím řízením před Rozhodčím soudem

Jaké spory Rozhodčí soud řeší?

Majetkové spory (kromě sporů spotřebitelských, incidenčních a sporů spojených s výkonem rozhodnutí) ve kterých lze jinak uzavřít smír.

Jedná se především o spory:

- z obchodních vztahů
- občanskoprávní
- pracovně právní vztahy (smluvní podmínky mzdového charakteru)

Výhody rozhodčího řízení

- je jednoinstanční, odborné, neveřejné, rychlé, méně formální
- snadná vykonatelnost v tuzemsku i zahraničí (díky Newyorské úmluvě z roku 1958)
- strany si mohou stanovit místo i jazyk rozhodčího řízení, řízení v urychleném nebo on-line režimu

DOPORUČENÉ ZNĚNÍ ROZHODČÍ DOLOŽKY DO SMLUV

„Všechny spory vznikající z této smlouvy a v souvislosti s ní budou rozhodovány s konečnou platností u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky podle jeho Řádu třemi rozhodci (případně lze alternativně uvést: jedním rozhodcem jmenovaným předsedou Rozhodčího soudu).“

KONTAKTUJTE NÁS

Vladislavova 1390/17 / Praha 1 / Tel.: +420 222 333 340 / e-mail: paha@soud.cz / www.soud.cz

Z aktuální judikatury

Neúměrné zkrácení, právní jednání

Bezúplatně zřízená služebnost doživotního užívání převáděné nemovité věci v obecné rovině představuje okolnost významnou pro závěr o naplnění podmínek neúměrného zkrácení, neboť jde svojí povahou o protihodnotu ve vztahu k hodnotě převáděné nemovitosti. Případná prokázaná vědomost nabyvatele nemovité věci o špatném zdravotním stavu převodce pak implikuje nutnost význam takto poskytnuté „protihodnoty“ znovu a v úplnosti posoudit i z tohoto hlediska, zda takové plnění představovalo skutečnou protihodnotu, nebo jen protihodnotu zdánlivou. Podle § 1794 odst. 1 o. z., právo podle § 1793 nevzniká, pokud důvod nepoměru vzájemných plnění vyplývá ze zvláštního vztahu mezi stranami, zejména pokud zkrácená strana měla úmysl plnit zčásti za úplatu a zčásti bezúplatně, nebo jestliže již nelze výši zkrácení zjistit. Zvláštní vztah mezi stranami sám o sobě důvodem vyluky není (není důvod např. apriori vyloučit aplikaci ustanovení § 1793 o. z. mezi rodinnými příslušníky), vyluka se uplatní teprve tehdy, pokud právě onen zvláštní vztah je výlučným či převažujícím důvodem pro sjednání nepoměru v plnění. Podle § 1794 odst. 2 o. z., právo na zrušení smlouvy pro neúměrné zkrácení podle § 1793 o. z. nevzniká ani tehdy, vzdala-li se jej zkrácená strana výslovně a prohlásila-li, že plnění přijímá za mimořádnou

cenu ze zvláštní obliby, anebo souhlasila-li s neúměrnou cenou, ač jí skutečná cena plnění byla nebo musela být známa. Zákon zde nevyžaduje výslovný souhlas, nýbrž opravdovou znalost zkrácené strany o skutečné ceně, případně její naprostou lhostejnost ke skutečné ceně ve chvíli, kdy zkrácená strana zkrátka určité plnění chce, nehlédě na fakt, na kolik si ho protistrana cení.

Podnájem bytu

Platí-li, že podnájem je vztahem „slabším“ než je vztah nájemní, a proto podnájemce nepožívá stejné ochrany jako nájemce, pak se na něj (logicky) nemůže – i když předmětem podnájmu je byt – ani vztahovat relativně kogentní úprava chránící nájemce bytu. Není důvod zvláštní ochranu nájemce bytu rozšiřovat i na jiné právní vztahy zakládající právo užívat byt. Zákaz sjednání smluvní pokuty byl v úpravě nájmu bytu do 30. 6. 2020 výrazem právě této relativně kogentní úpravy, proto se uplatní jen při ochraně nájemce bytu a nevztahuje se na podnájemce (ani ustanovení § 2239 o. z. po novele provedené zákonem č. 163/2020 Sb. již od 1. 7. 2020 nevylučuje sjednání smluvní pokuty u nájmu bytu).

U podnájemního vztahu, jehož účelem je užívání bytu podnájemcem, mají strany podnájemní smlouvy při úpravě svých práv a povinností smluvní volnost. Moh-

ly si proto i v době do 30. 6. 2020 sjednat smluvní pokutu pro případ porušení povinností podnájemce. Stejně jako u jiných dohod a smluv, i v tomto případě smluvní volnost stran podléhá korektivě dobrých mravů, jenž pro právní jednání obecně vyplývá z § 1 odst. 2 a § 547 o. z., právní jednání, které by se přičilo dobrým mravům, je neplatné (§ 580 odst. 1 a § 588 o. z.). Protože úprava smlouvy o podnájmu je dispozitivní (§ 1 odst. 2 o. z.), je také třeba se zabývat tím, zda smlouva byla uzavřena mezi podnikatelem a nepodnikatelem, zda subjekty smlouvy měly rovné postavení, tedy zda se nejednalo o spotřebitelskou smlouvu. Úprava závazků ze smluv uzavíraných se spotřebitelem je zvláštní úpravou k obecné úpravě závazků, spotřebitele chrání zvláštní relativně kogentní úprava a není žádný rozumný důvod, proč by se neměla aplikovat i na smlouvu o podnájmu (u nájmu bytu se neuplatní – viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 8. 2021, sp. zn. 26 Cdo 1273/2021). Podnájemce jako spotřebitel je tak chráněn proti nepřiměřeným ujednáním.

Exekuce a insolvenční řízení

Skutečnost, že po nařízení exekuce (avšak, dříve než soudní exekutor vymohl nějaké plnění), bylo proti povinnému zahájeno insolvenční řízení, nemůže být přičítána k tíži soudnímu exekutorovi, který již v řízení aktivně konal. Soudní exekutor má vůči dlužníku právo na náhradu nákladů

PEVNÉ ZÁKLADY
VYSOKÉ CÍLE

**DUNOVSKÁ
& PARTNERS**

**BANKOVNICTVÍ A FINANCE
INSOLVENCE
FINANČNÍ RESTRUKTURALIZACE
FÚZE A AKVIZICE
KORPORÁTNÍ PRÁVO
NEMOVITOSTI
SOUDNÍ SPORY**

Individuální a aktivní přístup, výjimečná kvalita práce a osobní účast partnerů kanceláře na řešení případů je to, co nás odlišuje od konkurence a umožňuje nám dlouhodobě zachovávat nejvyšší standardy. Proto jsou klienti ochotni svěřit nám ty nejsložitější případy a důvěřovat našemu úsudku. Důvěřujte i Vy.

www.dunovska.cz

exekuce, včetně odměny v minimální výši ve smyslu § 11 odst. 2 exekutorského tarifu již v době, kdy byl pověřen provedením exekuce, a to bez ohledu na to, že do doby zahájení insolvenčního řízení v rámci exekuce ničeho nevymohl; není přitom rozhodné, zda již byl vydán příkaz k úhradě nákladů exekuce (nejedná se totiž o rozhodnutí, které by povinnost povinného k jejich úhradě zakládalo). Takovou pohledávku může soudní exekutor přihlásit do insolvenčního řízení.

Nedošlo-li v samotné exekuci k vymožení reálného plnění a exekuce byla zastavena k návrhu oprávněného z důvodu uzavření dohody mezi účastníky o jiném způsobu plnění vymáhané pohledávky; v době podání návrhu na zastavení exekuce přitom soudní exekutor již provedl řadu úkonů směřujících k prodeji nemovité věci, lze takovou dohodu považovat za ekvivalentní situaci, kdy byla pohledávka uhrazena, neboť k tomu došlo i pod tlakem probíhající exekuce. Je ústavně konformní, aby v takovém případě soudní exekutor měl nárok na odměnu za svou dosavadní činnost jako v případě vymožení plnění a nikoliv pouze na sníženou odměnu podle § 11 odst. 2 exekutorského tarifu.

Obdobně lze při stanovení odměny soudního exekutora postupovat i v případě, kdy soudní exekutor není oprávněn dále provádět exekuci z důvodu, že bylo zahájeno insolvenční řízení proti povinnému – srov. § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů. Jestliže před zahájením insolvenčního řízení soudní exekutor již činil v rámci řádně nařízené exekuce úkony směřující k vymožení plnění, je třeba tuto skutečnost zohlednit při stanovení odměny, kterou soudní exekutor přihlašuje do insolvenčního řízení vedeného vůči povinnému, a lze mu proto přiznat odměnu vyšší než minimální podle § 11 odst. 2 exekutorského tarifu, a to s ohledem na okolnosti konkrétní věci, zejména složitost, odpovědnost a namáhavost dosud prováděné exekuční činnosti.

Nabytí vlastnického práva od neoprávněného

Vlastnické právo nenabývá ve smyslu § 1112 o. z. ten, kdo ví, že jeho předchůd-

ce nabyl vlastnické právo od neoprávněného.

Náhrada škody

Povinnost nahradit újmu způsobenou uživateli komunikace závadou ve schůdnosti či sjízdnosti má vlastník komunikace, ovšem zřídil-li k tomu účelu právnickou osobu (správce), má takovou povinnost správce, zatímco vlastník za splnění jeho povinnosti k náhradě poškozenému ručí. Oproti tomu k náhradě újmy způsobené porušením zákonné povinnosti udržovat komunikace v řádném stavu je povinen jen sám vlastník bez ohledu na to, zda si i k tomuto účelu zřídil samostatný subjekt.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Kontradiktornost v řízení před Nejvyšším soudem

Obviněný, který podal dovolání, má právo reagovat na vyjádření státního zástupce, obsahuje-li nějaké relevantní skutečnosti. Takovou skutečností může být nové upozornění na nedávný nález Ústavního soudu.

Důvodem neposkytnout obviněnému dostatečný prostor k reakci na vyjádření státního zástupce nemůže být naplánované a připravené nevěřejné zasedání v budově Nejvyššího soudu.

Náklady řízení

Rozhoduje-li soud po kasačním rozhodnutí Nejvyššího soudu o náhradě nákladů řízení, je povinen zohlednit důvod, který jej vedl k zamítnutí žaloby. Důvod zamítnutí žaloby umožní při posuzování úspěchu či neúspěchu ve věci rozlišit, zda jde o rozhodnutí ve prospěch žalobce či žalovaného.

Měl-li žalobce v řízení po kasačním rozhodnutí Nejvyššího soudu plný úspěch, neboť obdržel plnění, které žalobou požadoval a v jeho prospěch vyznělo i odvodnění rozsudku soudu, je mu třeba přiznat náhradu nákladů řízení podle zá-

sady úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o. s. ř.) za ty úkony právní služby, které v této části řízení účelně vynaložil.

Nesprávné poučení soudu

Soud poruší právo účastníka řízení na přístup k soudu zaručené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neobsahuje-li písemné vyhotovení rozhodnutí v souladu s rozsudkem velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 11. 2023 sp. zn. 31 Cdo 1178/2023 poučení o dovolání podle toho, zda v době vydání rozhodnutí odvolacího soudu bylo předmětem řízení peněžité plnění, které se skládá z několika nároků a v souhrnu převyšuje 50 000 Kč, a zda omezení přípustnosti dovolání prostřednictvím hodnotového cenzu vyjádřeného v § 238 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu se neuplatní, jestliže se dovolání týká právních otázek, jejichž řešení je těmto nárokům společné (vychází ze skutkového základu těmto nárokům společného). V pochybnostech, zda dovoláním otevřená právní otázka vychází ze společného skutkového základu uplatněných nároků, nemůže dovolací soud dovolání odmítnout; předmětem řízení je (totiž) peněžité plnění, které v souhrnu převyšuje 50 000 Kč, a výjimku z pravidla jdoucí nad rámec dikce uvedeného ustanovení zkoumáním samostatného skutkového základu jednotlivých nároků je nutno vykládat restriktivně (v hraničních případech ve prospěch přípustnosti dovolání co do hodnotového cenzu).

Je-li v civilní věci v době vydání dovoláním napadeného rozhodnutí odvolacího soudu předmětem řízení peněžité plnění převyšující 50 000 Kč, které se skládá z nároků, jež, ač mají původ v téže události, jsou obecně vzato pokládány za nároky se „samostatným skutkovým základem“, z nichž každý samostatně nepřevyšuje 50 000 Kč, a omezení přípustnosti dovolání prostřednictvím hodnotového cenzu se prosadí, protože se dovolání týká právních otázek, jejichž řešení není těmto nárokům společné, počítá se lhůta k podání následné ústavní stížnosti proti rozhodnutí odvolacího soudu od doručení rozhodnutí o dovolání. Tuto situaci je třeba odlišit od podání vadného dovolání, v němž dovolatel nevymezil jeho náležitosti; za takové situace je ústavní stížnost proti rozhodnutí odvolacího

soudu návrhem nepřipustným. Konečně uplatní-li stěžovatel teprve v ústavní stížnosti argumentaci k právním otázkám společným pro řešení více bagatelních nároků, které v souhrnu převyšují 50 000 Kč, přestože v dovolacím řízení tuto možnost měl, ale nevyužil ji, vypořádá Ústavní soud takovou argumentaci jako tzv. materiálně nepřipustnou.

Restituce

Jen zvláště závažná vada by mohla vyvolat nicotnost aktu, kterým Ministerstvo vnitra rozhodlo podle § 2 odst. 2 dekrety prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, že československé státní občanství se zachovává. O zvláště závažnou vadu nejde, je-li takový akt Ministerstva vnitra označen jako osvědčení a má náležitosti osvědčení, a nikoliv výměru (rozhodnutí).

Rozhodnutí o trestu

Pokud stížnostní soud rozhodne o stížnosti, aniž by vyčkal na její (stěžovatelkou) ohlášené doplnění (odůvodnění blanketního podání), přičemž nestanoví konkrétní lhůtu pro takové doplnění a ani v odůvodnění usnesení neuvede relevantní důvod pro nutnost vydat rozhodnutí o stížnosti neprodleně, zasahuje takovým postupem do práva na přístup k soudu podle čl. 36 odst. 1 právo na obhajobu ve smyslu čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Vyloučení advokáta z obhajoby

I v dovolacím řízení je vyloučení advokáta z obhajoby soudem možné jen na základě zákonem stanoveného postupu, přičemž postup dle § 37a trestního řádu vyžaduje poskytnutí možnosti k vyjádření, potažmo přiměřeného časového prostoru k volbě jiného obhájce. Jinak dochází k porušení práv a svobod ústavně zaručených čl. 36 odst. 1 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Rodičovská odpovědnost

Nejmírnějším prostředkem zásahu do rodičovské odpovědnosti v zájmu dítěte, který má nesankční povahu, je pojímáno pozastavení (sistace) výkonu rodičovské odpovědnosti soudním

rozhodnutím podle ustanovení § 869 odst. 1 o. z. V historickém i nynějším pojetí byly a jsou důvodem k tomuto zásahu vždy závažné objektivní překážky bránící rodiči ve výkonu rodičovských povinností a práv. Důvodem pro pozastavení výkonu rodičovské odpovědnosti soudním rozhodnutím (§ 869 o. z.) může být trvalá duševní porucha (plně svéprávného) rodiče, i když nevyžaduje dlouhodobou hospitalizaci rodiče ve zdravotnickém zařízení. V takovém případě – vyžaduje-li to současně zájem dítěte – soud může pozastavit výkon rodičovské odpovědnosti rodiče v celém rozsahu nebo jen v rozsahu některých jejích složek (případně jen některých právních jednání), v závislosti na tom, v jaké míře není rodič schopen (není způsobilý) z důvodu duševní poruchy rodičovskou odpovědnost vykonávat. V odůvodněných případech soud může rodiči, jemuž byl (lhostejno v jakém rozsahu) pozastaven výkon rodičovské odpovědnosti, určit soudním rozhodnutím styk s dítětem.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Rozhodčí řízení

Ani specifika rozhodčího řízení nemohou být argumentem pro závěr, že rozhodce nemusí dbát o předvídatelnost svého rozhodování. Překvapivost rozhodčího nálezu může být dána i v případě, kdy sice nejsou splněny podmínky pro poučení účastníků řízení podle ustanovení § 118a odst. 2 o. s. ř., ale kdy je originálním právním posouzením věci rozhodčím soudem účastníkům řízení odebrána možnost skutkově a právně argumentovat.

Spoluvlastnictví

Při rozhodování o vytváření fondu budoucích oprav a na něj vázaného finančního příspěvku postačí, bude-li záměr většinového spoluvlastníka konkretizován alespoň v takovém rozsahu, aby si menšinový spoluvlastník mohl učinit představu o konkrétní druhové podobě investic, kterou lze předpokládat.

Trestní odpovědnost

Konstrukce přechodu trestní odpovědnosti podle ustanovení § 10 odst. 1 t. o. p. o. nevyvolává v právní teorii pochyby o tom, že k ní dochází ve všech případech univerzální sukcese, v nichž na právního nástupce přecházejí všechna práva a všechny povinnosti. Aplikace § 10 odst. 1 t. o. p. o. přichází v úvahu i v některých případech singulární sukcese, tedy v situacích, v nichž přecházejí pouze jednotlivá práva nebo povinnosti. Případy prodeje podniku, resp. závodu mají povahu singulární sukcese, nicméně se svými znaky mohou přibližovat sukcesi univerzální. Případy singulární sukcese, v jejichž důsledku může dojít k právnímu nástupnictví ve smyslu § 10 odst. 1 t. o. p. o., lze jen obtížně definovat či zobecnit. Vždy bude třeba přihlížet k individuálním okolnostem a právnímu nástupnictví a s ním spojený přechod trestní odpovědnosti shledat pouze v situaci, v níž singulární sukcese směřuje právě k možnosti vyloučení, obcházení či zmírnění následků trestní odpovědnosti právního předchůdce. Jde o určitou „mantru“, kterou je nutné mít ve všech případech na zřeteli jako zásadní hledisko při posuzování konkrétních případů právního nástupnictví. V této souvislosti je též nutné zohlednit charakter a objem převáděných práv a povinností spojených se sukcesí, tj. nakolik se týkají z pohledu právního předchůdce významné činnosti a v jaké míře do této činnosti právní nástupce vstupuje, jakož i subjektivní hlediska, z nichž může vyplývat navíc případný záměr právního předchůdce vyloučit svoji trestní odpovědnost či alespoň zmírnit její důsledky.

Veřejný seznam

Nabýt věcné právo od osoby, která je jako osoba oprávněná zapsaná ve veřejném seznamu, ačkoli podle skutečného právního stavu osobou oprávněnou není, je možné jen v případě, že nabývající osoba nabyla právo na základě úplatného právního jednání a v dobré víře ve stav zápisů ve veřejném seznamu. Soulad zápisu ve veřejném seznamu se skutečným právním stavem se, stejně jako dobrá víra, předpokládá, může však být prokázán opak (tzv. vyvratitelná právní domněnka). Ustanovení § 984 odst. 1 o. z. je promítnutím zásady

materiální publicity veřejných seznamů v právním řádu, která umožňuje, aby za stanovených podmínek došlo k nabytí práva od neoprávněného, tedy od osoby, která ačkoli je ve veřejném seznamu zapsána jako osoba oprávněná, podle skutečného stavu věcí osobou oprávněnou není. Právní úprava tu sleduje ochranu těch, kdo nabudou věcné právo za úplaty v dobré víře od osoby, která je podle stavu zápisů ve veřejném seznamu oprávněna takové právo zřídit. Podmínkou takového nabytí práva je úplatnost nabývacího právního jednání a dobrá víra nabyvatele v soulad zápisu ve veřejném seznamu se skutečným právním stavem (v to, že osoba zapsaná ve veřejném seznamu jako oprávněná osoba je oprávněnou osobou i podle skutečného právního stavu).

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Dozor nad zvířetem

Pojem „dozor nad zvířetem“ může být vykládán i tak široce, že bude zahrnovat i organizaci a zajištění nerušeného a pokud možno bezpečného průběhu skupinové jízdy veřejnosti (amatérských jezdců) na koních svěřených jejich vlastníkem jezdcům na základě smlouvy dočasně za úplatu.

Exekuce

Účastní-li se elektronické dražby právnická osoba, je za ní oprávněna dražit (tj. činit podání – příhozy) osoba uvedená v § 21, 21a a 21b o. s. ř. nebo zplnomocněný zástupce, přičemž oprávnění takové fyzické osoby musí být soudy či soudnímu exekutorovi, který dražbu provádí, prokázáno úředně ověřenou listinou. V souladu s § 16a vyhlášky č. 418/2001 Sb., o postupu při výkonu exekuce a další činnosti, lze totožnost dražitelů a dalších účastníků elektronicky prováděné dražby ověřit přihláškou k účasti na dražbě podepsanou a) před exekutorem nebo jeho zaměstnancem po prokázání totožnosti platným úředním průkazem, b) úředně ověřeným podpisem, c) uznávaným elektronickým podpisem, nebo d) prostřednictvím kva-

lifikovaného systému elektronické identifikace podle zákona o elektronické identifikaci.

Insolvenční řízení

Spojil-li insolvenční soud s rozhodnutím o úpadku rozhodnutí o prohlášení konkursu (§ 148 odst. 1 insolvenčního zákona), které otevírá třetí (realizační) fázi insolvenčního řízení, není důvod prosazovat dále (přiměřenou) aplikaci § 158 insolvenčního zákona, když účel sledovaný posledně označeným ustanovením cíleně jen pro dobu od rozhodnutí o úpadku dlužníka do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku naplňuje od prohlášení konkursu rozhodnutí o zrušení konkursu podle § 308 insolvenčního zákona.

Stejně jako není (nemůže být) důvodem ke zrušení konkursu podle ustanovení § 308 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona pouhé jiné právní hodnocení těch skutečností, z nichž vyšel insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku, totiž není (nemůže být) ani důvodem k vydání rozhodnutí podle § 158 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona o tom, že „dlužník není v úpadku“.

Nájem

Jestliže nájemce smlouvou získal výhody spojené s operativním leasingem, nelze považovat za nemravné, jestliže je pronajímatel „vykompenzoval“ ujednáním, které zakládá povinnost nájemce platit dohodnuté nájemné i po dobu, kdy nemůže předmět nájmu užívat.

Odpovědnost státu za škodu

Není-li nárok obviněného na náhradu újmy způsobené mu jeho nezákonným trestním stíháním vyloučen v případě, že obviněný v průběhu svého trestního stíhání původně prosazoval jeho zastavení z důvodu, pro který mu zákon poskytoval možnost dosáhnout následného vydání zprošťujícího rozhodnutí (čehož pak obviněný úspěšně využil), není žádný dostatečně přesvědčivý důvod, pro který by na takovýto procesní návrh obviněného mělo být nahlíženo jinak v situaci, kdy je v něm poukazováno na existenci důvodu vedoucího k zastavení trestního stíhání, pro který však zákon obviněnému možnost následně prohlásit, že na projednání své věci trvá, neskytá.

Opatrovník

Pořízením pro případ smrti chce zůstavitel řešit osud svého majetku po své smrti, čímž zasáhne do právního postavení a vztahů dědiců a dalších osob. Závěť je odvolatelný projev vůle, kterým zůstavitel pro případ své smrti osobně zůstavuje jedné či více osobám alespoň podíl na pozůstalosti, případně i odkaz (srov. § 1494 a násl. o. z.). Podle § 1496 o. z. je právo povolání dědice osobním právem zůstavitele. Vzhledem k osobní povaze závěti ji proto nemůže pořídit zástupce, a to ani zástupce na základě plné moci, ani zákonný zástupce nezletilého nespěprávného nebo opatrovník nespěprávného. S ohledem na § 458 o. z. nemůže opatrovník za opatrovance učinit pořízení pro případ smrti formou závěti.

Společenství vlastníků jednotek

V řízení, kterým se žalobce podle § 1169 odst. 3 o. z. domáhá přezkumu rozhodnutí o změně prohlášení vlastníka, nemá společenství vlastníků pasivní věcnou legitimaci, a to ani v případě, že rozhodnutí bylo v souladu s § 1221 odst. 2 o. z. přijato na shromáždění, neboť ani v takovém případě se nejedná o věc patřící do správy domu a pozemku.

Vedlejší účastenství

Pojem právní zájem na výsledku řízení není v občanském soudním řádu blíže specifikován, neboť zákonodárce ponechává na úvaze soudu v každém konkrétním případě, jak jej vyloží a aplikuje. Současně platí, že hlavním účelem a smyslem vedlejšího účastenství je pomoc ve sporu tomu z účastníků řízení, na jehož straně vedlejší účastník vystupuje, samozřejmě za předpokladu, že vedlejší účastník má právní zájem na výsledku sporu. Jinými slovy, jde o právní zájem na vítězství toho účastníka, jehož vedlejší účastník podporuje. Institut vedlejšího účastenství tedy neslouží pouze k ochraně zájmů třetí osoby (vedlejšího účastníka), ale zároveň i k ochraně zájmů hlavního účastníka řízení, na jehož stranu vedlejší účastník do řízení přistoupil.

Nájem

Na rozdíl od předchozí právní úpravy (obsažené zejména v zákoně č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění do 31. pro-

act legal

Prvotřídní právní služby napříč Evropou

Amsterdam • Belgrade • Bratislava • Bucharest • Budapest • Frankfurt
Madrid • Milan • Paris • Prague • Sofia • Vienna • Warsaw

actlegal.com
actlegal-czechia.com

since 2013) se v občanském zákoníku rozlišení obecné úpravy nájmu (§ 2201 a násl. o. z.) a úprav zvláštních (§ 2235 a násl. o. z.) již neodvívá od vymezení předmětu nájmu s ohledem na jeho charakter podle veřejného práva, ale rozhodujícím hlediskem pro použití konkrétní úpravy je účel, za kterým byla věc pronajata.

Neplatnost právního jednání

Má-li úmysl zkrátit věřitele právním úkonem (právním jednáním) [úmysl cum animo fraudandi] nejen dlužník, nýbrž i osoba, v jejíž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn (bylo neúčinné právní jednání učiněno) nebo která z něho měla prospěch, jde o oboustranné jednání in fraudem legis a (proto) o právní úkon absolutně neplatný (právní jednání je absolutně neplatné). Závěr, že jde o oboustranné jednání in fraudem legis, nezpůsobuje absolutní neplatnost právního jednání bez dalšího, nýbrž až ve spojení se závěrem, že právní jednání, které odporuje zákonu, současně (zároveň) „zjevně narušuje veřejný pořádek“. Smlouva, kterou smluvní strany uzavírají za tím účelem, aby zkrátily uspokojení věřitele jedné z nich, narušuje práva třetí osoby (věřitele) chráněná právním řádem způsobem, jenž vylučuje její platnost. Ve smluvním právu je takovým (zákonu odporujícím) jednáním typově poškozen obecný právní princip „pacta sunt servanda“ (smlouvy se mají dodržovat). Je proto společensky nepřijatelné (v rozporu s veřejným pořádkem), aby takové smlouvy platily, dokud se dotčený subjekt neplatnosti nedovolá. Závěry (vážící se k tomu, kdy je smlouva uzavřena v podvodném úmyslu všemi jejími účastníky absolutně neplatná pro její současný zjevný rozpor s veřejným pořádkem a proto není třeba se dovolávat její neplatnosti) je třeba v každém jednotlivém případě posoudit i z toho hlediska, zda je trestněprávní následek orientován proti jednomu účastníku právního vztahu, nebo zda naopak znaky skutkové podstaty trestného činu naplnilo právní jednání všech účastníků. Relativní neplatnost právního jednání tedy nastává v případě, pokud je trestněprávní následek orientován výhradně proti jinému, resp. druhé smluvní straně (§ 586 o. z.). Naopak absolutní neplatnost v souvislosti s trestněprávním jednáním nastává /při splnění dalších výše zmiňovaných předpokladů/

v případě, kdy znaky skutkové podstaty trestného činu naplnilo právní jednání všech účastníků. Obecně přitom platí, že neplatnost smluv má být výjimkou, nikoli zásadou, a vždy má být upřednostněn výklad, který nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá.

Neúměrné zkrácení

Jelikož úprava § 1793 odst. 1 věty druhé o. z. vylučuje uplatnění obecného řešení chránícího zkrácenou stranu před důsledky neúměrného zkrácení, je to právě zkracující strana, k jejímuž prospěchu výjimka slouží, která musí tvrdit a prokazovat naplnění hypotézy této výjimky, tj. že nepoměr vzájemných plnění se zakládá na skutečnosti, o které nevěděla ani vědět nemusela.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Odůvodnění rozhodnutí dovolacího soudu

Odmítne-li Nejvyšší soud dovolání, aniž by vysvětlil, proč není přípustné podle § 237 občanského soudního řádu pro řešení jedné z otázek předestřené v dovolání, a odůvodnění rozhodnutí obsahuje odkazy pouze na rozhodnutí, z nichž řešení předestřené otázky nevyplývá, dopustí se tím zásahu do práva stěžovatelů na přístup k soudu chráněného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Vyhne-li se Nejvyšší soud posouzení otázky předložené v dovolání s poukazem na to, že je rozsudek krajského soudu založen na jiném skutkovém stavu, než jaký předpokládá dovolatel, ač je tomu tak proto, že rozhodnutí krajského soudu je v extrémním (příkrém) rozporu s obsahem spisu, odepře tím dovolateli přístup k soudu zaručený čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Ochranné léčení a vazba

Pokud bylo obviněnému uloženo a má nastoupit ochranné léčení ústavní formou, je podmínkou držení ve vazbě přesvědčivé odůvodnění vysvětlující, proč

takovýmto léčením ani přes jeho ústavní formu nelze dosáhnout účelu vazby. Nedostatečnost takového odůvodnění představuje porušení práva na soudní ochranu zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny.

Právo na soudní ochranu

Byl-li obžalovaný odvolacím soudem pravomocně zproštěn obžaloby, nemůže Nejvyšší soud toto rozhodnutí v dovolacím řízení zrušit a sám zároveň zamítnout odvolání obžalovaných proti odsuzujícímu rozsudku soudu prvního stupně. Takový postup by byl v rozporu s § 265m odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Předběžné opatření

Jedním z aspektů práva na spravedlivý proces je právo na řádné odůvodnění soudního rozhodnutí. To zahrnuje povinnost vypořádat se se všemi námitkami účastníků majícími vztah k projednávané věci v míře odpovídající jejich závažnosti. Rozsah odpovědi se může lišit úměrně významu námitek či otázek, které účastník vnáší do řízení. Dokonce i úplná „ignorance“ konkrétního argumentu nemusí představovat porušení práva na spravedlivý proces či soudní ochranu, jde-li o argument, který je pro posouzení věci zjevně bezpředmětný, či jedná-li se o argument, který účastník řízení formuloval toliko zcela obecně a nekonkrétně. Naopak otázkami podstatnými či stěžejními pro rozhodnutí věci se soud musí zabývat pečlivě a výslovně. Tyto závěry jsou použitelné nejen na rozhodnutí ve věci samé, ale uplatní se rovněž ve vztahu k rozhodnutím o předběžném opatření.

Zajištění majetku

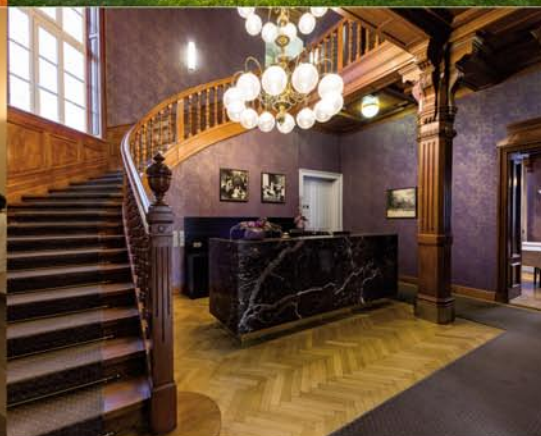
Při posuzování přiměřenosti délky zajištění majetku v rámci trestního řízení je potřeba zvážit zejména příčiny trvajícího zajištění (zda je dáno např. složitostí věci, anebo neodůvodněnými průtahy orgánů činných v trestním řízení), jakož i to, jaký vliv má průběh trestního řízení na sílu argumentů, kterými je potřeba zajištění podepírána (zda se jeho důvodnost jeví být potvrzována dosavadním vývojem, či nikoliv), a jak intenzivní zásah pro dotčeného zajištění individuálně představuje.

U zajištění nemovitosti již samotný zákaz zcizení či zatížení představuje zásah do vlastnického práva majitele, při hodnoce-

R

WELLNESS & SPA HOTEL VILLA REGENHART

- * Výhodné pobytové balíčky
- * Stylová restaurace
- * Wellness & Spa
- * Firemní a rodinná setkání
- * Dárkové poukazy

ní intenzity tohoto zásahu je ovšem relevantní, že zajištěná nemovitost může být pro běžné účely nadále využívána. Přiměřeným může být i zajištění majetku trvajících déle, než jaká by byla maximálně přípustná doba vazby podle § 72a trestního řádu.

Záruka

Vyloží-li soud § 88 odst. 1 trestního zákoníku tak, že nemůže přijmout záruku za dovršení nápravy odsouzeného od jiné osoby než od zájmového sdružení občanů, jak je definuje trestní řád v § 3 odst. 1, poruší tím právo odsouzeného na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť excesivně zvolil restriktivní výklad, který nekoresponduje se zákonným vymezením podmínek pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a ani neodpovídá účelu tohoto institutu; pro přijetí záruky není důležitá právní forma osoby poskytovatele, nýbrž to, zda věrohodně a uvěřitelně nabízí možnost pozitivního ovlivňování dovršení nápravy odsouzeného.

Nenapraví-li soud nedostatky, které mu Ústavní soud vytkl v nálezu, kterým zrušil jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění, a i nové rozhodnutí opírá o trestní minulost odsouzeného, aniž by se dostatečně vypořádal s aktuálně existujícími okolnostmi, jež mohou pro odsouzeného představovat pozitivní motivaci pro to, aby v budoucnu nepáchal další trestnou činnost, poruší tím právo odsouzeného na soudní ochranu zaručené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Zaslání vyjádření

O porušení práva na soudní ochranu v takové intenzitě, aby mělo za následek kasační zásah Ústavní soudu, zpravidla nepůjde, jestliže soud sice nezašle stěžovateli k replice vyjádření státního zástupce, zároveň však vyjádření neobsahuje žádné nové argumenty, ale pouze obecné teoretické závěry a reprodukci argumentace, která již byla v řízení před soudy nižších stupňů uplatněna, a k níž měl stěžovatel možnost se v předchozích fázích řízení vyjádřit.

Blanketní stížnost

V případě, kdy v blanketní stížnosti obviněný sdělí lhůtu pro doplnění stížnosti,

byť ji definuje relativně neurčitým pojmem „bez zbytečného odkladu“ od učinění určitého úkonu, a tuto lhůtu zjevně nedodrží, není povinností orgánu rozhodujícího o stížnosti obviněnému stanovit novou lhůtu pro doplnění a vyčkávat s rozhodnutím jejího uplynutí. Rozhodne-li za této situace orgán činný v trestním řízení o blanketní stížnosti, aniž by obviněnému stanovil novou lhůtu k jejímu doplnění, nelze to považovat za porušení práva na spravedlivý proces podle článku 36 odst. 1 Listiny, ani práva na obhajobu podle článku 40 odst. 3 Listiny.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Veřejné zakázky

Jistotu zakotvenou v § 41 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek nelze vykládat tak, že by jejím smyslem mělo být toliko zajištění služící k úhradě případné škody, která by zadavateli mohla chováním dodavatele vzniknout. Jistotu je třeba vnímat širěji, plní hned několik funkcí. Vedle toho, že slouží jako zajišťovací instrument k úhradě případně vzniklé škody, plní také úlohu účinného prostředku selekce dodavatelů, přičemž nelze odhlédnout také od jejího sankčního charakteru služícího zadavateli k poskytnutí vyšší míry jistoty, že účastník po podání nabídky na plnění veřejné zakázky dostojí svým povinnostem. Právo na plnění z účastníkem poskytnuté jistoty vzniká přitom zadavateli pouze ze zákonem jasně stanovených důvodů (dle § 41 odst. 8, v němž je zakotven jejich taxativní výčet), které jsou účastníkům předem známy. Podmínkou vzniku nároku je tedy kumulativní splnění čtyř předpokladů: 1. zánik účasti účastníka v zadávacím řízení, 2. v zadávací lhůtě, 3. v důsledku jeho vyloučení zadavatelem, 4. výlučně z důvodu, že účastník na výzvu zadavatele nepředložil údaje, doklady nebo vzorky, pokud si zadavatel vyhradil, že jejich předložení je podmínkou uzavření smlouvy, nebo pokud výsledek zkoušek vzorků neodpovídá zadávacím podmínkám, nebo pokud účastník po uplynutí blokační lhůty bez zbytečného odkladu se zadavatelem ne-

uzavřel smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky.

Výměra trestu

Je-li relativně nižší závažnost činu (např. při škodě v řádu jednotek milionů Kč, spáchání činu osobou jinak zachovalou), větší časový odstup od spáchání činu, delší doba trvání trestního stíhání, jakož i s ohledem na současně ukládanou povinnost k náhradě škody a s ohledem na uložení i dalšího, vedlejšího trestu (např. peněžitého), důvodem pro ukládání trestu odnětí svobody „mimořádně“ pod dolní hranici zákonné trestní sazby, tím spíše se stejné parametry musí obdobně uplatnit při výběru druhu trestu a jeho výměry tam, kde trestní sazbu trestu odnětí svobody zákonodárce stanovil mírnější a umožnil tím i sám (podle obecných pravidel) jej uložit v takové výměře, aby nebylo nutno jej ukládat jako nepodmíněný.

Dražba

Podmínkou pro uložení povinnosti k úhradě nákladů dalšího dražebního jednání a povinnosti uhradit rozdíl na nejvyšším podání podle § 336n odst. 1 o. s. ř. (dále jen „povinnost k úhradě rozdílu na nejvyšším podání“) je pouze skutečnost, že vydražitel podle § 336m odst. 2 o. s. ř. ani v dodatečně lhůtě nezaplátil nejvyšší podání a že při dalším dražebním jednání podle § 336m odst. 2 o. s. ř. bylo dosaženo nižší nejvyšší podání (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2012, sp. zn. 20 Cdo 2217/2011). Povinnost k úhradě rozdílu na nejvyšším podání vyplývá přímo z procesního předpisu; svojí povahou se jedná o povinnost tzv. kompenzačně dražební (v případě povinnosti k úhradě nákladů dalšího dražebního jednání jde o povinnost tzv. náhradovou) a exekutor o ní rozhoduje z moci úřední; jakákoliv úvaha o hmotněprávní povaze této povinnosti vůbec není namístě.

Kupní smlouva a pozůstalost

V případě, že návrh na vklad byl podán až po smrti zůstavitele nebo dosud vůbec nebyl podán, je nepochybné, že zůstavitel v den své smrti byl ještě vlastníkem nemovitosti. Do pasiv dědictví se za této situace zařadí závazek převést na nabyvatele vlastnické právo k nemovitosti v odpovídající hodnotě. Šlo-li o kup-

ní smlouvu, do aktiv dědictví se uvede částka odpovídající kupní ceně nebo její části, která nebyla za života zůstavitele zaplacená. Jestliže byla kupní cena zůstaviteli zaplacená, do aktiv se uvede hotovost (pokud z úhrady ceny zůstala), popřípadě nedoplatek kupní ceny, byla-li zaplacená jen zčásti.“

Obchodní podíl a vrácení daru

Obchodní podíl převedený na základě smlouvy o převodu obchodního podílu lze po odstoupení od této smlouvy převodci vrátit (a k obnovení účasti převodce ve společnosti dojde) i v případě, kdy po uzavření smlouvy nabyvatel při zvýšení základního kapitálu společnosti převzal závazek ke zvýšení vkladu.

Převedení na jinou práci

Zaměstnavatel je oprávněn převést zaměstnance zařazeného na pozici strojevodčího na jinou práci podle § 41 odst. 2 písm. c) zák. práce, pozbude-li tento zaměstnanec (dočasně) předpoklady pro výkon sjednané práce tím, že je mu podle vnitřního předpisu zaměstnavatele (dopravce) vydaného podle § 35 odst. 1 písm. b) zákona o drahách pozastavena odborná způsobilost.

Valná hromada

Společníku, který se z příčin na vlastní straně neúčastní zasedání valné hromady, byť na ni byl řádně a včas pozván, započne běh nepravé subjektivní tříměsíční lhůty pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady zásadně v den, kdy se konalo zasedání (jednání) valné hromady; v tento den se společník mohl objektivně dozvědět o přijatých usneseních (§ 259 o. z.).

Duševní útrapy

U druhotných obětí, jež jsou vůči poškozenému v rodinném vztahu založeném příbuzenským poměrem v řadě nepřímé (strýc, teta, bratranec, sestřenice apod.) nebo nejsou v žádném příbuzenském poměru, může nárok na náhradu nemajetkové újmy podle § 2959 o. z. vzniknout pouze tehdy, pokud je prokázáno, že újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní (§ 22 odst. 1 o. z.). Zda o splnění těchto podmínek v konkrétním případě půjde

či nikoliv, je třeba vždy posoudit podle okolností konkrétního případu. V tomto smyslu mohou být relevantní např. okolnosti, jaký vzájemný styk mají osoby, o něž jde, zda žijí ve společné domácnosti, jaké jsou v takové domácnosti poměry, projevují-li tyto osoby o sebe zájem a jaký, jsou-li na sebe navzájem odkázáni výživou nebo pomáhají-li si vzájemně v závažných případech, nouzi, nemoci či stáří apod. Dospěje-li soud k závěru, že jde o osobu blízkou, je pro závěr o výši přiměřené náhrady rozhodná intenzita vzájemných vztahů (u vzdálenějších příbuzných či ostatních osob blízkých nelze založit úvahu o jejich duševních útrapách na pravidle, že takové útrapy v obdobné situaci při běžných vztazích automaticky nastávají (jak je tomu u rodičů, dětí, manželů nebo sourozenců a příbuzných v řadě přímé, kde se určitá kvalita vztahů předpokládá), ale na dalších konkrétních okolnostech, které jsou rozhodné pro závěr, zda se vůbec jedná o osobu blízkou, případně pro výši náhrady. Vzhledem k různorodosti okolností jednotlivých případů a vztahů mezi osobami blízkými, není na místě odstupňovat výši náhrady, ale v každém jednotlivém případě zkoumat všechny okolnosti a na základě nich stanovit výši náhrady, která bude přiměřená náhradám přiznávaným v jiných obdobných případech).

Nadace

Cílem vlády v letech 1951 až 1953 bylo kompletní zrušení dosud existujících a fungujících majetkových mas, jako byly fondy, účelová jmění a nadace, a získání jejich majetku do státního vlastnictví. V jednotlivých etapách vláda zmocněná rozpočtovými zákony postupně usneseními rušila resortní fondy, mezi kterými byly také nadace poskytující stipendia vysokoškolským studentům spadající pod Ministerstvo školství věd a umění a fondy na podporu hudebního umění. Rušením nadací, které byly spravovány národními výbory, či byly pod jejich dozorem, vláda pověřila Ministerstvo vnitra, které následně pověřilo jednotlivé krajské národní výbory. Ke dni 31. 10. 1952 byly zrušeny veškeré fondy, kromě fondů výslovně vyjmutých, a jejich majetek přešel do vlastnictví státu. Stejně tak postupovalo Ministerstvo vnitra, které vytvořilo kategorii nadací „ostatní“, pod kterou spadaly nadace jakéhokoli druhu. Současně Minister-

stvo vnitra uložilo krajským národním výborům se s nadacemi vypořádat do 31. 5. 1953 a jejich majetek převést do správy státu. K definitivnímu zrušení fondů, a hlavně k přechodu jejich majetku do vlastnictví státu, či k jeho inkameraci, tak došlo nejpozději do konce roku 1953. Výjimkou byly pouze fondy zahrnuté v seznamu C, k jejichž zrušení byla přijata zvláštní legislativní opatření. S ohledem na výše uvedené není možné, aby jakákoli nadace (vyjma konkrétních nadací vládou zrušených vyjmutých) nadále existovala a vlastnila majetek po cíleném rušení fondů a nadací v 50. letech minulého století.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Pobyt cizinců

Žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza podle § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, kterou cizinec podal poté, co byl informován o důvodech neudělení dočasné ochrany s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona ve spojení s § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, je řádným opravným prostředkem ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) s. ř. s., který je třeba vyčerpat před podáním žaloby ve správním soudnictví. Po dobu řízení o tomto opravném prostředku je cizinec, kterému nebyla udělena dočasná ochrana, oprávněn setrvat na území České republiky v souladu s § 22 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, jehož použití zákon č. 65/2022 Sb. nevylučuje [viz § 4 odst. 2 písm. a) a contrario].

Zvýhodnění pohledávek státu v insolvenčním řízení

Z práva na rovnost v obsahu a ochraně vlastnického práva podle čl. 11 odst. 1 věty druhé Listiny základních práv a svobod, ani z práva na rovnost účastníků v řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod nelze dovodit absolutní zákaz privilegovaného postavení

státu v insolvenčním řízení. Zvýhodnění státu v insolvenčním řízení oproti jiným, „soukromým“ věřitelům však musí být stanoveno výslovně zákonem a musí být „obhajitelné“, tedy musí obstát v testu proporcionality. Zákonodárce musí mít ponechán určitý prostor za účelem ochrany jiných ústavně chráněných zájmů či legitimního veřejného zájmu modifikovat postavení jednotlivých věřitelů v insolvenčním řízení, včetně postavení státu (fisku). Přitom však musí respektovat, že jde o výjimku, kterou je třeba náležitě odůvodnit a jejíž uplatnění musí být systémově udržitelné.

Překvapivé soudní rozhodnutí

O překvapivé rozhodnutí se jedná i tehdy, pokud poškozená v trestním řízení neměla příležitost vyjádřit se k odlišnému právnímu názoru odvolacího soudu, v jehož důsledku soud výrazně snížil výši náhrady nemajetkové újmy přiznané poškozené soudem prvního stupně, aniž by obsah odvolání či průběh odvolacího řízení takovému záměru soudu jakkoliv nasvědčoval. Tento postup porušuje práva stěžovatelky na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a na rovnost účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny.

Osobní svoboda

I. Postup podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, představuje prostředek ochrany proti porušení povinnosti urychleně rozhodnout o zákonnosti zbavení osobní svobody (čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Podmínkou přípustnosti ústavní stížnosti (§ 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu) namítající toto porušení je proto jeho vyčerpání.

II. Dokud trvá stav, kdy rozhodování ve stížnostním řízení závisí na předání fyzicky vedeného spisu vazebního soudu, musí jak vazební, tak stížnostní soud uzpůsobovat svůj procesní postup tomu, aby zajistily naplnění práva na urychlené

rozhodnutí o zákonnosti zbavení osobní svobody. To vyžaduje zohlednit procesní kontext jednotlivé věci a vyvíjející se průběh řízení.

III. Dovolena členů soudního oddělení určeného rozvrhem práce k projednání a rozhodnutí věci není ospravedlnitelným důvodem, proč může dojít k průtahům oddalujícím rozhodnutí o zákonnosti zbavení osobní svobody, které má být vydáno urychleně (čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“

Platová diskriminace

Právní úprava odměňování soudců staví na principu, že se do doby rozhodné pro stanovení platového koeficientu (a tak pro růst platu) zásadně započítává (jako náhradní doba) i doba mateřské a rodičovské dovolené. Zákon stanoví i jiné náhradní doby, ty jsou však z povahy samy mnohem méně četné, případně se aktuálně vůbec neaplikují (povinná vojenská služba). Z pravidla, že se mateřská a rodičovská dovolená (a jiné náhradní doby) v souvislosti s růstem platu nezapočítávají, stanoví zákon jedinou výjimku: pro přestup z druhého platového koeficientu do třetího, který má podle základního pravidla nastat od počátku 9. roku praxe (včetně náhradních dob), nestačí samotná délka praxe (8 let), ale současně se vyžaduje, aby soudce alespoň tři roky soudil. Právě a jedině do těchto tří let se doba mateřské a rodičovské dovolené (a ani jiné náhradní doby) nezapočítávají. Stanoví-li zákon, že pro přestup z druhého platového koeficientu do vyššího musí soudce vykonávat tři roky funkci soudce, přičemž tento požadavek nelze splnit započtením náhradních dob, jde (ve vztahu k tomu, kdo získal jako soudce náhradní dobu čerpáním mateřské a rodičovské dovolené) o odlišné zacházení týkající se práva na spravedlivou odměnu za práci (zakotveného v čl. 28 Listiny základních práv a svobod) rozlišující

podle „podezřelého kritéria“ pohlaví (jež zahrnuje i rodičovství) a případně též i věku. Takové opatření může být ústavně souladným pouze, sleduje-li legitimní cíl a ob stojí-li v testu proporcionality. To § 31 odst. 5 v textu „do níž se nezapočítávají doby uvedené v odst. 4“ zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, jde-li o mateřskou a rodičovskou dovolenou, nesplňuje a porušuje tak zákaz diskriminace obsažený v čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Autorské právo

Sama skutečnost, že vyhláška č. 488/2006 Sb. vyjímá v § 6 odst. 2 výrobky označené jako „mobilní telefony“ z okruhu přístrojů k zhotovování rozmnoženin záznamů, nevylučuje vznik práva na autorskou odměnu podle § 25 odst. 1 písm. b) autorského zákona v souvislosti s takovými výrobky, které při jejich obvyklém používání umožňují pořizování rozmnoženin záznamů děl pro osobní potřebu v souladu s § 30 odst. 2 autorského zákona nad rámec minimálního (zanedbatelného) rozsahu, v důsledku čehož je i újma způsobená autorům v souvislosti s takovým rozmnožováním nikoli minimální. Mezi výrobky, jež nejsou takto vyloučeny z rozsahu práva na autorskou odměnu, spadají zejména tzv. chytré mobilní telefony.

Oddlužení

Formulář hlasovacího lístku pro hlasování o způsobu oddlužení po zahájení insolvenčního řízení nabízený věřitelům na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti nesplňuje požadavky kladené na jeho obsah v § 401 odst. 1 insolvenčního zákona.

Náhrada škody

Vážné ohrožení pozemku odloučením skalních bloků ze skály, jež tvoří podloží sousedního pozemku určeného k plnění funkcí lesa a jejich sesunutí na ohrožený pozemek, nelze pokládat za ohrožení jevy předpokládanými § 22 lesního zákona, proti nimž je povinen ochránit ohrožený pozemek sám a na své náklady vlastník ohroženého pozemku. ☹

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2024 ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Velmi doporučovaná firma v kategoriích:

- Právo obchodních společností
- Právo hospodářské soutěže
- Developerské a nemovitostní projekty
- Fúze a akvizice
- Restrukturalizace a insolvence
- Kapitálové trhy
- Duševní vlastnictví
- Právo informačních technologií
- Veřejné zakázky

- Pracovní právo
- Firemní compliance
- Daňové právo
- Energetika a energetické projekty
- Logistika a dopravní stavby
- Zdravotnické právo
- Česká firma na mezinárodních trzích

Doporučovaná firma v kategoriích:

- Právo životního prostředí

DĚKUJEME.

O krok napřed

Wilo a Passerinvest Group radí, jak zvýšit energetickou efektivitu administrativních budov

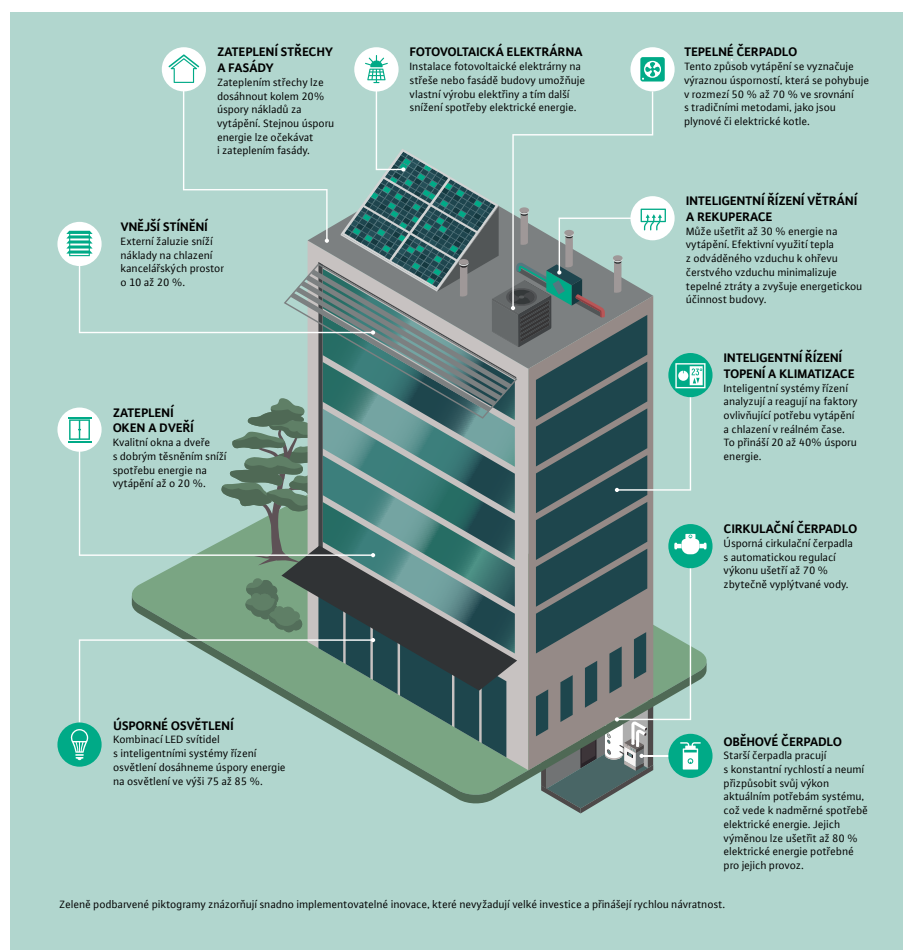
Úspory energií při správě a provozu komerčních budov se stávají stále významnějším tématem. Rostoucí ceny energií i tlak na udržitelnost vedou vlastníky a provozovatele komerčních a administrativních budov k hledání inovativních způsobů, jak snížit spotřebu energie a zároveň zlepšit komfort pro uživatele. Společnost Wilo ve spolupráci s developerskou společností Passerinvest představuje hlavní možnosti a opatření, jak dosáhnout energetických úspor pomocí rekonstrukce či modernizace kancelářské budovy.

„Jako stavitelé, majitelé a správci budov se stále soustředíme na hledání cest k zajištění jejich energeticky úsporného provozu. Dosáhne-li budova určitého stáří, je jedinou možností její rekonstrukce. S maximálním využitím moderních technologií a materiálů, které v době výstavby ještě nebyly k dispozici. V minulosti také nebyly kladeny na spotřebu energií a vody tak velké nároky, jako je tomu dnes. Prokazatelné a dobře měřitelné výsledky v oblasti energetických úspor nám například poskytuje Budova B, jejíž modernizaci jsme dokončili v roce 2022. Spotřebu elektrické energie budovy se rekonstrukcí a následnou optimalizací provozu technologií v roce 2023 podařilo snížit o 55 % ve srovnání se stavem před touto akcí,“ vysvětluje Martin Unger, technický a ESG ředitel společnosti Passerinvest Group.

„Jedním z dílčích opatření vedoucích ke stejnému úspornému cíli může být výměna zastaralých oběhových a cirkulačních čerpadel. Jejich spotřeba představuje v celkové energetické bilanci budovy přibližně 10 %. V případě, že je jejich stáří vyšší než 15 let, lze modernizací těchto systémů dosáhnout až 80% snížení spotřeby elektrické energie na jejich provoz. Návrh investice tak může být velmi rychlá a pohybovat se v řádu měsíců. Klíčem k dosažení maximálních úspor a efektivity je ovšem spolupráce s odborníky a implementace komplexních systémových řešení,“ říká Jan Cidlinský, výkonný ředitel společnosti Wilo pro střední Evropu.

Při snaze snížit energetickou náročnost nemovitosti může vlastník nebo správce využít řadu inovací a technologií, které lze technicky rozdělit na snadno a obtíž-

Snížení energetické zátěže

něji realizovatelné. Snadno implementovatelné kroky nevyžadují velké finanční investice a jejich přínosy se projeví rychle, což z nich činí ideální výchozí bod. Pro lepší orientaci jsou tyto kroky označeny výraznými pictogramy.

Zateplení střechy a fasády

Budovy ztrácí nejvíce tepla skrze stěny a střechu, a proto je jedním z klíčových

opatření jejich kvalitní zateplení. To snižuje tepelné ztráty a zvyšuje komfort vnitřního prostředí. Moderní izolační materiály navíc umožňují dosáhnout vysoké úrovně energetické účinnosti bez nutnosti zásadních stavebních úprav. Ačkoliv jsou například kancelářské budovy relativně kvalitně provedené, tak i zde lze zateplením střechy dosáhnout kolem 20% úspory nákladů za vytápění. Stejnou úsporu energie lze očekávat i zateplením fasády.

Advokátní kancelář HSP & Partners v.o.s.

se sídlem v Praze patří k nejstarším, ryze českým kancelářím v České republice. Je synonymem pro zkušenost, profesionalitu, komplexnost služeb a úspěšnost v právních sporech.

HSP / **& PARTNERS**
advokátní kancelář

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Zateplení oken a dveří

Kvalitní okna a dveře s dobrým těsněním mohou snížit spotřebu energie na vytápění až o 20 %. I když se investice do těchto prvků může na první pohled jevit jako vysoký finanční náklad, z dlouhodobého hlediska přináší ekonomické úspory již během několika topných sezón.

Vnější stínění oken a skleněných ploch

Externí žaluzie představují moderní a efektivní řešení pro regulaci teploty a světla v kancelářských prostorách, kde je potřeba zajistit optimální pracovní prostředí pro zaměstnance. Tyto žaluzie, instalované na vnější straně oken, fungují jako bariéra proti přímému slunečnímu záření, které může způsobovat přehřívání místností a tím zvyšovat potřebu klimatizace. Externí žaluzie zajistí nejen příjemnější prostředí, ale také sníží náklady na chlazení kancelářských prostor o 10 až 20 %.

Úsporné osvětlení

Vyplatí se také důkladná revize veškerého osvětlení. LED svítidla jsou mnohem efektivnější a mají delší životnost než tradiční žárovky. Pokud se k tomu přidají také systémy pro inteligentní řízení osvětlení, které svícení optimalizují podle aktuálních potřeb a přítomnosti osob v místnosti, sníží se energetická náročnost svícení o 75 až 85 %.

Inteligentní řízení větrání a rekuperace

Zavedením inteligentního řízení větrání včetně rekuperace je možné v kancelářské budově dosáhnout významných úspor energie. Inteligentní systémy řízení větrání optimalizují přívod čerstvého vzduchu a zároveň minimalizují tepelné ztráty, což vede k efektivnějšímu využití energie. Rekuperace navíc umožňuje zpětné získávání tepla z odpadního vzduchu, což dále snižuje energetické nároky na vytápění a chlazení.

Inteligentní řízení topení, chlazení a klimatizace

Implementace inteligentního systému řízení vytápění, klimatizace a chlazení v kancelářské budově představuje významný krok směrem k modernizaci a zefektivnění energetického hospoda-

ření. Tento proces zahrnuje instalaci pokročilých technologií, které jsou schopny analyzovat a reagovat na různé faktory ovlivňující potřebu vytápění a chlazení v reálném čase. Hlavním cílem těchto systémů je dosáhnout příjemného prostředí pro uživatele budovy při současném minimalizování energetické spotřeby, což přináší 20 až 40% úsporu energie. Součástí modernizace by měla být také obměna zastaralých klimatizací, které často vykazují vyšší energetickou náročnost.

Tepelná čerpadla

Vytápění kancelářských budov pomocí tepelných čerpadel představuje moderní a efektivní přístup k zajištění tepelného komfortu v pracovním prostředí. Tento způsob vytápění se vyznačuje výraznou úsporností, která se pohybuje v rozmezí 50 až 70 % ve srovnání s tradičními metodami, jako jsou plynové či elektrické kotle. Tepelná čerpadla fungují na principu přenosu tepla z okolního prostředí do budovy, což je proces, který vyžaduje podstatně méně energie než přímé spalování fosilních paliv nebo využívání elektrické energie k vytápění.

Oběhová čerpadla

Výměna zastaralých oběhových čerpadel v topných systémech má významný dopad na energetickou účinnost a celkové provozní náklady komerčního objektu. Pokud jsou tato čerpadla starší než 15 let, je velmi pravděpodobné, že jejich technologická úroveň a účinnost jsou výrazně nižší než u moderních modelů. Starší čerpadla často pracují s konstantní rychlostí a nemají schopnost přizpůsobit svůj výkon aktuálním potřebám systému, což vede k nadměrné spotřebě elektrické energie. Jejich výměnou lze ušetřit až 80 % elektrické energie potřebné pro jejich provoz.

Cirkulační čerpadla

Cirkulační čerpadla jsou navržena pro zajištění nepřetržitého oběhu teplé pitné vody v budovách. Tímto způsobem se zabývá ochlazování vody v potrubí, což znamená, že při otevření kohoutku s teplou vodou nemusíte čekat na odtok studené vody, než dorazí teplá voda z kotle. Použití cirkulačního čerpadla je klíčové zejména v budovách s více patry, kde

je zdroj teplé vody vzdálenější od místa odběru, což způsobuje ochlazování vody v potrubí. Díky tomuto systému lze při každodenních činnostech snížit spotřebu vyplývané vody až o 70 %.

Fotovoltaická elektrárna

Instalace fotovoltaické elektrárny na střeše nebo fasádě budovy umožňuje vlastní výrobu elektřiny a tím další snížení spotřeby elektrické energie. Vzhledem k tomu, že většina spotřeby elektrické energie v kancelářských budovách probíhá během dne, je možné efektivně využívat elektřinu vyrobenou solárními panely přímo na místě. Tím se přirozeně snižuje závislost na dodávkách elektřiny ze sítě.

O společnosti Wilo:

Wilo je nadnárodní technologická skupina, která patří k předním světovým výrobcům čerpadel a čerpacích systémů pro zařízení budov, vodní hospodářství a průmyslový sektor. Společnost byla založena roku 1872 v Dortmundu, v průběhu své dlouhé a úspěšné historie se rozvinula do podoby významného globálního hráče. V současnosti zaměstnává více než 8900 lidí po celém světě. Skupina Wilo věnuje zvláštní pozornost globálním trendům jako je urbanizace, změna klimatu, řešení nedostatku vody a zvýšení energetické soběstačnosti, stejně jako technologickému pokroku a digitalizaci. Wilo je členem České rady pro šetrné budovy, která se zaměřuje na snižování negativních dopadů budov na životní prostředí.

ČEZ Distribuce investovala do sítí rekordních 19,7 mld. korun

Společnost ČEZ Distribuce investovala v roce 2024 do své distribuční soustavy rekordních 19,7 miliard korun. Pro rychlejší připojení zákaznických požadavků zejména v oblasti obnovitelných zdrojů vyhradila 8,8 miliardy korun.

„Průběžně realizujeme investiční akce na rozvoj, obnovu a posílení distribuční soustavy tak, abychom byli schopni připojovat požadavky našich zákazníků. Plán jsme v průběhu roku 2024 upravili tak, abychom mohli připojit co nejvíce obnovitelných zdrojů, především fotovoltaických výroben. Do úprav naší distribuční soustavy jsme investovali o 2,5 miliardy Kč více než rok před tím. Jedná se tak o historicky největší objem investic a staveb,“ vysvětluje Martin Zmelík, generální ředitel ČEZ Distribuce.

Jen pro připomenutí, společnost ČEZ Distribuce připojila k síti v roce 2023 52 109 fotovoltaických elektráren s instalovaným výkonem 605,5 MW. Z valné většiny se jednalo o střešní instalace na rodinných domech, cca 92,5 procent žádostí se týkalo mikrozdrojů do 10 kW na hladině nízkého napětí.

„Procházíme největší energetickou transformací za poslední desetiletí. Evropa masivně investuje do dekarbonizace elektráren a dalších zdrojů energie i do opatření, která pomáhají situaci zvládnout na straně spotřebitele. Potřeba investic do distribučních sítí je ale stále spíše přehlížena. Jsou to ale právě moderní energetické sítě, které jsou potřebné pro spolehlivé fungování celé dekarbonizované energetiky. Na podporu investic do modernizace distribučních sítí bychom se měli výrazně zaměřit, protože spolehlivý přenos a distribuce energie budou základním kamenem celé energetické transformace,“ řekl místopředseda představenstva ČEZ Pavel Cyrani.

OZE za jedenáct měsíců

Zájem o připojování nových obnovitelných zdrojů v síti ČEZ Distribuce také roste. V roce 2024 evidujeme 48 803 přijatých žádostí, z čehož tvoří 64 % mik-

rozdroje. Připojeno bylo 26 557 výroben o instalovaném výkonu 658 MW. Na celém distribučním území ČEZ Distribuce je aktuálně připojeno 132 980 ks výroben o instalovaném výkonu 8 GW (FVE 2,4 GW, VTE 0,3 GW, ostatní OZE 2,5 GW a ostatní výroby 2,7 GW).

Sdílení elektřiny a komunitní energetika pod taktovkou EDC

Od 1. 8. 2024 zahájilo EDC činnost tzv. dočasného řešení, které umožňuje sdílení elektřiny. S plným provozem, který rozšíří činnosti i služby EDC týkající se agregace, akumulace a flexibility, se počítá v druhé polovině roku 2026. Akcionáři EDC jsou provozovatelé distribučních soustav – společnosti ČEZ Distribuce, EG.D, PREdistribuce a provozovatel přenosové soustavy – společnost ČEPS.

Detaily pro další zájemce je možno dohledat na webových stránkách Sdílení elektřiny | Homepage (cezdistribuce.cz) nebo na Elektroenergetické datové centrum, a. s. (edc-cr.cz).

Významné strategické stavby

V regionu Morava byla dokončena rekonstrukce elektrické stanice TR Hraniče. Z důvodu nevyhovujícího mechanického stavu došlo k celkové rekonstrukci technologie 110 kV, včetně nového řídicího systému a odpovídajícího systému chránění. Komplexní rekonstrukcí rozvodny bude v budoucnu umožněno připojení více výroben v dané lokalitě. Celkové realizační náklady dosáhly výše 204 mil. Kč.

Na Moravě byla také zahájena rekonstrukce venkovního vedení 110 kV Lískovec – Příbor. Jedná se o 15,6 km dlouhý úsek vedení se 62 stožáry. Rekonstrukce vedení Lískovec – Příbor je realizována z důvodů mechanického stavu vedení, zajištění spolehlivosti a navyšování po-

žadavků na odběr průmyslové zóny Mošnov a Koprivnice. Předpokládaná celková realizační cena činí 192,6 mil. Kč.

V regionu Sever byla na transformovně Oldřichov zahájena výměna dožitých transformátorů. Výměnou dožitých transformátorů dojde k navýšení požadovaného výkonu a možnosti připojení nových odběrných míst v lokalitě. Celkové předpokládané náklady činí 52,9 mil. Kč.

Další stavbou na severu Čech je rekonstrukce stanice Doksy z důvodů plánované unifikaci města Doksy na napěťovou hladinu 35 kV s předpokládanými náklady ve výši 48,1 mil. Kč. V rámci rekonstrukce dojde k nahrazení dožité kobkové technologie 35 kV za moderní zapouzdřený rozváděč s dostatečným počtem rezervních polí, modernizaci systému chránění a řídicího systému.

V regionu Střed byla ukončena rekonstrukce rozvodny 110 kV v transformovně Hořovice s celkovými realizačními náklady ve výši 73 mil. Kč. Jednalo se o komplexní obnovu z důvodu mechanického stavu.

V regionu Západ byla ukončena výstavba nové transformovny 110/22 kV Nejdek s celkovými realizačními náklady ve výši 195 mil. Kč. Hlavními důvody pro výstavbu této transformovny byly zvyšující se požadavky na navýšení příkonu stávajících odběratelů ve městě Nejdek a potřeba připojení nových zákazníků v oblasti nově vznikající průmyslové zóny.

ČEZ Distribuce, a. s., ze Skupiny ČEZ provozuje na území České republiky vedení v délce 167 628 km s 3,7 mil. odběrných míst. Společnost působí na území krajů Plzeňského, Karlovarského, Ústeckého, Středočeského, Libereckého, Královéhradeckého, Pardubického, Olomouckého, Moravskoslezského a částečně v kraji Zlínském a Vysočina. 📍

„Bráníme slušné lidi před nespravedlností,“ říká Jitka Chizzola, průkopnice právní ochrany, o poslání D.A.S. a budoucnosti oboru.

Myšlenka právní ochrany vznikla již v roce 1917 při automobilových závodech v Le Mans. Časté nehody tehdy komplikovaly život nejen závodníkům, ale i divákům, kteří museli zdlouhavě bojovat o náhradu škody nebo výplatu pojistek. Organizátor závodů Georges Durand proto založil společnost Défense Automobile et Sportive, která zpřístupnila právní pomoc i lidem s omezenými prostředky. Koncept pravidelných poplatků výměnou za právní podporu se rychle ujal a položil základy moderního pojištění právní ochrany.

Tento typ pojištění postupně získal pevné místo v mnoha evropských zemích, kde se stal klíčovou součástí pojišťovnictví. Do České republiky se však právní ochrana dostala až po roce 1989, kdy se trh otevřel zahraničním společnostem a začaly být dostupné nové produkty. Jedním z průkopníků byla společnost D.A.S. právní ochrana, která je dnes již synonymem právní ochrany na českém trhu.

Už neuvěřitelných 30 let stojí v čele této společnosti Jitka Chizzola, která českou pobočku vybudovala doslova od základů. Díky jejímu vedení se z D.A.S. stala moderní firma nabízející komplexní podporu jednotlivcům i firmám ve složitých životních situacích.

Generální ředitelkou společnosti D.A.S. právní ochrana jste již 30 let. To je obdivuhodná doba. Jak byste popsala začátky své cesty?

V roce 1994 byla právní ochrana v České republice úplně novým pojmem. Když jsem dostala nabídku stát se součástí týmu D.A.S. a založit českou pobočku, šlo o úkol, který nikdo přede mnou neřešil. Budovala jsem firmu doslova od základů. Jedním z prvních kroků bylo získání pojišťovací licence, kterou jsme obdrželi v prosinci téhož roku. Byl to významný okamžik, protože tento typ pojištění byl na českém trhu neznámý, a vysvětlit jeho přínos byla velká výzva.

Zpočátku jsme byli malý tým a vše bylo na mně – od budování struktury společnosti po samotný produktový vývoj.

Jitka Chizzola – CEO v pojišťovně D.A.S. právní ochrana

Musela jsem se rychle učit, improvizovat a čerpat inspiraci od kolegů z Rakouska a Německa. Byla to náročná doba, ale zároveň obrovsky obohacující. Když se ohlédnu zpátky, vidím, že právě tyhle výzvy mě nejvíc posunuly.

Být ženou v tak vysoké manažerské pozici bylo v 90. letech spíše výjimkou. Jak jste tuto roli vnímala?

Tehdy to opravdu nebylo běžné. Když jsem byla vybrána na tuto pozici, musel můj budoucí šéf dokonce trochu bojovat, aby mě vedení schválilo. Ve finálním kole výběrového řízení jsem soupeřila se dvěma muži, a bylo neobvyklé, že volba padla na ženu. Měla jsem ale štěstí, že můj šéf ve mně viděl potenciál a věřil mi.

Samozřejmě jsem se setkávala s pochybnostmi. Ale brala jsem tyto situace jako příležitost ukázat, co dokážu. Naučila jsem se důvěřovat svým schopnostem a věřit tomu, že mám na to, co dělám. Právě důvěra, kterou mi vedení projevilo, mě motivovala k tomu, abych byla ještě lepší.

Právní ochrana je dnes vnímána jako klíčová služba, ale tehdy to muselo být těžké prosadit. Jak jste to zvládla?

Na začátku jsme museli vysvětlovat, co vlastně právní ochrana znamená. Lidé byli zvyklí na životní nebo majetkové pojištění, ale málokdo si uměl představit, že i právo může být pojištěné. Naším úkolem bylo klienty přesvědčit, že právní

JELÍNEK & PARTNEŘI

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

VIZE — VYTRVALOST — ODHODLÁNÍ

To jsou pilíře naší advokátní kanceláře
i našich právních služeb.

Více než
30 LET S VÁMI

www.advokatijelinek.cz

+420 724 794 986

ochrana jim může ušetřit nejen peníze, ale především čas a nervy.

Za klíčový moment považují zavedení nonstop linky právního poradenství v roce 1996. Byli jsme první pojišťovnou, která něco takového nabídla, a rychle se ukázalo, že jde o službu, kterou klienti ocení. Dnes máme za sebou více než 239 tisíc telefonických porad, což ukazuje, jak důležitá tato služba je.

V čem spočívá unikátnost právní ochrany jako pojištění?

Právní ochrana není jen o financování právních služeb – jde o komplexní podporu klienta ve chvílích, kdy čelí složitým životním situacím. Ať už jde o nečekané právní spory, problémy s úřady, zaměstnavateli nebo dodavateli služeb, cílem je poskytnout rychlou a dostupnou pomoc. Klienti D.A.S. mají možnost kdykoli zavolat na právní linku, kde jim odborníci poradí, jak postupovat.

Samozřejmostí je poskytování advokátních služeb nebo znaleckých posudků, velkou přidanou hodnotou představuje pokrytí nákladů nejen na soudní řízení až do milionu korun. Právní ochrana tedy šetří nejen finance, ale i čas a psychické síly klientů. Naše firemní heslo je „bráníme slušné“, a dle něj chráníme slušné lidi a firmy před neprávem, nespravedlností, byrokracií a neférovým přístupem.

Jak se právní ochrana vyvíjela pod vašim vedením?

Začínali jsme s velmi omezenou nabídkou v podstatě jednoho produktu, který byl zaměřený na motoristy. Postupem času jsme rozšířili portfolio na rodinné pojištění, ochranu podnikatelů a specializované produkty pro různé profesní skupiny. Pro OSVČ připravujeme nový produkt, který bude lépe odpovídat jejich specifickým potřebám v oblasti právní ochrany. Zároveň pracujeme na zcela nové klientské zóně v online prostředí, která přinese našim klientům ještě větší podporu a komfort při řešení jejich záležitostí.

Jak byste popsala současné výzvy v oblasti právní ochrany?

Jednou z největších výzev je přizpůsobit se rostoucím nárokům klientů. Lidé dnes

očekávají okamžité odpovědi a snadnou dostupnost služeb. Proto jsme investovali do digitalizace a vytvořili systém, který umožňuje klientům vyřešit většinu věcí on-line. Další výzvou je přizpůsobení nabídky specifickým potřebám různých skupin – například živnostníků nebo rodin.

V neposlední řadě se snažíme reagovat na změny ve společnosti, jako je rostoucí problematika šikany nebo narůstající komplikace v oblasti pracovního práva. Právní ochrana má dnes mnohem širší záběr, než měla před 30 lety, a neustále se rozvíjí.

V únoru oslaví své třicetileté výročí i samotná pobočka D.A.S. v ČR. Chystáte se to ve firmě slavit?

Třicet let na českém trhu je pro nás obrovským milníkem, který chceme náležitě oslavit – nejen uvnitř naší společnosti, ale také s našimi partnery, klienty a širší komunitou. Naše výročí se ponese v duchu „30 let na scéně“, což symbolizuje nejen naši dlouholetou historii, ale také stabilitu, zkušenosti a odhodlání být i nadále spolehlivým partnerem v oblasti právní ochrany.

Plánujeme několik klíčových akcí, které zahrnují celofiremní konferenci, kde budeme reflektovat naše úspěchy a diskutovat o vizích do budoucna. Pro naše obchodní partnery pak chystáme velkou letní oslavu, na které bychom jim rádi poděkovali za jejich spolupráci a podporu, bez které bychom takového úspěchu nedosáhli.

Kromě oslav se soustředíme také na to, co je pro nás dlouhodobě klíčové – pomoc lidem a neustálé zlepšování našich služeb. Důležitou součástí našich plánů je také šíření povědomí o významu právní ochrany v České republice, a to také prostřednictvím rozmanitých networkingových a charitativních aktivit.

Jak se D.A.S. přizpůsobuje současným výzvám

Digitalizace je jedním z hlavních trendů, který formuje moderní pojišťovnictví. Společnost D.A.S. pod vedením Jitky Chizzoly přijala tento směr s plnou vážností. Díky bezpapírovým procesům a využití moderních technologií dokáže reagovat

na požadavky klientů rychleji a efektivněji. Jedním z klíčových kroků byla integrace umělé inteligence, která pomáhá s analýzou dat a tvorbou strategií.

„Technologie nám umožňují být flexibilnější, ale vždy dbáme na to, aby si naše služby zachovaly lidský rozměr,“ zdůrazňuje paní Chizzola. „Umělá inteligence je skvělým pomocníkem, ale nikdy by neměla nahradit lidský úsudek a empatii.“

Jak vidíte budoucnost právní ochrany a pojišťovnictví obecně?

Právní ochrana je stále důležitější. Lidé si uvědomují, že právní spory mohou být nejen finančně náročné, ale i velmi stresující. Naším cílem je nabídnout klientům služby, které jim ušetří čas, peníze a nervy. Velký potenciál vidím v oblasti služeb pro OSVČ, protože podnikatelé často nemají prostředky ani čas řešit právní otázky.

Pokud jde o celý obor pojišťovnictví, budoucnost vidím v digitalizaci. Technologie, jako je umělá inteligence, mohou výrazně zlepšit efektivitu a kvalitu služeb. Ale zároveň je důležité, aby si firmy uchovaly lidský přístup – technologie by měly být nástrojem, nikoliv náhradou za osobní kontakt.

Máte pověst inovátorky. Jaké inovace jste v D.A.S. prosadila a jaký měly dopad na fungování společnosti?

Jednou z mých klíčových priorit bylo zavést digitální technologie do každodenního fungování firmy, a to dlouho předtím, než to bylo běžné. Už před více než 15 lety jsem si stanovila cíl, aby naše kanceláře byly bezpapírové. Dnes je to realita – všechny procesy probíhají elektronicky, což nám umožňuje pracovat rychleji a efektivněji. Dalším zásadním krokem bylo využití umělé inteligence, kterou jsme začali implementovat v několika oblastech naší činnosti.

Můžete přiblížit, jak konkrétně D.A.S. využívá umělou inteligenci?

Využíváme kombinaci vlastního vývoje a osvědčených nástrojů. AI například pomáhá našemu právnímu oddělení při překladech právních dokumentů, což je zásadní při řešení pojistných událostí klientů, ke kterým dochází v zahraničí.

MELKUS KEJLA & PARTNERS

TELEKOMUNIKAČNÍ PRÁVO

MEDIÁLNÍ PRÁVO

PRÁVO DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

BANKOVNÍ A LEASINGOVÉ PRÁVO

POJIŠŤOVACÍ PRÁVO

FINANČNÍ PRÁVO

NEMOVITOSTNÍ A STAVEBNÍ PRÁVO

ZDRAVOTNICKÉ PRÁVO

PRACOVNÍ PRÁVO

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

DAŇOVÉ PRÁVO

FIREMNÍ COMPLIANCE

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA – VÍTĚZ ROKU 2023

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

ZDRAVOTNICKÉ PRÁVO

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

PRACOVNÍ PRÁVO

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

DAŇOVÉ PRÁVO

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

FIREMNÍ COMPLIANCE

V marketingu a obchodě zase využíváme AI k analýze tržních trendů a k lepšímu cílení nabídek na potřeby našich klientů.

Jaký je podle vás význam AI pro budoucnost vaší společnosti? Umělá inteligence nám umožňuje být efektivnější, přesnější a pružněji reagovat na požadavky klientů. Zároveň ale zdůrazňuji, že AI je pouze nástrojem pod kontrolou člověka. Je to skvělý pomocník, který nám uvolňuje ruce na to, co je skutečně důležité: osobní přístup a maximální profesionalitu. Lidský úsudek zůstává nenahraditelný, a to je princip, kterého se vždy držíme.

Před několika lety jste se rozhodla vystudovat práva. Co vás k tomu vedlo?

Byla to kombinace profesního i osobního cíle. Vždycky jsem měla pocit, že mi chybí hlubší porozumění právu, zvlášť když vedete firmu, která se specializuje na právní ochranu. Navíc mě vždy mrzelo, že jsem si během mládí nemohla užít vysokoškolská léta, protože jsem se brzy vdala a měla dítě.

Když mi bylo 45 let, rozhodla jsem se, že je čas tuto mezeru vyplnit. Studovala jsem na Metropolitní univerzitě a byla to jedna z největších výzev mého života. Kombinovat práci, studium a rodinný život nebylo jednoduché, ale díky podpoře rodiny jsem to zvládla. Studium mi otevřelo nové obzory a umožnilo mi lépe komunikovat s našimi právníky.

Rovnováha mezi osobním životem a kariérou jako klíčová součást firemní kultury

Jitka Chizzola si vedle mimořádného pracovního nasazení vždy zakládala na rovnováze mezi profesním a osobním životem. Miluje pohyb, sport a má slabost pro rychlá auta – právě tyto koníčky jí dodávají energii a inspiraci. Hodnoty jako důraz na rovnováhu, zdravý životní styl a odhodlání věnovat se tomu, co ji skutečně naplňuje, přenesla i do firemní kultury společnosti D.A.S.

Pod jejím vedením se D.A.S. zaměřuje na podporu svých zaměstnanců prostřednictvím mentoringových programů, proodinného přístupu, flexibilní pracovní doby a možností kariérního růstu. Tento přístup vytváří moderní a dynamické

pracovní prostředí, kde mohou zaměstnanci snadno skloubit své profesní ambice s osobním životem. Díky tomu se firma těší spokojenosti svých lidí a motivuje je k dlouhodobé spolupráci – téměř čtvrtina zaměstnanců je ve firmě déle než 10 let.

Jaké hodnoty jsou pro vás v práci i v životě zásadní?

Pokora, důvěra a pravdivost. Vždycky jsem věřila, že otevřenost a upřímnost jsou klíčem k úspěchu. Důvěřuji svým zaměstnancům a dávám jim prostor k růstu. Na druhou stranu mě vždy mrzí, když někdo tuto důvěru zneužije. Ale i to je součástí života.

Myslím si, že bychom všichni měli být k sobě laskaví a nebát se říct si o pomoc, když ji potřebujeme. To platí jak v osobním, tak v profesním životě.

Jak se vám podařilo skloubit náročnou kariéru s osobním životem?

Začátky byly opravdu náročné. Hodně mi pomohlo pečlivé plánování, schop-

nost říct si o pomoc, když to bylo nutné, a velká podpora od mého syna, který byl od malička velmi samostatný. Postupem času jsem si uvědomila, že je důležité najít si čas i na sebe. Ráda sportuji, miluji golf, turistiku a pohyb obecně, což mi pomáhá udržet rovnováhu.

S manželem také hodně cestujeme. Mezi mé sny patří projet Skandinávii karavánem a objevovat její přírodu a kulturu. Zároveň mě láká projít stezku Českem, která spojuje nejkrásnější místa naší země. Relaxace a zážitky jsou pro mě klíčové – nabíjejí mě energií a pomáhají zvládat každodenní výzvy.

Máte nějakou radu pro mladé lidi, kteří právě začínají svou kariéru?

Řekla bych, aby se nebáli překážek. Ty jsou příležitostí k růstu. Důležité je najít něco, co vás baví, a věnovat se tomu naplno. Jak říkal můj táta: „Když něco děláš, dělej to pořádně.“ Pokud budete pracovat s nadšením a poctivostí, úspěch se dostaví. A nezapomeňte být k sobě i k ostatním laskaví – to je základ každého úspěchu. ☺

Schneider Electric v ostravském vědeckém centru CEETe instaloval technologii, která mění budoucnost energetiky

Společnost Schneider Electric, světový lídr v oblasti energetického managementu, se podílí na významném českém projektu. V unikátním výzkumném centru CEETe VŠB-TUO v Ostravě instaloval pokročilý energetický řídicí systém Microgrid. Tato technologie dohlíží nad celým energetickým provozem budovy a efektivně spravuje výrobu, distribuci, ukládání i spotřebu elektřiny z různých zdrojů, včetně těch obnovitelných. Je schopná napájet jednotlivé budovy, ale i celé městské čtvrti nebo průmyslové oblasti nezávisle na hlavní síti, představuje budoucnost komunitního zásobování elektřinou a může přispět k rozvoji udržitelné energetiky v České republice.

Součástí dodávky od Schneider Electric bylo také několik dalších klíčových komponent. Společnost do CEETe dodala řídicí software a hardware, bateriové úložiště pro akumulaci elektřiny, nabíjecí stanice pro elektromobily a prvky vysokého a nízkého napětí.

„S rostoucím podílem obnovitelných zdrojů v energetickém mixu je klíčové umět tyto zdroje efektivně integrovat do sítě a řídit jejich spotřebu. Náš systém Microgrid právě toto umožňuje. Věříme, že naše spolupráce s CEET přinese praktické inovace odpovídající současným trendům v energetice,“ uvedl ke spolupráci generální ředitel Schneider Electric, Pavel Bezucký.

„Microgrid nám umožňuje zkoumat energetické toky v reálném prostředí, což je důležité pro vývoj efektivnějších energetických řešení. Doufáme, že náš výzkum přispěje ke zlepšení energetické účinnosti a soběstačnosti, a to nejen v České republice, ale potenciálně i v širším měřítku,“ řekl prof. Ing. Stanislav Mišák, Ph.D., ředitel ústavu CEET.

Microgrid: Inteligentní řešení pro komunitní energetiku

Microgrid, označovaný také jako „mikrosítě“, je decentralizovaný systém schopný vytvářet samostatnou elektrickou síť nezávislou na hlavní rozvodné síti. Propojuje různé zdroje energie a inteligentně je řídí podle aktuální potřeby, čímž šetří provozní náklady. Je ideální pro odlehle lokality, průmyslové oblas-

ti a může přispět k vytváření chytrých měst.

Firmy si začínají vytvářet vlastní energetické mikrosítě, protože se tak chrání před výpadky a šetří tím velké finanční náklady. Tento trend je v posledních letech patrný zejména u průmyslových podniků. V příštích letech se očekává globální nárůst trhu s mikrosítěmi z 9,88 miliardy dolarů v roce 2023 na 37,35 miliardy dolarů v roce 2032.

CEETe: Špičkové laboratoře a inovativní technologie pod jednou střechou

Centrum energetických a environmentálních technologií – Explorer (CEETe) vzniklo zásluhou vědců Centra energetických a environmentálních technologií (CEET) v areálu Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava (VŠB-TUO) a od svého otevření v říjnu 2023 se zaměřuje na výzkum a vývoj nízkouhlíkových technologií, které mají nahradit fosilní paliva a přispět k udržitelné energetice, a to jak na národní, tak mezinárodní úrovni.

Centrum je vybaveno řadou specializovaných laboratoří, včetně laboratoře vodíkových technologií, termodynamických procesů a hydroponie. Budova sama využívá řadu inovativních technologií: na střeše se nachází 12 větrných turbín, fasádu pokrývá 473 solárních panelů, a objekt využívá pokročilý systém hospodaření s dešťovou vodou. Tato kombinace technologií umožňuje CEETe fungovat s minimální závislostí na externích zdrojích energie. Cílem centra je rozvíjet spolupráci napříč sektory – od veřejného

sektoru přes podniky z aplikační sféry až po univerzity a výzkumné organizace, a tím podporovat inovace v oblasti udržitelné energetiky.

Schneider Electric CZ

O společnosti Schneider Electric

Ve společnosti Schneider Electric máme jasný cíl: umožnit všem co nejlepší využití energie a zdroje propojit pokrok s udržitelností. Tomuto říkáme „Life Is On“. Naším posláním je být důvěryhodným partnerem v oblasti udržitelnosti a efektivnosti. Jsme globální lídr v průmyslových technologiích se zaměřením na elektrifikaci, automatizaci a digitalizaci. Soustředíme se na chytré inovace v průmyslu, odolnou infrastrukturu, datová centra, inteligentní budovy a intuitivní domácnosti. Jsme odborníci na průmyslové technologie a dodáváme chytrá řešení s umělou inteligencí a IoT. S využitím propojených produktů, automatizace, softwaru a služeb umožňujeme našim zákazníkům tvořit digitální dvojčata reálných provozů a dosahovat tak profitabilního růstu. Komunita 150 000 zaměstnanců tvoří ekosystém s více než milionem partnerů působících ve 100 zemích. To nám umožňuje být blízko všem našim zákazníkům a zúčastněným stranám. Ve všem, co děláme, dbáme na diverzitu a rovné příležitosti. Naším cílem je udržitelná budoucnost pro všechny.

Jan Kotala: Jak se daňové změny roku 2025 dotknou podnikatelů?

Lednová online konference TAX FORUM 2025 nabídla přehled klíčových daňových novinek, jež čekají české podnikatele. Jednatel EKP Advisory, Jan Kotala, v rozhovoru přiblížil, kterým tématům na konferenci věnovali zvýšenou pozornost. Šlo například o změny v DPH, benefitech a kryptoměnách. Kromě toho společnost EKP Advisory od nového roku rozšířila své služby.

Opět jste po roce připravili konferenci TAX FORUM 2025, která se konala 17. ledna. Očekává se v příštím roce tolik daňových změn jako vloni?

Rozhodně ne, proto jsme letos zvolili formát online dopoledního semináře. Kromě menších změn v daňovém řádu, u dohod o provedení práce, benefitech u zaměstnanců a zdanění investic do kryptoměn byla přijata velká novela zákona o DPH. Proto jsme letos akci pojali více komorněji a realizovali ji pouze online, zdarma a na jedno dopoledne.

Na konferenci vystoupili daňoví poradci EKP. Jaké novinky nebo klíčová témata přinesli?

Témata jsme rozdělili do tří oblastí: obecné změny v DPH, DPH u nemovitostí a ostatní změny.

Jaké budou mít změny dopad na malé a střední podnikatele?

Střední podnikatelé, pokud nepodnikají v developmentu nemovitostí, změnu příliš nepoznají, ale malí podnikatelé změnu poznají – to nejvýraznější jsou dva limity obratu pro vstup do DPH – kromě limitu 2 mil. Kč je zaveden další limit, 2 536 500 Kč, kdy se jeho překročením podnikatel stane plátcem DPH už druhý den.

Máte pro podnikatele a firmy nějaké tipy, jak se na tyto změny připravit a co neopomenout?

Ať čtou náš newsletter EKPrůvodce. Jednou měsíčně vydáváme online stručný přehled novinek ze světa daní a účetnictví. Více najdete na našich stránkách. Každá firma podniká v jiném oboru a sledovat novinky je přeci nutnost.

Kromě konference máte letos v plánu další novinky. Můžete k tomu říct více?

Náš tým jsme rozšířili o pozice ESG specialistů. Tímto krokem chceme posílit naši odbornost a rozšířit portfolio služeb, které našim klientům nabízíme. ESG, tedy Environmental, Social and Governance, je stále důležitější součástí moderního podnikání. Ochrana životního prostředí, udržitelnost, podpora komunity a diverzity, transparentnost, to vše bude pro mnoho firem nutností. A zařazením ESG specialistů do našeho týmu jsme schopni lépe reagovat na rostoucí požadavky trhu a pomáhat našim klientům integrovat principy udržitelnosti do jejich podnikání.

Podle webu justice.cz v letošním roce slavíte 10 let své existence. Jak byste zhodnotil tuto dekádu? Chystáte k tomu něco?

Zdá se, že jste se na rozhovor připravila poctivě. Ano, tento rok je náš jubilejní. Určitě si to datum rádi připomeneme, ale jakou formou, tak na to je ještě brzy. Klientům i zaměstnancům za důvěru a spolupráci děkujeme. I na hodnocení je poměrně brzy, ale za všechny v týmu mohu říct, že všichni jedeme na

doraz a díky tomu se nám daří růst. A za to jsme rádi.

Kde vidíte EKP Advisory za dalších 10 let?

Žijeme ve zrychlené době. My pracujeme digitálně, přichází AI a co přijde za rok, za dva, za pět, počkejme si. Budeme se muset změnit, budeme se muset učit, nemůžeme si nechat ujet vlak. A všichni budeme muset reagovat na nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Budoucnost vidím růžově u těch, kteří se budou umět přizpůsobit.

Vaše společnost spolupracuje s organizací „Děti patří domů“. Můžete přiblížit, o jakou spolupráci se jedná?

Jsme teprve na začátku naší cesty a model spolupráce se postupně formuje. Pečlivě zvažujeme různé možnosti, jak co neefektivněji podpořit naše cíle. Může se jednat o jednorázové aktivity, například pořádání sbírek, ale také o dlouhodobější a komplexnější formy spolupráce, které by mohly přinést trvalý přínos. Naším cílem je najít takový přístup, který bude nejlépe odpovídat potřebám a možnostem všech zúčastněných.

Co vás přivedlo k této iniciativě a proč je pro vás tato podpora důležitá?

Věřím, že každé dítě by mělo mít nárok na plnohodnotný život a stejné šance na úspěch, a to bez ohledu na to, do jakých podmínek se narodí. Dětství je základem, na kterém stavíme celý život, a proto považuji za nesmírně důležité, aby všechny děti měly možnost začít svůj život ze stejné startovní pozice. V projektu vidím příležitost, jak pomoci dětem překonat nerovnosti, které by je mohly omezit, a podpořit je na cestě k jejich plnému rozvoji. 🌱

ANDĚLÉ BAROKA

Adam Michna z Otradovic
Pavel Josef Vejvanovský
Georg Friedrich Händel

Jakub Jan Ryba

Jan Chalupecký | *dirigent*
David Drábek | *režie*
Český národní symfonický orchestr

PORTOS

Bohemian
Heritage
Fund

ABONENTNÍ
SEZONA
CNSO
& PRAGUE
PROMS
FESTIVAL

YIT expanduje do regionů: v Brně a na Kladně postaví stovky bytů

Developerská společnost YIT se chystá na velké rozšíření své působnosti mimo Prahu: svůj vůbec první rezidenční projekt v regionech o více než 750 bytech plánuje v Brně. Nové byty od YIT bude možné koupit také na Kladně – zde společnost připravuje dokonce dva projekty, čítající dohromady téměř 1 000 bytových jednotek.

„Vstupem do Brna a na Kladno pokračujeme v naší dlouhodobé strategii, v jejímž rámci se chceme v následujících letech více věnovat nejen výstavbě v Praze, ale i v regionech. Moravskou metropoli a stře-dočeské Kladno považujeme za lokality s obrovským potenciálem pro rezidenční a komerční development. V případě Brna se jedná o ideální cíl pro expanzi díky silné ekonomice, rostoucí poptávce po bydlení a nižším nákladům na akvizici pozemků i následnou výstavbu ve srovnání s hlavním městem. A pokud jde o Kladno, zvolili jsme si jej z řady důvodů: je to město s plnou občanskou vybaveností, lidem tak zajistí komfortní prostředí pro běžný život. Navíc jeho blízkost k Praze s dobrou železniční dopravou, kterou do budoucna ještě urychlí a usnadní plánovaná rychlodráha, přináší další výhody. Nové kvalitní bydlení na Kladně si tak budou moci pořídit lidé, kteří v hlavním městě nechtějí nebo nemohou bydlet, ale potřebují do metropole dojíždět za prací či do školy,“ komentuje generální ředitel YIT Stavo Marek Lokaj.

Rezidenční komplex v Brně-Židenicích ve spolupráci s RSJ

Akvizicí, jejíž výše se pohybuje v řádech stovek milionů korun, YIT získala více než pětihektarový pozemek u ulice Šedova ve čtvrti Židenice. Ve spolupráci s investiční skupinou RSJ zde plánuje vybudovat rezidenční komplex, jenž v několika etapách nabídne přes 750 bytových jednotek a také několik komerčních prostor. Projekt s platným stavebním povolením zajistí rychlý start výstavby, která by měla být zahájena už v červnu 2025. S dokončením celého projektu se počítá v polovině roku 2031. Pro realizaci rezidenčního komplexu se ve YIT

Vizualizace budoucího projektu YIT v Brně-Židenicích

vytváří nový tým se sídlem v Brně, který zahrne experty znalé specifik místního trhu.

Brněnský projekt se zaměří mimo jiné i na studenty a absolventy vysokých škol. Moravská metropole je totiž městem studentů, kterých se zde pohybuje kolem 65 000 a tvoří tak zhruba šestinu obyvatel. „Po ukončení studia jich pak ve městě i s ohledem na pestrou nabídku pracovních příležitostí zůstává přibližně 20 až 30 %. Největší překážkou je ale pro ně nedostatek bytů. V porovnání s Prahou je místní trh s nemovitostmi ještě méně nasycený, přitom ale město skýtá široké možnosti pro výstavbu. Věříme, že naším projektem do Brna přineseme tolik potřebné moderní a komfortní bydlení, o které bude na trhu zájem,“ dodává Marek Lokaj. Enormní poptávku po bydlení v Brně vytváří i fakt, že město se stává technologickým a inovačním centrem České republiky: sídlí zde stále více tuzemských i mezinárodních softwarových

a IT společností. Vedle vysokých škol se tu rozvíjejí i vědecké a výzkumné instituce, především v oblasti biologie, lékařských věd, materiálového výzkumu a nanotechnologií.

Příznivější ceny bytů na Kladně v porovnání s Prahou

Ceny nového bydlení jsou v Kladně pod úrovní pražského trhu, kde se průměrné hodnoty podle typu nemovitosti a lokality pohybují v rozmezí cca 120 až 170 000 Kč za metr čtvereční. „Oproti tomu v Kladně je průměr o zhruba 20 % nižší, což pro zájemce znamená významnou úsporu při pořízení vlastního bydlení. Například při koupi bytu o velikosti 60 m² mohou ušetřit i více než 1,5 milionu korun, což znamená znatelný rozdíl v celkové výši hypotéky i měsíčních splátkách,“ popisuje obchodní ředitelka YIT Stavo Dana Bartoňová. I to je jeden z důvodů, proč si YIT pro své nové velké rezidenční projekty zvolila právě Kladno.

DBK PARTNERS®

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Excellence.
That is what we deliver.

Komplexní právní služby

- Energetické právo
- Transakční poradenství
- Fúze a akvizice
- Právo obchodních společností
- Daňové právo
- Správa a řízení společností
- Veřejné zakázky
- Právo investičních společností a investičních fondů
- Trestní právo
- Kapitálové trhy
- Mezinárodní trhy
- Právo hospodářské soutěže
- Developerské a nemovitostní projekty
- Restrukturalizace a insolvence
- Soudní spory, rozhodčí a jiná řízení
- Bankovníctví a finance
- Telekomunikace a média
- Logistika a dopravní stavby
- Zdravotnické právo

DBK PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o.

Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2

T: +420 244 912 463, E: ak@dbkp.cz

www.dbkp.cz

V Portti Kladno postaví YIT téměř 200 bytů

První z projektů, který YIT na Kladně postaví, je Portti Kladno. Ten nabídne byty k prodeji do osobního i družstevního vlastnictví. Na brownfieldu bývalých mrazíren o rozloze zhruba 12 000 m² vyroste ve dvou etapách v ulici Ke Stadionu téměř 200 bytů ve čtyřech nízkopodlažních domech. Výstavba první etapy s družstevním bydlením již odstartovala, té druhé s byty do osobního vlastnictví pak na jaře. Dokončení první fáze se předpokládá již letos v prosinci, první obyvatelé se budou moct stěhovat na jaře roku 2026.

Rezidenční komplex bude klást důraz na udržitelnost a zeleň, čímž vytvoří úsporné a ekologicky šetrné bydlení a chátrající brownfield promění v příjemnou rezidenční lokalitu. V rámci udržitelných a energeticky úsporných řešení developer počítá s instalací fotovoltaických panelů. Vyrobená elektřina bude sloužit pro ohřev teplé vody i pro osvětlení společných prostor. S ohledem na šetrné hospodaření s vodou se plánuje také vybudování retenční nádrže. Jakožto lídr v oblasti modulární výstavby hodlá YIT ve velké míře využít moderní technologii prefabrikace.

Byty budou mít dispozice od 1+kk až do 4+kk a rozlohu od 28 m² do 99 m². K nim náleží předzahrádky či balkony a terasy. Rezidenční komplex vyroste ve dvou etapách: první zahrne dva domy s 85 jednotkami, druhá pak přinese další dva objekty, v nichž vznikne 102 bytů. Všechny budovy budou mít 1 podzemní a 4 nadzemní podlaží (včetně jednoho ustupujícího). V parteru vybuduje YIT dvě komerční jednotky. V každém bytovém domě bude umístěna kočárkárna a venkovní místo pro mytí kol a psů. Samozřejmě jsou sklepy a parkovací stání ve vnitřních krytých garážích, jejichž střechy pokryje zeď. K dispozici bude také venkovní parkování.

Architektonické řešení, za nímž stojí studio ABM architekti, klade důraz na jednoduché a funkční půdorysné řešení. Bytové domy budou harmonicky zasazeny do okolní zástavby uprostřed zeleně. Právě respekt k přírodě je jedním z hlavních znaků projektu. YIT zachová část vzrostlých stromů při okrajích brownfieldu,

Vizualizace budoucího projektu Portti Kladno

Mateřská škola v nové městské čtvrti Suomi Hloubětín, kterou YIT postavila v Praze

proto některé z budov umístí doprostřed pozemku. Díky tomu bude celý areál opticky působit odlehčeným dojmem. Developer plánuje i novou výsadbu stromů a keřů namísto nyníšších zanedbaných dřevin, které pokácí. Projekt současně počítá s propojením s pěšími i cyklistickými stezkami v okolí a s vytvořením polosoukromého vnitrobloku s malým parkem a dětským hřištěm.

V dalších letech pak YIT na Kladně chystá větší projekt se zhruba 800 byty

S realizací velkých městských územních celků má YIT rozsáhlé zkušenosti – a to nejen z mateřského Finska, ale i z České republiky. Největším tuzemským projektem YIT je totiž nová městská čtvrť Suomi Hloubětín a Lappi Hloubětín

v Praze 9, jejíž součástí je vedle řady komerčních prostor pro obchody a služby i náměstí, dětské hřiště, psí loučka a mateřská škola.

Nový zákon o zdanění nad 40 milionů: Klíčové změny, výzvy a praktické dopady

1. ledna 2025 vstoupil v České republice v platnost nový zákon o zdanění mimořádných příjmů přesahujících 40 milionů korun. Tento krok představuje výraznou změnu v daňové legislativě, která má za cíl zvýšit příjmy státního rozpočtu prostřednictvím vyššího zdanění těch nejvyšších příjmových subjektů. Jedná se o opatření s významnými dopady nejen na právnické osoby, ale také na jednotlivce, což vyvolává odbornou debatu o spravedlnosti, účinnosti a proveditelnosti nové úpravy.

Definice mimořádných příjmů a aplikační výzvy

Zákon zavádí speciální daňovou sazbu na mimořádné příjmy, ale klíčovým problémem bude přesná definice těchto příjmů. Legislativní text zmiňuje příjmy nad stanovenou hranicí, avšak absence přesnější metodiky může vést k interpretacím, které zvýší právní nejistotu. Zejména bude nutné rozlišit, zda se zdanění vztahuje na jednorázové příjmy (např. prodej podílů, majetkových práv či investic) nebo i na opakované příjmy z běžné činnosti, pokud překročí limit.

Právní jistota poplatníků bude záviset na vytvoření jasných pravidel a mechanismů pro kategorizaci příjmů. Absence jednotné metodiky by mohla způsobit nejen daňové spory, ale také dodatečné administrativní náklady na straně daňových subjektů. Zde se nabízí prostor pro spolupráci s odborníky, kteří mohou přispět k vytvoření přehledné a transparentní metodiky.

Dopady na podnikatelské a investiční prostředí

Z pohledu podnikatelských subjektů představuje nový zákon výraznou výzvu, zejména pokud jde o plánování a časování transakcí. Například podniky, které plánují prodej dlouhodobých investic nebo strategických majetků, mohou být motivovány přehodnotit časový rámec těchto operací. U dlouhodobých investorů, jako jsou investiční fondy či jednotlivci, může dojít k posunu strategie směrem k daňově efektivnějším strukturám.

Zákon má také potenciál ovlivnit investiční klima v České republice. Vyšší

zdanění příjmů může být pro některé zahraniční investory odrazujícím faktorem, zejména pokud budou v jiných jurisdikcích nabízeny příznivější daňové podmínky. Naopak by mohl motivovat ke strukturálním změnám a optimalizaci, což by mohlo vést k vyšší daňové transparentnosti.

Význam odborného vedení a přípravy

Příprava na tuto legislativní změnu je klíčová nejen pro podniky a jednotlivce, ale také pro orgány státní správy. Daňová správa bude čelit zvýšeným nárokům na kontrolu a správu těchto příjmů, což bude vyžadovat efektivní metodologickou podporu a školení. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby byla metodika vytvořena ve spolupráci s odborníky, kteří disponují hlubokou znalostí daňové legislativy a praktickými zkušenostmi.

Pro daňové poplatníky bude zásadní obrátit se na odborníky, kteří jim pomohou nejen pochopit nové požadavky, ale také navrhnout konkrétní strategie pro minimalizaci daňových rizik. Znalecké kanceláře a daňoví poradci mohou poskytnout detailní analýzy a řešení přizpůsobená konkrétním situacím.

Závěr

Zákon o zdanění nad 40 milionů korun představuje zásadní milník v české daňové politice, jehož implementace přináší řadu výzev i příležitostí. Klíčovou otázkou bude, zda se podaří zajistit jeho transparentní a spravedlivé uplatňování bez zbytečné administrativní zátěže. Včasná příprava, odborné konzultace a jasná pravidla budou rozhodující pro úspěch této legislativní změny.

Naše znalecká kancelář je připravena přispět svými znalostmi a zkušenostmi k analýze dopadů nového zákona a nabídnout podporu jak daňovým poplatníkům, tak institucím, které budou novou úpravu uvádět do praxe.

Ing. Oxana Šnajberg
Managing Partner
EqSA

Vícepodlažní bytové dřevostavby začínají pronikat do regionů: jednu z prvních staví Linkcity v Pardubicích

Ačkoli ve vyspělých evropských státech, jako jsou např. severské země, Francie, Švýcarsko, Rakousko či Německo, je udržitelné stavebnictví ze dřeva již několik let běžnou praxí, v tuzemsku je výstavba ze dřeva stále teprve na počátku. A to jak v metropoli (první vícepodlažní dům ze dřeva Timber Praha tu nedávno zrealizovala společnost UBM Development Czechia, další – Dřevák v rámci rezidenčního komplexu D.O.K. Radlice – aktuálně staví Skanska), tak i v regionech. I zde se ale začíná blýskat na lepší časy: v Pardubicích totiž developerská společnost Linkcity odstartovala realizaci vícepodlažní rezidence ze dřeva. Ta je součástí poslední etapy městské čtvrti Nová Tesla, která vzniká na rozsáhlém bývalém městském brownfieldu. Díky podpoře mateřské společnosti Bouygues Construction, světového lídra v oblasti dřevostaveb, přináší Linkcity na tuzemský trh pokročilé znalosti a zkušenosti ze zahraničí. Ty mohou sloužit jako významný impuls pro rozvoj udržitelného stavebnictví, a to nejen v rezidenčních projektech, ale i při realizaci veřejných budov.

„Výstavba z obnovitelných zdrojů je důležitým krokem k udržitelné budoucnosti. Dřevo má řadu skvělých vlastností: mimo jiné je schopné pohlcovat emise oxidu uhličitého, čímž významně přispívá ke snížení uhlíkové stopy – oproti tradičním železobetonovým konstrukcím až o 20 %. Zároveň je díky vyšší povrchové teplotě a lepším tepelně technickým vlastnostem energeticky méně náročné, což znamená nižší náklady na vytápění. Opomenout nelze ani jeho pozitivní vliv na lidské zdraví a psychickou pohodu. Řada studií potvrzuje, že vytváří přirozené vnitřní prostředí, které zvyšuje kreativitu a produktivitu práce,“ uvádí Kristýna Zavrtálková, generální ředitelka Linkcity.

Vícepodlažní rezidenční dřevostavba v rámci čtvrti Nová Tesla v Pardubicích

U dřevostaveb se zároveň výrazně zkracuje doba realizace díky prefabrikaci a modulárnímu způsobu výstavby. Masivní CLT panely, které se Linkcity rozhodla využít v případě dřevostavby v Pardubicích, se vyznačují vysokou pevností, nosností a požární odolností. Tento typ konstrukce umožňuje vytvářet stěny s menší tloušťkou než tradiční stavební materiály, což v bytech znamená větší užitnou plochu. Modulární výstavba je navíc vysoce kvalitní, přesná a rychlá. V Nové Tesle, kde bude použito celkem 152 CLT panelů, se díky tomu podaří zkrátit stavební

harmonogram o téměř šest měsíců ve srovnání s konvenčními metodami.

Bytový dům ze dřeva v Nové Tesle: moderní komfort v harmonii s přírodou

Na třech podlažích vznikne 11 bytových jednotek k prodeji s dispozicemi 2+kk a 3+kk. Vysoký standard bydlení zahrnuje mj. dřevěná okna a podlahy, přiznané CLT panely na střepech a moderní fasádu kombinující jemné modřínové obložení s hrubou texturou tahokovu. Zdravé vnitřní prostředí v interiéru dřevostav-

by přirozeně reguluje vlhkost vzduchu a snižuje stres.

Za architektonickým řešením dřevostavby stojí studio Prodesi/Domesi, jehož jednatel architekt Pavel Horák uvádí detaily: „Bytový dům bude mít podobu třípodlažního kvádrů s plochou střechou a fasádou, kde se střídá výrazně strukturovaná a jemně hlazená omítka na vnějším plášti, doplněná o dřevo v hlubokých výřezech lodžii, které přidávají objemu na plasticitě a zároveň navazují na použitý hlavní konstrukční materiál. Dře-

EKP daňoví a účetní
poradci

Daňové a účetní poradenství

Převodní ceny < Nemovitosti
Daně v developmentu a u vlastníků nemovitostí
Daňová podpora při M&A < Přeměny

www.ekp.cz

vené plochy budou v interiéru částečně přiznané na stropě obytných místností a budou tak základním prvkem interiéru bytů. Zároveň tím dům odhaluje, z čeho je postaven a hlásí se k nastupující nové vlně udržitelné architektury.“

Projekt dřevostavby v rámci Nové Tesly je zasazen do atraktivní lokality Pardubic s výborným spojením do centra města a bohatou občanskou vybaveností. Blízkost cyklostezky, parku a okolí řeky Chrudimky umožňuje příjemné trávení volného času v klidu přírody.

„Nová Tesla je prvním krokem k většímu využívání dřeva v našich developerských projektech. V současné době již zaznamenáváme pozitivní ohlasy od prvních kupujících, kteří oceňují vysoký standard bytů a ekologické přínosy celé dřevostavby. Další dřevostavby připravujeme a naše odborné znalosti plánujeme nabídnout také ve veřejných zakázkách,“ dodává Kristýna Zavrtálková.

Mateřská společnost Bouygues Construction: světový lídr v oblasti dřevostaveb

Dřevěné konstrukce jsou klíčovou cestou k udržitelnému rozvoji i z pohledu státu. Vláda České republiky schválila 26. června 2024 Surovinovou politiku pro dřevo, čímž jasně deklaruje, že výstavba ze dřeva je jednou z priorit, která by se u nás měla co nejrychleji promítnout do praxe. Jde například o větší podíl dřevostaveb v rámci výstavby veřejných budov. A právě v tom jde Linkcity příkladem. Specializovaná filiálka We Wood, která je součástí mateřské společnosti Bouygues Construction a za jejíž podpory vzniká rezidenční dřevostavba v Pardubicích, patří s více než 70 lety zkušeností na trhu mezi světové lídry v sektoru stavebnictví – oblast dřevostaveb nevyjímá. We Wood je tvořena tý-

mem 30 specialistů zaměřených na zpracování studií proveditelnosti, adaptaci existujících projektů a vývoj vlastních konstrukčních řešení. Má ambiciózní cíl: dosáhnout toho, aby do roku 2030 bylo 30 % všech nově realizovaných staveb napříč zeměmi, kde Bouygues Construction působí, ze dřeva. A to včetně České republiky.

„We Wood úzce spolupracuje s veřejnými institucemi, úřady a univerzitami na rozvoji technologií a nových postupů, které přinášejí ekologická a efektivní řešení pro stavebnictví. Má za sebou celou řadu úspěšných projektů po celém světě. Jsme hrdí, že tyto zkušenosti můžeme díky sdílení know-how přenést i do České republiky a přispět k pozitivní transformaci trhu. Dřevostavby a obecně stavby z obnovitelných materiálů jsou budoucností stavebnictví, když kladou důraz na ochranu životního prostředí, rychlost realizace a kvalitu života obyvatel,“ popisuje Clément Duclos, zástupce generální ředitelky Linkcity.

Dřevostavby mají široké uplatnění, a proto je cílem Linkcity využít hluboké znalosti a zkušenosti napříč realitními sektory: nejen u rezidencí, ale také při realizaci veřejných budov, jako jsou školy, školky či domovy pro seniory. Totéž platí o komerčním sektoru, ať už jde o kancelářské budovy anebo hotely.

Příklady projektů dřevostaveb od mateřské společnosti Bouygues Construction

Střední škola Maurice Utrillo, Francie, Paříž

Kompletní přestavba a rozšíření původní školy z roku 1970. 3 vzájemně propojené budovy o 4 nadzemních podlažích s celkovou plochou 5 729 m²: 20 učeben, tělocvična, jídelna a dvě ubytovací jednotky pro zaměstnance.

Úspora emisí oxidu uhličitého (t CO₂ ekvivalent): 151

Rezidence Le Barlier, Francie, Paříž

Nejvyšší rezidenční budova ze dřeva ve Francii s 15 nadzemními podlažními. 77 bytových jednotek, retailové jednotky, 36 parkovacích míst.

Úspora emisí oxidu uhličitého (t CO₂ ekvivalent): 1 727

Termín dokončení: červen 2023

Rezidenční projekt Weidmatt, Švýcarsko, obec Lausen

6 bytových domů o maximálně 5 nadzemních podlažích. Celkem 120 apartmánů k pronájmu v dispozicích 2+kk až 6+kk.

Termín dokončení: červenec 2020

Wellness & spa hotel Villa Regenhart

Luxusní Wellness & spa hotel Villa Regenhart se nachází uprostřed krásné jesenické přírody. Díky prostornému modernímu wellness centru s širokou nabídkou služeb je skvělým místem k relaxaci, díky své poloze je pak ideálním výchozím bodem pro poznávání krásy a pokladů Jeseníků.

Když se poohlédneme trochu do historie, zjistíme, že neobarokní vilu, která dnes slouží jako wellness hotel, nechal v roce 1898 postavit průmyslník Ernst Regenhart pro svoji rodinu, která se do Jeseníků přistěhovala z Vídně. Z jejich původně nevelké tkalcovské manufaktury se stal obrovský výrobní komplex, který celou oblast Jeseníků proslavil a jehož výrobky svého času dobývaly svět. Vila byla sídlem těchto výrobců textilu až do dob po 2. světové válce, kdy bylo německé obyvatelstvo odsunuto.

Wellness & spa hotel Villa Regenhart spadá do čtyřhvězdičkové kategorie, o čemž samozřejmě vypovídá i design interiéru a vybavenost pokojů. Vila oplývá zdobnou architekturou, díky které je hotel ze všech stran fotografický.

Zima je již pomalu za námi a hotel se svým personálem se může poohlédnout

za tím, co se během zimních měsíců přihodilo a povedlo. Ukončení roku 2024 bylo v hotelu velkolepé a klienti, kteří s námi silvestrovský večer oslavili, si odnesli nezapomenutelný zážitek ze skvělého programu a přivítali s námi rok 2025, který jak doufáme, bude pro všechny rokem splněných očekávání. Těšíme se také na oslavy roku následujícího a nezapomeňte tak sledovat nabídku pobytových balíčků pro rok 2025.

Během zimních měsíců jsme se také pustili do oprav bazénových technologií, které poškodila povodeň v roce 2024. Hlásíme, že je naše wellness centrum již ve stoprocentní kondici a hostí tak všechny naše klienty v plném rozsahu nabízených služeb a těšíme se ze spokojenosti klientů, kteří si tak vychutnávají pohodu a odpočinek ve všech typech saun, venkovní Jacuzzi, privátního wellness a všech relaxačních prvků našeho odpočinkového bazénu.

Zimní sezóna letos přála lyžařům a náš hotel svou polohou přímo vybízí k návštěvě některého z okolních lyžařských areálů, které hojně hosté využili. Těšíme se však i na měsíce, které budou přát turistice a výletům do okolí hotelu. Villa Regenhart se totiž nachází na skvělém místě v Jeseníku, které přímo sousedí s rozsáhlou sítí turistických tras.

I v roce 2025 nezahálíme a nabízíme svým hostům speciální sezónní menu, která mohou hosté ochutnat i v rámci návštěvy hotelové restaurace. Ke gastronomickému zážitku se připojuje spousta nových a tematicky zaměřených procedur v hotelovém wellness centru.

Pobytové balíčky pak přímo vybízí k návštěvě hotelu. Výhodné balíčky jsou složeny na míru romantikům, požitkářům, nebo i hostům, kteří chtějí pobyt využít aktivně a relaxačně zároveň.

Pokud již nyní nevíte, jak obdarovat své blízké či odměnit zaměstnance, můžete jako dárek využít speciálních hotelových poukazů k čerpání jednotlivých hotelových služeb, které hotel nabízí i na www.villaregenhart.cz, kde si vouchery můžete on-line zakoupit.

Děkuji celému personálu za píli a práci vykonanou pro naše hosty, jste nedílnou součástí duše hotelu Villa Regenhart, která dýchá pro blaho našich hostů.

Děkuji všem hostům a návštěvníkům, kteří zavítali právě do hotelu Villa Regenhart**** a jsme připraveni plnit Vaše očekávání a přání i nadále.

S úctou a pozdravem Luboš Fetr, ředitel hotelu. ☺

Schody Home Bar, Zámecké schody 8, Praha 1, tel. 739 579 839, @SchodyHomeBar

Jak se za poslední čtvrtstoletí proměnil trh komerčních realit? A kam směřuje?

Český trh komerčních nemovitostí prošel během uplynulých 25 let významnými změnami a dozrál do stabilního investičního prostředí, které ob stojí v mezinárodní konkurenci a přitahuje domácí i zahraniční kapitál. Stejnou dobu působí na tuzemském realitním trhu také společnost CBRE – světový lídr v oblasti komerčních realitních služeb. Při této příležitosti přichází s analýzou, jak se tento trh během posledního čtvrtstoletí vyvíjel a jaké jsou perspektivy jeho dalšího rozvoje.

„Zatímco zpočátku transakcím dominovaly převážně kancelářské nemovitosti, postupem času vzrostl zájem i o další sektory, ať už jde o maloobchod, průmysl a logistiku, hotely či nově vznikající investiční aktiva,“ uvádí Clare Sheils, generální ředitelka CBRE pro Českou republiku. „Uplynulé čtvrtstoletí definovalo několik výrazných milníků. Z pohledu rozvoje investičního trhu byl zcela zásadní vstup ČR do EU v roce 2004, který významně zvýšil důvěru zahraničních investorů a přinesl nové investiční příležitosti. Přelomové bylo i překonání finanční krize z roku 2008. Ta sice na celé tři roky utlumila investiční aktivity, ale trh z ní nakonec vyšel ještě silnější. Navíc právě v této době se začali objevovat lokální investoři a získávat svůj vliv,“ komentuje Jakub Stanislav, vedoucí v investičním oddělení v CBRE.

Historicky nejsilnější byly roky 2016, 2017 a 2019. Průměrně se v tuzemsku proinvestuje kolem 1,9 miliard eur ročně, ale v těchto letech prolomil celkový objem investic hranici 3 miliard. Přestože podobně vysoké objemy nelze v nejbližší době očekávat, trh se nachází v dobré kondici a má potenciál pro další růst. „Transakcím dlouhodobě dominují standardní komerční sektory, tedy kanceláře, obchodní centra nebo průmyslové a logistické nemovitosti. Ovšem v posledních letech začali investoři klást větší důraz na diverzifikaci portfolia tak, aby minimalizovali rizika spojená s ekonomickými výkyvy. I díky tomu roste zájem o investování do alternativních segmentů jako jsou nájemní rezidence, studentské kampusy či zdravotnická zařízení. Současně nabývá na významu udržitelnost projektů. Energetické certifikáty a mezinárodní certifikace jako BREEAM nebo LEED se stávají klíčovými kritérii při hodnocení investičních příležitostí,“ dodává Jakub Stanislav.

CBRE stála za řadou největších transakcí uskutečněných na tuzemském realitním trhu

Ať už šlo o prodej obchodních center Palladium, Palác Flora, OC Letňany, Arkády Pankrác, Forum Nová Karolina, logistických parků napříč regiony či třeba kancelářského komplexu Waltrovka.

Proměny kancelářského trhu: objevování nových lokalit, pracovních modelů i coworkingu

V roce 1999, kdy CBRE otevřela tuzemskou pobočku, bylo v Praze k dispozici 1,3 milionů m² administrativních prostor, z toho téměř třetina přímo v centru. Od té doby začaly vznikat významné kancelářské huby, kterých má metropole aktuálně jedenáct. Ať už jde o Pankrác-Budějovickou, Karlín či další lokality, celková pronajmatelná plocha se ztrojnásobila na současných 3,9 milionů m². Během uplynulých let došlo k obrovskému boomeru digitálních nástrojů a technologií jako jsou videokonference, cloudové služby či různé kolaborativní platformy, které zjednodušují práci jednotlivců a současně umožňují fungování týmů na dálku. To vytvořilo základ pro rostoucí popularitu sdílených kanceláří a coworkingových center, které nyní tvoří 4 % z celkové plochy kanceláří v hlavním městě. Poptávka po nich setrvale roste, stejně jako expanze jejich provozovatelů.

Nicméně i přes všechny tyto klíčové momenty lze jako zlomový pro kancelářský segment označit rok 2020. Nástup pandemie covidu-19 významně ovlivnil současnou podobu práce a urychlil přechod k hybridním modelům. Firmy nyní kladou větší důraz na zdraví a celkové pohodlí svých zaměstnanců, zatímco ti jsou více než pouhým platem motivováni smy-

slupnou prací, firemní kulturou, možnostmi profesního růstu a větší flexibilitou.

„Pražský kancelářský trh se již z pandemie oklepal a tím prokázal svou odolnost. Míra neobsazenosti nyní dosahuje 8,1 %, což je nejnižší hodnota v rámci hlavních měst ve střední a východní Evropě. Do budoucna očekáváme, že trh bude pokračovat v adaptaci na nové pracovní modely a technologické inovace. Současně flexibilita, udržitelnost a zdraví zaměstnanců budou i nadále klíčovými faktory ovlivňujícími podobu pracovišť,“ popisuje Helena Hemrová, vedoucí oddělení kancelářských pronájmů v CBRE, a pokračuje: „Dříve byly běžné dlouhodobé nájemní smlouvy na 5 až 10 let. Dnes je větší poptávka po flexibilnějších smlouvách, často na 3 až 5 let s možností prodloužení. Moderní nájemní smlouvy také obsahují klauzule dovolující nájemcům přizpůsobit prostory jejich aktuálním potřebám, ať už jde o možnost podnájmu, navrácení části prostor nebo dodatečné stavební úpravy.“

CBRE se během posledních 25 let podílela na zprostředkování tisíců metrů čtverečních kanceláří

Mimo jiné zajišťovala prostory pro centrálu Raiffeisenbank v budově City Tower na Pankráci, ústředí Siemensu v budovách City West B1 a B2 ve Stodůlkách, sídlo Johnson & Johnson v komplexu Waltrovka v Jinonicích, zázemí internetového portálu Seznam.cz v Paláci Křížík na Smíchově či farmaceutické společnosti MSD v budovách Five a Riverview taktéž na Smíchově.

Retail: od příchodu zahraničních řetězců přes expanzi nákupních center až po digitalizaci

Od roku 1999 se objem ploch nákupních center v tuzemsku více než zosminásobil

na současných 2,6 milionů m². Současně trh prošel výraznými změnami, které odrážejí širší ekonomické a společenské transformace po sametové revoluci. Tento dynamický vývoj zahrnoval několik klíčových fází a trendů, které zásadně ovlivnily způsob, jakým spotřebitelé nakupují a jakým maloobchodníci provozují své obchody.

Po pádu komunismu, kdy moderní maloobchod představovaly především obchodní domy Kotva, Máj, Bílá labuť nebo Prior, se trh začal rychle otevírat zahraničním investorům. Do země vstoupily velké mezinárodní řetězce jako Tesco, Carrefour, Ahold (dříve Mana, nyní Albert) a Kaufland. Tito aktéři s sebou přinesli nové obchodní modely, široký sortiment zboží i moderní technologie, což výrazně zlepšilo nabídku a kvalitu služeb. Na konci milénia a v první dekádě 21. století došlo k výraznému rozvoji hypermarketů a nákupních center, která v průběhu let měnila svoji nabídku. Nejříve vznikala centra, kde dominoval hypermarket s připojenou nákupní galerií, poté docházelo k rozšiřování galerie, která nabízel široký výběr zboží, a následně také zábavní a gastronomické služby. Tento trend změnil nákupní zvyky zákazníků, kteří začali preferovat nákupy na jednom místě.

S rozvojem internetu a moderních technologií odstartovala éra e-commerce: populární online prodejci typu Alza nebo Mall začali postupně konkurovat tradičním kamenným obchodům. Digitalizace současně vedla k zavedení nových platebních metod, věrnostních programů a personalizovaných nabídek, což ještě více přitáhlo zákazníky k online nákupům. Jejich výrazný nárůst nastal především během pandemie covidu-19. Omezení pohybu a sociální distancování maloobchodníkům přineslo nové výzvy a urychlilo některé změny na trhu. Mnoho značek muselo přizpůsobit své obchodní modely a investovat do digitálních řešení, aby zůstalo konkurenceschopných.

„Současná kondice maloobchodního trhu je dobrá a dokládá to i velmi nízká míra neobsazenosti kolem 4 %. Stále však vnímáme dozvuky postcovidového období, na které plynule navázala fáze strmého růstu inflace. Návštěvnost nákupních center zatím stále nedosáh-

la úrovně z roku 2019 (o 5 %), který je v maloobchodě považován za jeden z historicky nejsilnějších. Tržby již rok 2019 překonaly, ale výrazný vliv na tom měla právě inflace,“ komentuje Jan Janáček, vedoucí retail sektoru a týmu maloobchodních pronájmů v CBRE, a dodává: „Aktuální vývoj na trhu je velmi dynamický a vyžaduje od maloobchodníků rychlou adaptaci na požadavky zákazníků, což mimo hladké propojení standardních a on-line prodejních kanálů zahrnuje také zapojování moderních technologií včetně AI a důraz na udržitelnost. Ta se v posledních letech stala jedním z klíčových aspektů při výstavbě nových nákupních center i provozu těch stávajících.“

CBRE pomáhala s expanzí řady zahraničních značek na český trh

Ať již na straně pronajímatele anebo formou exkluzivního zastupování značek při jejich expanzi, se CBRE podílela na rozšiřování nabídky tuzemských obchodních center a luxusních butiků na high street. Na český trh pomáhala značkám jako Samsung, Tous nebo Palmers, stejně jako Versace či Ralph Lauren.

Transformace logistického trhu: rozvoj infrastruktury, příliv zahraničních investic a vzestup e-commerce

Trh průmyslových a logistických nemovitostí se za posledních 25 let výrazně vyvinul, a to z pohledu velikosti, počtu developerů i nájemců, kteří na něm působí. Ve 3. čtvrtletí 2024 dosáhl celkový objem pronajímatelných ploch 12,1 milionů m², z toho 2,6 milionů bylo dokončeno v posledních třech letech.

Základy pro tento růst položil vstup ČR do Evropské unie, která s pomocí evropských fondů začala budovat rozsáhlou dopravní infrastrukturu. Nová síť dálnic a železnic usnadnila přístup k průmyslovým zónám, čímž odstartovala příliv zahraničních investic, zejména z Německa, Japonska a Jižní Koreje. „I když se může zdát, že výstavba tuzemských dálnic postupuje pomalu, jejich síť se za poslední roky téměř ztrojnásobila. Zatímco v roce 1999 zahrnovala 502 km dálnic, začátkem letošního roku již činila 1388 km,“ popisuje Jan Hřivnacký, vedoucí pronájmů industriálních nemovitostí v CBRE.

Velkou roli v rozvoji průmyslových a logistických zón sehrála také vláda a regionální samosprávy, které aktivně podporovaly jejich vznik a tím lákaly nové investory. Svůj vliv měly i investice do moderních technologií a automatizace, které zvýšily konkurenceschopnost českých průmyslových podniků. Mezi výrazné milníky, které definovaly dnešní trh, lze považovat založení developer-ské společnosti CTP a její dynamický růst v regionálních městech, akvizici amerického Prologisu v Rudné, prodej portfolia 11 logistických parků ve společném vlastnictví Tristan Capital Partners a VGP společnosti P3 a také výstavbu prvního distribučního centra amerického internetového obchodu s globální působností v Dobrovízi, kterou realizovala Panattoni.

„Zcela bezprecedentní byl boom e-commerce během pandemie covidu-19, který vedl k výraznému zvýšení poptávky po logistických a skladovacích prostorách. Aktuálně se nacházíme v situaci, kdy jsou za námi rekordní roky 2021–2023, které velmi výrazně přispěly k rozvoji trhu. Během těchto let došlo k nejvyšší poptávce po průmyslových prostorech, nejnižší zaznamenané neobsazenosti a nejvyšší aktivitě z pohledu výstavby. Uzavřely se také dvě 'big-boxové' transakce na plochu kolem 200 000 m². Transakce takové velikosti jsou na českém trhu opravdu unikátní a my se na obou mohli podílet,“ říká Jan Hřivnacký a uzavírá: „Po tomto mimořádném období se trh postupně vrací k normálu na předcovidové hodnoty. Oproti rekordním letům pozorujeme sníženou poptávku, mírný nárůst neobsazenosti a s tím spojený pokles nájmu a navýšení pobídek. Trhu začíná dominovat poptávka z oblasti výrobních společností, kterou by mohl podpořit i růst logistiky.“

CBRE přispěla k rozvoji významných průmyslových a logistických zón v ČR

Stála po boku developerů při vzniku řady významných industriálních a logistických zón napříč republikou, především v okolí Prahy, Brna, Ostravy a Plzně. Nájemce pomáhala zprostředkovat klíčovými hráčům na tuzemském trhu, ať už jde o CTP, Panattoni nebo P3.

Změny na Rozhodčím soudu od 1. 1. 2025

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“) podstatně novelizoval Řád Rozhodčího soudu. Stalo se tak Dodatkem č. 5 Řádu, který je účinný od 1. 1. 2025 (v Obchodním věstníku byl publikován dne 29. 11. 2024).

Dodatek Řádu Rozhodčího soudu zcela mění způsob jmenování rozhodců do sporů Rozhodčího soudu. Jmenování již nebude, po vzoru jiných moderních rozhodčích institucí, vázáno na seznam vedený Rozhodčím soudem. Strany tak budou mít mnohem větší flexibilitu ve výběru rozhodce do rozhodčího senátu, jmenování rozhodci budou mít širší možnost jmenovat předsedu rozhodčího senátu.

Výsledek analýzy

Rozhodčí soud před úpravou Řádu a způsobu jmenování rozhodců připravil analýzu, která porovnávala přístup za-

hraničních rozhodčích institucí k vedení stálého seznamu rozhodců (ze kterého mají účastníci sporu možnost rozhodce vybrat).

Z této analýzy vyplynulo, že většina moderních institucí, které administrují mezinárodní rozhodčí spory, zpravidla strany nelimituje uzavřeným seznamem rozhodců. Strany tak mají možnost volit své rozhodce s větší flexibilitou, mohou hledat odborníky i na velice specifické otázky a s potřebnými jazykovými znalostmi.

Jaká je základní podstata úpravy?

- Jmenování rozhodců již nebude vázáno na Seznam rozhodců;

- Navržený rozhodce musí být potvrzen aparátem Rozhodčího soudu (pokud bude splňovat všechny předpoklady);
- Rozhodčí soud nadále vyžaduje speciální podmínky pro výkon činnosti rozhodce (navíc od podmínek stanovených zákonem), tedy:
 - Věk alespoň 30 let
 - Dokončené vysokoškolské vzdělání magisterského typu
 - Dostatečné zkušenosti v oblasti alternativního řešení sporů
 - Dostatečná znalost práva (ale rozhodce nemusí být právník, jen je nutné se orientovat v právních předpisech a judikatuře tak, aby mohl rozhodce kvalifikovaně rozhodnout)
 - Osobní vlastnosti jmenované osoby,

Rozhodčí instituce	Země	Existence seznamu rozhodců
Institute of Arbitration	Belgie	NE
Court of Arbitration at the Bulgarian Chamber of Commerce and Industry (BCCI)	Bulharsko	ANO
Court of Arbitration of the Estonian Chamber of Commerce and Industry	Estonsko	ANO
ICC International Court of Arbitration	Francie	NE
Camera Di Commercio Milano (CAM)	Itálie	NE
Finland Arbitration Institute	Finsko	NE
Permanent Arbitration Court attached to the Hungarian Chamber of Commerce and Industry	Maďarsko	ANO
Court of Arbitration of the Hamburg Chamber of Commerce	Německo	NE
Netherlands Arbitration Institute (NAI)	Nizozemsko	ANO*
Court of Arbitration at the Polish Chamber of Commerce	Polsko	ANO
Vienna International Arbitral Centre (VIAC)	Rakousko	NE
Romanian Arbitration Journal	Rumunsko	ANO
International Commercial Arbitration Court (MKAC)	Rusko	ANO
Arbitrážny súd zriadený pri Slovenskej poľnohospodárskej a potravinárskej komore	Slovensko	ANO
Rozhodcovský súd Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory	Slovensko	ANO
Belgrade Arbitration Center (BAC)	Srbsko	ANO
Madrid International Arbitration Center (MIAC)	Španělsko	ANO
SCC Arbitration Institute	Švédsko	NE
Swiss Arbitration Association	Švýcarsko	ANO
London Court of International Arbitration (LCIA)	Velká Británie	NE

* Na svých webových stránkách uvádí, že vedou seznam rozhodců, ale tento není zveřejněn na webových stránkách.

AegisLaw

www.aegislaw.cz

#rostemesvami

tedy zejména morální předpoklady pro výkon činnosti rozhodce

- Dodržování Etického kodexu Rozhodčího soudu
- Jediného rozhodce podle Řádu nadále jmenuje předseda Rozhodčího soudu, bude vybírat z rozhodců, kteří u Rozhodčího soudu již úspěšně působili, nebo kteří byli Rozhodčímu soudu doporučení. Předseda Rozhodčího soudu tak bude mít možnost jmenovat osvědčené a zkušené rozhodce, kteří do konce roku 2024 byli zapsáni na seznamu rozhodců. Pokud strany rozhodčího řízení nevyužijí možnosti rozhodce jmenovat, bude tato pravomoc delegována na předsedu Rozhodčího soudu.
- Rozhodčí soud nadále klade nejvyšší důraz na nezávislost a nestrannost rozhodce. Každý rozhodce musí pečlivě zkoumat potenciální konflikt zájmů. Etický kodex odkazuje na Směrnici IBA o střetu zájmů v mezinárodní arbitráži. Tímto kodexem by se měli rozhodci při zkoumání možnosti střetu zájmů přiměřeně řídit i v rozhodčím řízení vedeném Rozhodčím soudem.

Proč Rozhodčí soud ke změně přistoupil?

- Rozhodčí soud se dlouhodobě snaží modernizovat své procesy a pravidla tak, aby se co nejvíce přiblížil nejlepší praxi v arbitráži, a to jak tuzemské, tak mezinárodní. Úprava Řádu se proto i výrazně inspiruje praxí zahraničních vyhlášených rozhodčích institucí.
- Rozhodčí soud tak bude moci do rozhodování zapojit širší okruh odborníků, strany budou mít lepší možnost výběru vhodného rozhodce pro konkrétní spor – zejm. v případech složitějších / specificky zaměřených sporů lze vyhledat kvalifikovanou osobu na konkrétní oblast.
- Rozhodčí soud tímto krokem otevře komunitu rozhodců v České republice i dalším uchazečům.

Pro účely zavedení této podstatné změny byl novelizován Řád, zejména pak jeho § 23, který upravuje proces ustavení rozhodčího senátu v rozhodčím řízení. Spolu s novelizací Řádu Rozhodčího soudu došlo také k novelizaci Statutu Rozhodčí-

ho soudu. Tato novelizace reflektuje zrušení Seznamu rozhodců a upravuje s tím spojené interní procesy.

Rozhodčí soud upravil i Sazebník poplatků za rozhodčí řízení pro ostatní spory (tedy pro spory s mezinárodním prvkem). Sazebník je nyní jednodušší a proporcionálnější, přitom ale nedošlo k podstatnému nárůstu poplatků za rozhodčí řízení.

epravo.cz online

Elektronická jednání a doručování v pracovněprávních vztazích

Nová pravidla elektronizace HR: uzavírání smluv, doručování dokumentů, praktické postupy a rizika. Přehled změn a soudních rozhodnutí.

Další online konference a semináře naleznete na www.epravo.cz

Specialisté na hospodářskou soutěž

Hospodářská soutěž

Regulovaná odvětví

Veřejné zakázky

Compliance

Největší česká síť veřejných dobíjecích stanic pro elektroauta má 100 ultrarychlých stanic

Už sto vysokovýkonných veřejných dobíjecích stanic nabízí ČEZ řidičům elektromobilů. Jubilejní stanice začal fungovat na konci listopadu za účasti zástupců ministerstva dopravy a společností ČEZ a BILLA Česká republika na parkovišti před obchodním řetězcem BILLA v Mělníku. Ultrarychlé stanice vznikají v nejvíce frekventovaných lokalitách, aby zákazníci vždy a bez zdržení našli volný dobíjecí konektor a během několika minut doplnili bezemisní energii. ČEZ aktuálně provozuje ultrarychlé stanice po celé ČR a v příštích letech jich postaví další stovky. Dobíjecí místa vznikají díky Operačnímu programu Doprava a z vlastních prostředků ČEZ.

„**R**ozvoj elektromobility v České republice potřebuje především impuls v podobě vyšších přírůstků nově registrovaných elektromobilů. ČEZ jako provozovatel největší sítě veřejného dobíjení bude i nadále zkvalitňovat infrastrukturní zázemí. Aktuálně jsme dosáhli první stovky ultrarychlých stanic a celkově můžou řidiči využívat více než 800 našich stanic. V oblasti elektromobility se nám tak v předstihu podařilo splnit cíl naší vize Čistá Energie Zítřka, který mezi lety 2021–2025 předpokládá také zčtyřnásobení výkonu sítě. Hlavním úkolem zůstává zkracování doby dobíjení a čekání na něj. Proto v příštím roce postavíme dalších více než sto nových ultrarychlých stanic, u kterých je možné za 10 minut načerpat energii na dalších 150 kilometrů jízdy,“ uvedl Pavel Cyrani, místopředseda představenstva ČEZ.

„Vláda v rámci probíhající transformace energetiky a dopravy podporuje rozvoj různých forem alternativních pohonů. Zároveň usilujeme o udržení konkurenceschopnosti evropského automobilového průmyslu, zachování pracovních míst a dostupnou dopravu pro široké vrstvy obyvatelstva. Elektromobilita je jedním z řešení, ale jednou z podmínek jejího rozvoje je udržení tempa výstavby dobíjecí infrastruktury. Ministerstvo dopravy dosud podpořilo výstavbu více než 3 tisíc dobíjecích bodů a v příštích letech znásobíme investice do nabíjecí infrastruktury u dálnic a ve městech až do výše 6 miliard korun. Díky cíleným dotačním programům vzniká v ČR páteřní i navazující infrastruktura. Dobíjecí hub v Mělníku s šesti ultrarychlými stanicemi je příkladem místa, která se postupně stávají dobíje-

cím standardem,“ řekl Luděk Sosna, ředitel odboru strategie dopravy Ministerstva dopravy ČR.

„Ochrana životního prostředí je pro společnost BILLA klíčovou prioritou. V rámci naplňování naší strategie udržitelnosti neustále pracujeme na snižování energetické náročnosti a emisí skleníkových plynů. Počet majitelů elektromobilů se rozšiřuje, a proto je v našem obecném zájmu poskytnout jejich majitelům možnost nabíjet jejich vozy během nakupování v našem obchodním řetězci. Využívání zelené energie vnímáme jako klíčové pro rozšiřování udržitelného byznysu v České republice. Například v loňském roce jsme společně se společností ČEZ ESCO instalovali jednu z největších fotovoltaických elektráren na střeše centrálního skladu v Modleticích, řekl Andreas Jüterbock, provozní ředitel a jednatel společnosti BILLA Česká republika.

ČEZ v tuto chvíli provozuje ultrarychlé stanice na území 12 z celkových 14 krajů České republiky. Ultrarychlé stanice staví v nejvytíženějších místech u hlavních tahů a ve městech. Největší počet ultrarychlých stanic na jednom místě aktuálně nabízí nový dobíjecí hub ČEZ Mikulášov na 96. km dálnice D1 na Vysočině, nejvyšší počet těchto stanic je ve Středočeském kraji a nejvýkonnější 360kW stanice fungují v Mikulově, Mělníku, Mladé Boleslavi a Novém Jičíně.

Aktuálně je dobíjení na ultrarychlých stanicích ČEZ pro zákazníky s tarifem Premium s cenou 11 Kč za načerpanou kWh nejlevnější na trhu ve srovnání 3 největších dodavatelů. Díky kampani „Z 0 na 100“ symbolizující dosažení hra-

nice 100 ultrarychlých stanic v síti ČEZ tak zákazníci jezdící ve všech značkách e-aut oproti neregistrovaným řidičům uspoří např. na tarifu Standard 7 korun na kWh a na tarifu Premium 9 korun na každé odebrané kWh.

Co umí ultrarychlé stanice

Během přestávky na občerstvení u nich řidiči doplní většinu kapacity baterií svého auta zhruba za 10 minut a získá energii na dalších více než 150 kilometrů jízdy. Při zastavení k nabíjení se uživatel identifikuje pomocí zákaznické RFID karty nebo prostřednictvím aplikace futurego, která spolu s webovým rozhraním (tzv. Driver portál) umožňuje pohodlnou správu jejich účtů. futurego umí vyhledat nejbližší dobíjecí místo včetně aktuální obsazenosti stanic. Platba za dobíjení u ultrarychlých stanic je možná buď prostřednictvím aplikace nebo platební kartou přes standardní platební terminály. Platný ceník je k dispozici na <https://www.futurego.cz/cs/smlouvy-cenik-a-opse>.

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „Z PRÁVNÍ PRAXE“

act Řanda Havel Legal
advokátní kancelář s.r.o.
Truhlářská 13–15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 537 500
e-mail: office.prague@actlegal-rhl.com
www.randalegal.com/cz

Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o.
Vinohradská 2828/151
130 00 Praha 3
Tel.: +420 246 028 028
e-mail: info@broz-sedlaty.cz
www.broz-sedlaty.cz

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o.
Pardubice – Dražkovice 181
533 33 Pardubice
Tel.: +420 466 310 691
e-mail: advokati@advokatijelinek.cz
www.advokatijelinek.cz

Advokátní kancelář Matzner & Vitek
Anny Letenské 34/7
120 00 Praha 2
Tel.: +420 222 254 555
e-mail: info@matznervitek.cz
www.matznervitek.legal

Advokátní kancelář
Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.
Klimentská 1216/46
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 229 287-9
e-mail: office@p-w.cz
www.p-w.cz

Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.
Lazarská 11/6
120 00 Praha 2
Tel.: +420 222 517 466
e-mail: office@ak-vych.cz
www.ak-vych.cz

Aegis Law, advokátní kancelář, s.r.o.
Jungmannova 26/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 732 417 283
e-mail: office@aegislaw.cz
www.aegislaw.cz

ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.
Plzeňská 3350/18
150 00 Praha 5
Tel.: +420 245 007 740
e-mail: office@arws.cz
www.arws.cz

Bříza & Trubač s.r.o., advokátní kancelář
Klimentská 1216/46
110 00 Praha 1
Tel.: +420 777 601 114
e-mail: info@brizatrubac.cz
www.brizatrubac.cz

**Doležal & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**
Koliště 1912/13
602 00 Brno
Tel.: +420 543 217 520
e-mail: brno@dolezalpartners.com
www.dolezalpartners.com

Eversheds Sutherland, advokátní kancelář, s.r.o.
Oasis Florenc
Pobřežní 394/12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
e-mail: praha@eversheds-sutherland.cz
www.eversheds-sutherland.com

**HSP & Partners
advokátní kancelář v.o.s.**
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 734 363 336
e-mail: sekretariat.praha@akhsp.cz
www.akhsp.cz

KGS legal s.r.o., advokátní kancelář

Pasáž Platýz
Národní 416/37
110 00 Praha 1
e-mail: info@kgslegal.cz
www.kgslegal.cz

NIRRIS**NIRRIS s.r.o., advokátní kancelář**

Národní 973/41
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 020 500
e-mail: nirris@nirris.cz
www.nirris.cz

ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

Na Pankráci 1683/127
140 00 Praha 4
Tel.: +420 224 216 212
e-mail: paha@rowan.legal
www.rowan.legal

KLB Legal, s.r.o., advokátní kancelář

Letenská 121/8
118 00 Praha 1
Tel.: +420 739 013 183
e-mail: info@klblegal.cz
www.klblegal.cz

PPS advokáti s.r.o.

Opletalova 1525/39
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 237 905
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

Sokol, Novák, Trojan, Doleček a partneři, advokátní kancelář s.r.o.

Na Strži 2102/61a
140 00 Praha 4
Tel.: +420 270 005 533
e-mail: advokati@sntd.eu
www.sntd.eu

**MELKUS KEJLA & PARTNERS
advokátní kancelář s.r.o.**

Washingtonova 1624/5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 725 907 365
e-mail: info@melkuskejla.cz
www.melkuskejla.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

Jáchymova 26/2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
e-mail: prague@prkpartners.com
www.prkpartners.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Jugoslávská 620/29
120 00 Praha 2
Tel.: +420 222 866 555
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

Rödl & Partner, advokáti, s.r.o.

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
e-mail: prag@roedl.com
www.roedl.net/cz/cz

EPRAVO PREMIUM

Nejkomplexnější systém
online právního vzdělávání.

S ročním předplatným EPRAVO Premium získáte přístup k unikátní právní vzdělávací platformě, která je navržena tak, aby vyhovovala potřebám a výzvám dnešního dynamického právního prostředí. Staňte se součástí komunity právních profesionálů, kteří jsou neustále o krok napřed. Váš profesní růst začíná zde.

Součástí předplatného je:

Rozsáhlá knihovna

Interaktivní testy

Certifikace

Záznamy online seminářů

Další vzdělávání advokátů

Expertní lektori

Flexibilita

Aktualizace kurzů

www.epravo.cz/eshop

STUCHLIKOVA
& PARTNERS

Friendly^{*} Lawyers

*unless required otherwise

www.stuchlikova.com

BRODEC & PARTNERS

— LAW FIRM —

Advokátní kancelář, která Vás bezpečně provede světem paragrafů a pomůže Vám čelit novým výzvám.

www.akbrodec.cz

PRÁVNÍ OCHRANA

Pobočka **ERGO** Versicherung Aktiengesellschaft pro ČR

Neoprávněná výpověď?

Sjednejte si právní ochranu
zaměstnance

NON-STOP
právní
poradenství

1.000.000 Kč
na každý
váš případ

Nezávislí
a specializovaní
právníci

www.das.cz

info@das.cz

267 990 777

ČISTÁ
ENERGIE
ZÍTŘKA

Vykouzlete si tu nejkrásnější atmosféru Vánoc

Na jejich energii se můžete spolehnout od nás.
I letos rozsvítíme vánoční stromy po celé zemi.

ČEZ. Čistá Energie Zítřka.

cez.cz/vanoc